

Fredag den 24. februar 2012 (D)

1

51. møde

Fredag den 24. februar 2012 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 25:

Forespørgsel til børne- og undervisningsministeren om gymnasierereformen.

Af Marie Krarup (DF) og Alex Ahrendtsen (DF).
(Anmeldelse 22.02.2012).**2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 27:**

Forslag til folketingsbeslutning om dna-registrering.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsættelse 17.01.2012).**3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 28:**

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af straffeloven, så juridiske personer skal kunne idømmes en rettighedsfrakendelse.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsættelse 17.01.2012).**4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 34:**

Forslag til folketingsbeslutning om kriminalisering af parallelle retssamfund.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl.
(Fremsættelse 27.01.2012).

Beslutningsforslag nr. B 42 (Forslag til folketingsbeslutning om at give fodboldklubber på divisionsniveau mulighed for at indsamle og udveksle oplysninger om kendte uromagere).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Medlemmer af folketinget Kristian Pihl Lorentzen (V), Kim Christiansen (DF) og Lars Barfoed (KF) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at tage følgende beslutningsforslag tilbage:

Forslag til folketingsbeslutning om en VVM-redegørelse om en betalingsring ved København.
(Beslutningsforslag nr. B 36).

Ønsker nogen at optage dette forslag?

Da det ikke er tilfældet, er beslutningsforslaget bortfaldet.

Medlemmer af Folketinget Lars Barfoed (KF), Leif Mikkelsen (LA), Kim Christiansen (DF) og Kristian Pihl Lorentzen (V) har meddelt mig, at de ønsker at tage følgende forespørgsel til transportministeren tilbage:

Hvad kan regeringen oplyse om betalingsringens konsekvenser, herunder dens konsekvenser for mobiliteten og muligheden for balance mellem arbejds- og privatliv for børnefamilier samt for samfundsøkonomien?

(Forespørgsel nr. F 15).

Forespørgslen er hermed bortfaldet.

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Kim Christiansen (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 41 (Forslag til folketingsbeslutning om sikkerhedsseler i busser og andre køretøjer, der transporterer børn og unge).

Peter Skaarup (DF) m.fl.:

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 25:**Forespørgsel til børne- og undervisningsministeren om gymnasierereformen.**Af Marie Krarup (DF) og Alex Ahrendtsen (DF).
(Anmeldelse 22.02.2012).

Kl. 10:01

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 27:

Forslag til folketingsbeslutning om dna-registrering.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsættelse 17.01.2012).

Kl. 10:01

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 10:02

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Det er jo efterhånden et fast tilbagevendende punkt, at vi her i Folketinget en gang om året har en debat om udvidet dna-registrering. Og det er bestemt også vigtigt, at vi løbende er opmærksomme på, om forholdene har ændret sig, og om der er grundlag for at indtage et andet standpunkt end hidtil. Jeg må imidlertid indlede dagens debat med at slå fast, at set fra regeringens side er der intet nyt under solen, og jeg kan derfor allerede nu sige, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget anfører forslagsstillerne – altså her Dansk Folkeparti – bl.a., at et nationalt dna-register vil føre til hurtigere opklaring af forbrydelser. Forslagsstillerne peger også på, at oprettelsen af et landsdækkende dna-register vil kunne lette politiets arbejde, og der peges endvidere på, at et nationalt dna-register vil kunne forebygge kriminalitet og virke præventivt. Forslagsstillerne har endelig peget på, at et landsdækkende dna-register kan medvirke til at rense personer, der er sigtet for en forbrydelse, som de ikke har begået.

Det er jo alt sammen nogle anerkendelsesværdige formål, som man umiddelbart godt kan have sympati for. Og der skal heller ikke herske tvivl om, at regeringen bestemt ønsker at give politiet de bedste betingelser for at kunne efterforske og opklare forbrydelser. Men det skal ske inden for en ramme, som respekterer grundlæggende rettigheder om bl.a. beskyttelse af privatlivets fred, hvilket jeg vil vende tilbage til lige om lidt.

Som reglerne er i dag, kan politiet registrere dna fra personer, der har været sigtet for en lovovertrædelse med en strafferamme på 1½ års fængsel eller derover. Derudover kan der ske registrering af dna fra sigtede i visse sager om børnepornografi, og politiet kan desuden udtage dna-prøver fra personer, som selv ønsker at afgive dna for at rense sig for mistanke. Politiet har således allerede i dag vid adgang til at foretage dna-registreringer og gøre brug heraf i forbindelse med efterforskningen, ligesom det som sagt også allerede i dag er muligt frivilligt at lade sig dna-teste.

Når regeringen som nævnt ikke kan støtte beslutningsforslaget, skyldes det først og fremmest, at forslaget går alt for vidt i forhold til grundlæggende principper om respekt for privatlivets fred. Som min forgænger, hr. Lars Barfoed, tidligere justitsminister i embedet, også pegede på i forbindelse med debatten sidste år og året før, så følger det således af artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention, at enhver har ret til respekt for sit privatliv, og at myndighederne kun kan gøre indgreb i denne ret, hvis det er nødvendigt i et demokratisk samfund, f.eks. af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller for at forebygge uro eller forbrydelser. Menneskerettighedskonventionen sætter altså nogle rammer for, hvor langt vi kan gå. Og forslaget om obligatorisk dna-registrering af alle nyfødte og alle udlændinge vil efter alt at dømmes være i strid med konventionens regler om respekt for privatlivet. Forslaget afspejler således efter regeringens opfattelse ikke en rimelig balance mellem på den ene side hensynet til at opklare forbrydelser og på den anden side hensynet til privatlivets fred.

Jeg vil i tilknytning hertil også gerne pege på, at forslaget om at bruge blodprøverne i PKU-biobanken som grundlag for et udvidet dna-profilregister indebærer, at en biobank, der er oprettet med et sundhedsfagligt formål, blandes sammen med et register, som er oprettet med et politimæssigt formål for øje, og dermed risikerer man den negative konsekvens, at befolkningens opbakning til biobanken og for så vidt også til dna-registeret falder. At der kan være en sådan risiko, underbygges af tidligere erfaringer, hvor Statens Serum Institut oplevede, at omtale af PKU-biobanken som muligt kriminalteknisk register medførte flere anmodninger om sletning dagligt. Det er derfor Statens Serum Instituts vurdering, at brug af PKU-biobanken som et kriminalteknisk register vil medføre en forringelse i tilslutning til screeningen af nyfødte.

Endelig vil jeg også gerne pege på, at etableringen og driften af et udvidet dna-register som beskrevet i beslutningsforslaget må antages at være forbundet med endog meget betydelige omkostninger. Statens Serum Instituts aktuelle vurdering er, at udgifterne til opdannelse af PKU-biobankens 2 millioner blodprøver til søgbare dna-profiler vil være forbundet med omkostninger, der formentlig vil udgøre op mod 2 mia. kr. Hertil kommer løbende udgifter til drift og til dna-profilering af nye prøver svarende til antallet af nyfødte og antallet af udlændinge, der tager fast ophold i Danmark.

Kl. 10:07

Så for at opsummere: Politiet skal naturligvis have de bedste betingelser for at kunne efterforske og opklare forbrydelser, men det skal ske med respekt for grundlæggende rettigheder om bl.a. beskyttelse af privatlivets fred. Når det gælder dna-registreringer, har politiet allerede i dag en række muligheder for at gøre brug heraf. Obligatorisk dna-registrering af alle nyfødte og alle udlændinge vil efter alt at dømmes stride imod menneskerettighedskonventionen. Og sammenblandingen af PKU-registeret og politiets dna-register vil føre til, at begge registre mister befolkningens støtte. Og etablering og drift af et udvidet dna-register må antages at være, som jeg sagde før, forbundet med endog meget betydelige omkostninger.

Regeringen kan på den baggrund ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 10:08

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:08

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for talen fra justitsministeren. Justitsministeren startede med at sige, der ikke er noget nyt i forslaget eller noget nyt, som gør, at man er nødt til at tage sagen op igen, og den præmis er jeg ikke helt enig i, fordi vi har lige haft en sag om den såkaldte Amagermand, altså serieforbryderen, som har begået en lang række af forbrydelser. Så vil jeg bare høre justitsministeren, om han ikke er enig i, at havde man nu haft et dna-register, var der en ret stor sandsynlighed for, at man havde stoppet en sådan mand noget tidligere i forløbet, hvilket ville have gjort, at der var en lang række ofre, som ikke var blevet udsat for de overgreb, som han har udsat folk for. Det synes jeg da er meget vigtigt at have med i diskussionen, for når justitsministeren siger, at man gerne vil give politiet alle de redskaber, der skal bruges til at opklare kriminalitet, så er dna-registeret jo nok et af de bedste redskaber, man kan give politiet. Men det kan jeg så forstå at justitsministeren ikke vil være med til.

Kl. 10:09

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 10:09 nighed om, at vi skal sikre, at dansk politi har gode opklaringsmuligheder, og det ligger regeringen meget nært at sikre det.

Kl. 10:12

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som jeg sagde i min tale, er de umiddelbare fordele ved forslaget, der nævnes, jo anerkendelsesværdige formål, som man jo umiddelbart godt kan have sympati for, men så er der lige nøjagtig et men og en hel række problemer, som jeg synes at man skal tage højde for, eksempelvis at det vurderes at koste op imod 2 mia. kr., og det kunne jo have været befriende for debatten, hvis man havde fokuseret på, hvor disse penge skulle findes.

Kl. 10:09

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:09

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er altid sjovt, når der er en socialdemokrat, der kommer ind på økonomi. Vi oplevede f.eks. i tirsdags, da vi havde en debat om ældrepolitik, hvor ordførerne for regeringspartierne på talerstolen stort set stod og sagde, at der ingen penge var i kassen. Man havde overtaget en fuldstændig tom kasse. Der var ikke nogen penge til alle løfterne i ældrepolitikken. Dagen efter fandt man så lige pludselig 1 mia. kr. mere til kollektiv trafik. Nu står vi så fredag, og nu har man så pludselig heller ikke penge til nogen ting igen. Den store forskel er, at det her er en engangsudgift, hvor man omdanner PKU-registret til et dna-register, og man så derved kan redde en masse menneskeliv eller redde en masse mennesker fra at blive ofre. Jeg synes, at det er sådan en sjov omgang med penge, at man den ene dag ikke kan finde nogen penge, og så finder man 1 mia. kr., og nu synes man, at økonomien er et kæmpe problem igen, selv om det er en engangsudgift, hvorimod de udgifter, man foreslog i tirsdags, altså er 1 mia. kr., man bruger hvert år. Jeg synes bare, at det jo er et spørgsmål om politisk prioritering.

I Dansk Folkeparti vil vi gerne gøre noget for, at folk kan føle sig mere trygge og sikre, men det vil justitsministeren så ikke. Man vil hellere bruge pengene på en øget ulandsbistand, afskaffelse af kon-tanthjælpsloft osv., hvor vi så i Dansk Folkeparti prioriterer højere, at man nu tænker på at undgå de her forbrydelser.

Kl. 10:10

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 10:10

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg tror, at det mere var en kommentar end et spørgsmål, men lad så også bare mit svar til kommentaren være en kommentar, nemlig den, at der ikke kan herske to meninger om, at vi skal gøre, hvad vi kan for at sikre, at dansk politi har de bedste muligheder for at opklare forbrydelser. Det er jo også det, der ligger til grund for, at vi har lavet en bred aftale her i efteråret om politiets økonomi frem til 2015. Det er jo det fundament, der sikres der, og når det handler om at sikre politiets muligheder for brug af dna-registrering i en efterforskning, er der, som jeg redegjorde for, allerede i dag muligheder for det.

Det behøver vi som sagt ikke være uenige om, og den uenighed behøver man ikke at udstille, nemlig, at der er nogle, der vil sikre politiet bedre opklaringsmuligheder, og der er nogle, der ikke vil være med til at sikre politiet bedre opklaringsmuligheder, for den uenighed findes ikke. Jeg synes bare i al respekt, at når man nu kommer med sådan et forslag, som koster op imod 2 mia. kr., kunne man godt have gjort sig nogle overvejelser om, hvor pokker de penge skulle findes henne. Det var bare det spørgsmål, jeg rejste. Men det er fair nok, den debat kan vi tage senere, men der er ikke nogen ue-

Formanden:

Tak til justitsministeren. Hr. Karsten Lauritzen som ordfører for Venstre.

Kl. 10:12

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Det er vigtigt, at vi i et samfund som det danske husker, hvad menneskers frihed betyder. Et dna-register kan være et effektivt redskab for politi og anklagemyndighed, men det skal ikke indføres på bekostning af det enkelte menneskes ret til privatliv. Eva Smith, som er jurist og formand for Det Kriminalpræventive Råd, har jo påpeget flere gange i forhold til den her diskussion, at alle danskere potentielt kan komme under mistanke i forbindelse med en forbrydelse, hvis de står i et dna-register, for vi efterlader jo alle sammen dna, når vi f.eks. sidder i bussen eller smider noget i en offentlig affaldspose.

Politiet har, som justitsministeren også har redegjort for, et dna-register til rådighed, og alle, der bliver sigtet for en forbrydelse med en strafferamme på halvandet år eller mere, kommer i politiets dna-register. Derudover kan man som sagt lade sig frivilligt registrere med henblik på at rense sig selv for en mistanke.

Konsekvensen af at have et dna-register har man bl.a. set i Storbritannien, hvor der har været en domsafsigelse i 2008 – jeg tror faktisk også, det er nævnt i beslutningsforslaget – hvor landet blev dømt ved Menneskerettighedsdomstolen for at have opbevaret dna-oplysninger i for lang tid. Pointen med at nævne den dom er altså, at konsekvensen af at have sådan et register kan være, at man forbryder sig mod grundlæggende menneskerettigheder.

Derudover åbner et befolkningsdækkende dna-register, som er det, Dansk Folkeparti de facto foreslår – selv om partiet siger, det kun skal indeholde de registreringer, der allerede er foretaget i forhold til blodprøver fra nyfødte fra starten af firserne – altså en mulighed for, at man får nogle oplysninger, som man rent faktisk kan misbruge, hvis oplysningerne altså kommer i de forkerte hænder. Der er en risiko for misbrug.

I dansk ret er proportionalitetsprincippet altid blevet vægtet højt, i hvert fald i de fleste juridiske discipliner. Proportionalitetsprincippet fastslår, at et indgreb under ingen omstændigheder må være mere vidtgående, end hvad formålet tilsiger, og det betyder, at der skal være et rimeligt forhold mellem de midler, som anvendes, og de mål, som ønskes opnået. Derfor må man spørge sig selv, om et dna-register i et samfund som det danske vil leve op til det princip. Er det et kæmpe behov, vi som samfund har? Er der et rimeligt forhold mellem dna-registeret og privatlivets fred?

For Venstre er det ikke en svær diskussion, og som tidligere, hvor vi har afvist det her forslag, gør vi det nu igen. Vi mener ikke, der er behov for et landsdækkende dna-register, idet vi tvivler på, at effekten af det vil være så stor, at det kan legitimere indgrebet. Vi har allerede et register med dna-profiler på personer, der har været ude i kriminalitet, og det mener vi er tilstrækkeligt.

Med et register over dna-profiler på alle danskere begynder vi at mistænke alle borgere på forhånd, og det er vi på ingen måde tilhænger af. Vi mener derfor ikke, at der er grundlag for at oprette det register, som Dansk Folkeparti her foreslår, og hvis man skulle ønske at oprette det, så ærgrer det os, at man ikke har taget mere klar stilling til finansieringen, for det er ganske omkostningstungt, som justitsministeren også var inde på i sin besvarelse.

Kl. 10:15

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:15

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak til hr. Karsten Lauritzen for indlægget, dog ikke helt tak alligevel, for der var jo ikke støtte til forslaget. Jeg synes, det er et lidt dårligt argument at sige, at vi alle nu er under mistanke, hvis vi er i et dna-register. Hvad er forskellen i forhold til den ordning, som Venstre selv har været med til at lave omkring teleselskaberne, som skal registrere alle oplysninger? Er alle så også under mistanke for terror, fordi man gerne have muligheden for at spore tilbage? Nej, der var man ikke under mistanke. Er det noget, der vil genere befolkningen til daglig, at de vil komme til at stå i sådan et register? Nej, det er da kun, hvis man har begået noget kriminelt, for så kan jeg godt forstå, at man er bange for, at der er et dna-register. Hvis man har begået voldtægt eller har slået nogen ihjel, er det et kæmpeproblem; det kan jeg da godt forstå.

Men jeg vil spørge om det samme, som jeg spurgte justitsministeren om: Vil det ikke være et meget godt redskab i en sag som den med Amagermanden? Skylder vi ikke den danske befolkning og ofrene, at vi undgår sådan nogle ting? De kan foregå igen og igen. En serieforbryder kan begå den samme kriminalitet fire-fem gange. Det vil et dna-register jo kunne være med til at forhindre.

Så vil jeg også godt spørge ordføreren, om han ikke mener, at det ville være bedre at bruge pengene på at lave et dna-register, så danskerne kunne føle sig trygge og sikre, end på f.eks. en høj ulandsbistand og fjernelse af starthjælp og kontanthjælp.

Kl. 10:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:16

Karsten Lauritzen (V):

Jeg er enig med Dansk Folkepartis ordfører så langt, at det er mærkeligt, at man kan trylle millioner op til en betalingsring og andre ting og så bruge argumentet om, at der ikke er nogen penge. Men sandheden er jo sådan set, at der ikke er nogen penge, og det er ikke en løsning at tage milliarder fra udviklingsbistanden. Det mener vi i Venstre i hvert fald ikke.

Det er da rigtigt: I princippet tror jeg da, vi kunne fuldstændig udrydde kriminalitet i Danmark – ikke nødvendigvis med dna-registeret, men med en række andre ting. Man kunne sætte elektroniske fodlænker på alle danskere. Det ville selvfølgelig koste en masse penge og sådan noget. Men hvorfor gør vi så ikke det? Det gør vi da ikke, fordi vi lever i et frit demokratisk samfund, hvor man er uskyldig, indtil det modsatte er bevist. Derfor bliver man nødt til at kigge på proportionalitet i de indgreb, man laver. Logningsbekendtgørelsen er et indgreb. Det mener vi der er proportionalitet i. Vi mener ikke, at der er proportionalitet i det, som Dansk Folkeparti her foreslår.

Kl. 10:17

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:17

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er meget prisværdigt, at Venstre går meget op i demokratiske rettigheder. Så kan man måske forstå, at det skal være en demokratisk rettighed, at man skal have lov til at begå voldtægt og ikke blive fanget. Er det det, vi er ude i? Man skal lov til ikke at blive registreret, så man kan begå sin kriminalitet i ro og fred og have en større chance for ikke at blive fanget – er det det, ordføreren vil? Jeg synes bestemt ikke, det er en rettighed, at man skal have lov til at begå de ting, og kan vi sætte nogen ting i værk, der gør, at man kan fange

dem effektivt og hurtigt, så skal vi da gøre det. Det håber jeg da ordføreren er enig med mig i.

Der er også et andet aspekt, som jeg vil høre om Venstres ordfører har haft med i tankerne, når man afviser det her. Der skal jo også være retssikkerhed for de mennesker, som bliver falsk anklaget. Vi havde bl.a. en sag i Herning – så vidt jeg husker, var det nytårsaften 2009, men det kan være, det var året efter – hvor der var en mand, der blev anholdt og sat i varetægtsfængsel i 3 uger. På grund af en dna-test fandt man så ud af, at det alligevel ikke var ham, der var skyldig, og det var jo egentlig positivt, at man ikke fik fat i den forkerte mand. Havde man haft det her dna-register, ville den mand jo kunne have gået fri fra starten, og han var slet ikke blevet varetægtsfængslet. Har Venstre ikke det med i overvejelserne, når man vælger at sige nej til det her?

Kl. 10:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:19

Karsten Lauritzen (V):

Man kan også vende det om: Hvis alle er registreret i registeret, står man i den situation, at fordi vi alle sammen efterlader dna, f.eks. hår, ville det betyde, at der var en masse personer, der ville kunne blive mistænkt uden i virkeligheden at have gjort sig skyldige i forbrydelser. Man kunne også forestille sig, at uskyldige blev dømt.

Vi vil gerne bekæmpe kriminalitet, men vi tror sådan set også på, at det er meget dansk at værne om privatlivets fred og forsøge at undgå, at vi laver unødvendige indgreb. Når vi ved, at politiet faktisk opklarer rigtig, rigtig mange forbrydelser, så tvivler jeg på, at det her vil have en kæmpe stor effekt i forhold til uopklarede forbrydelser. Det kunne måske gøre tingene hurtigere, men den hurtighed og den ekstra gevinst står altså ikke mål med de omkostninger, det har for samfundet økonomisk og for indgrebet i den enkeltes privatliv. Derfor er vi imod.

Kl. 10:20

Formanden:

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 10:20

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg er selvfølgelig også ærgerlig over, at Venstre ikke kan støtte forslaget, men jeg vil da jeg høre, om der måske var elementer i forslaget, som Venstre kunne bakke op om. Vi ved f.eks., at der er nogle grupper af udlændinge, som er overrepræsenteret i kriminalstatistikkerne. Kunne man forestille sig, at Venstre kunne gå ind for, at man så lod det omfatte udlændinge, der ankommer til Danmark, altså at de så lod sig dna-registrere? Var det måske en fremgangsmåde, som Venstre kunne være med til?

Kl. 10:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:20

Karsten Lauritzen (V):

Det er ikke umiddelbart en fremgangsmåde, som Venstre kan gå med til.

Kl. 10:20

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 10:20

Martin Henriksen (DF):

Det svar havde jeg nu også forudset ville komme fra hr. Karsten Lauritzen, men jeg kunne nu alligevel ikke lade være med at spørge. Jeg synes nu, at det da er ret relevant, når vi kan se, at der f.eks. er grupper af befolkningen, som har en overrepræsentation i kriminalstatistikken, at vi tager den diskussion om, hvad vi kan gøre ved det. Hvad kan man gøre for at blive bedre til at opklare forbrydelser?

Jeg synes da, at det er en diskussion værd. Og derfor synes jeg, at det er ærgerligt, at forslaget bare bliver afvist over en bred kam, i stedet for at vi fokuserer lidt på ofrene og jo rent faktisk giver ofrene en ekstra sikkerhed for, at gerningsmanden bliver fundet, og at forbrydelsen bliver opklaret.

Så synes jeg også, at det er vigtigt at understrege, at dna jo er et bevis blandt flere beviser, som man skal bruge i en retssag mod en formodet gerningsmand. Kan hr. Karsten Lauritzen i øvrigt ikke også se, som man har været inde på, at både den overvågning, der foregår f.eks. på internettet – det har man jo diskuteret meget – og også videoovervågning gør, at alle jo sådan set også bliver overvåget? Men man går jo kun efter dem, som har begået en forbrydelse.

Kl. 10:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:21

Karsten Lauritzen (V):

Først vil jeg da rose hr. Martin Henriksen for hans synske evner. Der er faktisk kun to, og det er regeringen og Venstre, der har taget stilling til forslaget; det kan jo være, at der er andre, der bakker det op. Det skal jeg ikke kunne sige, men hr. Martin Henriksen tænker måske på, at ved de tidligere gange, vi har behandlet forslaget, har der ikke været opbakning fra andre partier end Dansk Folkeparti, men man kan altid håbe. Det er i hvert fald det udgangspunkt, vi har i Venstre, når vi selv fremlægger forslag, nemlig at de gode argumenter kan overbevise. Der er dog desværre heller ikke ret mange gode argumenter for kun at registrere udlændinge.

Det er rigtigt, at ikkedanske statsborgere er overrepræsenteret i kriminalitetsstatistikkerne, men lad os da gå ind at tackle dem på en anden måde end ved at lade alle registrere. Vi må også huske på, at der faktisk er rigtig, rigtig mange udlændinge, som kommer til Danmark og arbejder og integrerer sig og ikke begår kriminalitet, og det er lidt mærkeligt, at de skal ligge under for de udlændinge, der begår kriminalitet, ligesom det er mærkeligt, at alle os danskere, der opfører os ordentligt, skal finde os i at blive registreret, fordi der er et lille mindretal, der ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt og begår kriminalitet.

Kl. 10:23

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Så er det fru Mette Reissmann som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:23

(Ordfører)

Mette Reissmann (S):

Det betyder meget for Socialdemokraterne, at vi har et tillidsfuldt og balanceret retssamfund. Vi arbejder for at forebygge og for at bekæmpe kriminalitet. Det kunne være rart, hvis Dansk Folkeparti faktisk også gjorde det samme.

Med beslutningsforslaget lægges der op til, at vi gennem systematisk registrering af lovlydige borgere, vel at mærke hårdtarbejdende, almindelige danske borgere, skal mistænkeliggøre alt og alle, og så danskere, som aldrig har været på kant med lovgivningen. Det

holder ikke. Målet må i sidste ende være at skabe et samfund, der bygger på tryghed og tillid. Det er også det, vi kender som kernen i det socialdemokratiske samfund.

Men Dansk Folkeparti spiller igen og igen på frygt, og Dansk Folkeparti skaber et frygtsamfund, som de ønsker at bekæmpe ved at overvåge og kontrollere alt og alle. Her tror man så, at et privatlivskrænkende dna-register vil være et godt redskab – men det holder ikke. Vi skal ikke skabe et frygtsamfund, hvor vi mistænkeliggør alt og alle.

Det skal understreges, at Socialdemokraterne ikke er imod al slags registrering, den skal bare have et formål. Det skal være en konkret afvejning; det skal nøje overvejes fra sag til sag, hvad den her registrering faktisk ligesom betyder, og hvad den kan føre med sig. Vi har en registrering af alt fra biler til cykler, hjemmesider, hunde og i øvrigt også personer, såfremt det tjener et formål og der i øvrigt er foretaget en proportionalitetsafvejning. Derfor registrerer vi jo faktisk også de forbrydere, som har været på kant med loven, og som er blevet dømt, men det er unødvendigt at krænke ganske almindelige mennesker ved at lade dem stå i et dna-register.

I dag er der allerede ca. 56.000 mennesker registreret i politiets centrale dna-register, og det tal vil ifølge politiet være støt voksende, og det vil sige, at det eksisterende system jo virker og hjælper politiet med opklaring af straffesager. Vi skal i stedet for kortlægge de kriminelle mønstre, og vi skal i øvrigt selvfølgelig også øge den kriminalpræventive indsats. Det er jo også sket, der er sat ressourcer af til det. De, der har begået kriminalitet, skal for en dommer og straffes og derefter hjælpes ud af den kriminelle løbebane.

Men det løser ikke kriminalitetsproblemerne at oprette et landsdækkende dna-register – det er simpelt hen at tænke for primitivt. Hos Socialdemokraterne er vi ikke fordomsfulde over for de redskaber, der virker. For os er det bare vigtigt at sikre en god balance i det, at have gode redskaber til at efterforske og opklare kriminalitet og at sikre retssikkerheden for den enkelte, herunder den enkeltes frihed og privatlivets fred. Vi opnår ikke den balance ved at oprette et dna-register, som dækker alle. Det er simpelt hen som at skyde gråspurve med atombomber at skulle oprette et sådan dna-register. Det er relativt få forbrydelser, hvor det vil kunne bruges; det er ikke nok til at skulle oprette det.

Men det er på sin vis jo ikke overraskende, at Dansk Folkeparti fremsætter sådan et forslag. Der er allerede fra justitsministerens side blevet sagt, at det ikke er forsvarligt at bruge et beløb svarende til 2 mia. kr. på at oprette det, og at forestille sig, at det ville have en præventiv effekt, at selve registeret bliver oprettet, er jo simpelt hen noget vås – det er ikke dokumenteret. Men omvendt er det at skulle bruge penge, der ikke er til stede, ikke noget nyt, når man ser på, hvad Dansk Folkeparti måske har bakket op om hos den tidligere regering. Hvis det var sådan, at man virkelig gerne ville have haft det, hvorfor har Dansk Folkeparti så ikke tvunget det igennem i de 10 år, de måske kunne have gjort det?

Det er med andre ord endnu bare et symbolpolitisk tiltag, hvor man jo altså som det eneste parti i hvert fald indtil videre som nævnt af Venstres ordfører – det kan jo være, der kommer andre, der bakker op om det – vil have opmærksomhed på det her. Med forslaget er Dansk Folkeparti bare endnu en gang på kant med grundloven. Hvis man opretter et sådant landsdækkende dna-register, betyder det jo bare, at der med så mange meget følsomme data samlet et sted kan opstå en risiko for en form for misbrug.

Det at skulle lave en privatlivskrænkende ting, så helt almindelige mennesker, hårdtarbejdende danskere, faktisk underlægges en systematisk overvågning og kontrol, er krænkende for folk, som aldrig har stiftet bekendtskab med politiet, og derfor kan Socialdemokratiet ikke støtte det her forslag.

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 10:27

bruger dna i alle de tilfælde, de kan, så hvis det drejer sig om meget få tilfælde, må ordføreren meget gerne uddybe, om det f.eks. er 5 pct. af tilfældene, man regner med. Jeg har indtryk af, at man faktisk bruger det i alle tilfældene, fordi det er et rigtig godt redskab.

Kl. 10:27

Er ordføreren ikke enig i, at det er et supergodt redskab til at opklare forbrydelser? Mener ordføreren ikke, at det kunne have været et godt redskab over for serieforbrydere som Amagermanden, så man kunne undgå dem? Ville det ikke være en god måde at sikre en bedre retssikkerhed for de mennesker, som potentielt ville blive fejlagtigt anklaget? De ville slippe med sådan et register. Her var i hvert fald et par spørgsmål, man kunne svare på i andet indlæg, hvis det er det, man eftersøger.

Kl. 10:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:30

Dennis Flydtkjær (DF):

Hold da op, tænkte jeg bare, da jeg hørte det indlæg. Fordommene over for Dansk Folkeparti stråler jo ligefrem ud af ordføreren. Man sad næsten kun og ventede på, at der skulle komme en remse om, at vi ikke var stuerene, for så havde det næsten passet perfekt, i forhold til hvordan det var i gamle dage, hvor Socialdemokraterne var bombastiske over for Dansk Folkeparti.

Ordføreren prøvede på i sin ordførertale at tegne et billede af, at vi slet ikke mener det her, og at vi vil prøve at skabe frygt blandt borgerne i samfundet. Men det er tværtimod det modsatte, vi vil gøre. Vil skabe en retssikkerhed for borgerne i det her samfund ved at oprette et dna-register, så de ikke skal være bange for at blive falsk anklaget, så de ikke skal være bange for at blive varetægtsfængslet i 3 uger ved en fejl, som man så i sagen fra Herning. Det ville simpelt hen ikke ske, hvis man havde et dna-register. Tværtimod ville det skabe et trykt samfund med et dna-register.

En mand som Amagermanden ville sikkert blive fanget første gang, så alle de forbrydelser, der ville komme bagefter, kunne undgås. Det er, som om man ignorerer det fuldstændig fra Socialdemokratiets side. Jeg synes, det er ærgerligt, at man tegner sådan et skræmmebillede op, når man åbenlyst ikke har sat sig ind i, hvad der er af gode ting i forslaget.

Kl. 10:28

Mette Reissmann (S):

Jeg vil igen understrege, at der ikke er nogen tvivl om, at Socialdemokraterne går ind for, at kriminelle skal fanges og straffes efter allerede gældende principper med de til enhver tid eksisterende redskaber, der er i henhold til lovgivningen. Men at skulle mistænkeliggøre en hel befolkning, således at man nærmest vender bevisbyrden om, står ikke i proportion til – og det er der, den relativitet, som jeg nævnte i min tale, kommer ind – de forholdsvis få sager, som faktisk eksisterer. Den proportionalitet er ikke til stede, så derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Kl. 10:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:28

Formanden:

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 10:30

Mette Reissmann (S):

Jeg hørte ikke hr. Dennis Flydtkjær stille et egentligt spørgsmål; det var nok måske mere en kommentar til min tale. Men jeg vil sige nu, at der jo ikke er nogen tvivl om, at Socialdemokraterne mener, at forbrydelser som den benævnte skal bekæmpes med de rigtige redskaber – herom hersker jo ingen tvivl. I dag siger loven, at hvis man sigtes for en forbrydelse med en strafferamme på minimum 1 ½ år, bliver man optaget i et dna-register. Det vil sige, at personer, som har stiftet bekendtskab med politiet, allerede er eller bliver registreret.

Både justitsministeren og jeg har selv har jo netop understreget i vores taler, at der ikke er nogen tvivl om, at kriminalitetsbekæmpelse står meget højt på dagsordenen, og derfor er der også sat ressourcer af til politiet, således at de jo faktisk kan opklare forbrydelser af den her karakter. Men vi mener bestemt også, at lige præcis en krænkelse af privatlivets fred og i øvrigt også en mistænkeliggørelse af en samlet befolkning, som det forslag, der er i dag er kommet fra Dansk Folkeparti, indebærer, slet ikke står i proportion til dette.

Kl. 10:29

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær

Kl. 10:29

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg beklager, hvis jeg ikke fik stillet et spørgsmål i min sidste korte bemærkning. Jeg vil så i stedet for stille en række spørgsmål denne gang.

Ordføreren nævnte i sit indlæg, at der var meget få tilfælde, hvor man ville kunne bruge sådan et dna-register. Jeg vil godt høre, hvad ordføreren baserer det på. Jeg har indtryk af, at politiet i dag stort set

Martin Henriksen (DF):

Tak. Vi lever jo i et samfund, hvor vi bliver registreret på kryds og på tværs, og hvor forskellige oplysninger – som jo bliver registreret, også selv om vi ikke er kriminelle – også kan indgå i forbindelse med opklaring af forbrydelser. Sådan er det jo i de her teknologiske tider. Så derfor forstår jeg ikke forargelsen over Dansk Folkepartis beslutningsforslag.

Men jeg kunne godt tænke mig at høre: Hvad er Socialdemokraternes bud på, hvad man kan gøre for at sikre, at politiet får bedre muligheder for at opklare forbrydelser, end de har i dag?

Kl. 10:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:31

Mette Reissmann (S):

Jeg deler jo ikke hr. Martin Henriksens – hvad skal man kalde det? – lyst til at ville registrere alt og alle for enhver pris. Jeg erkender dog, at det er korrekt, at vi i Danmark naturligvis har et omfattende registreringsapparat. Som jeg også selv nævnte, er det alt fra biler til hunde og i øvrigt over til forskellige persondata. Vi har så også en glimrende lov, der bl.a. beskytter behandling af persondata, og heraf fremgår det også, at der skal være en proportionalitet og i øvrigt også en formålsbestemthed med at registrere, og det finder vi ikke er til stede i det konkrete, nærværende forslag.

Med hensyn til politiet og deres arbejde bakker Socialdemokraterne fuldstændig op om politiet. Der er jo netop indgået en aftale, hvor der er afsat økonomiske ressourcer til at optimere politiets arbejde – mig bekendt er Dansk Folkeparti selv med i den aftale – så på den måde støtter vi jo op om det. Hele den kriminalpræventive

indsats er jo også noget, som er prioriteret højt på Socialdemokratiets dagsorden, og derigennem er det jo, at vi sikrer en langsigtet bekæmpelse af den kriminalitet, der er til stede i dag i det danske samfund.

Kl. 10:32

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 10:32

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes ikke, jeg hørte noget svar på mit spørgsmål. Som sagt bliver vi jo overvåget på kryds og på tværs i dag. Med videoovervågning filmer man jo også folk, når de går ind i en bank, eller når de går ned af Strøget, uden at de overhovedet har foretaget sig noget som helst ulovligt. Det har vi jo altså gjort, for at man, hvis der er nogle, der overtræder lovgivningen, kan sortere dem fra, som ikke har overtrådt lovgivningen, og man kan så at sige zoome ind på den person eller de personer, som har begået en lovovertrædelse.

Er der så nogle områder, som Socialdemokratiet ønsker at man skal rulle tilbage, hvor man altså ikke skal have en så omfangsrig registrering af folk? Skal videoovervågningen ruller tilbage, fordi man også der filmer nogle, som er uskyldige? Det gør man jo.

Jeg synes det er mærkværdigt, at man påstår, at det her er et forsøg på at mistænkeliggøre alle. Det er det slet ikke. Der kan jo være nogle, som bliver sat i forbindelse med en forbrydelse, men som vil le kunne blive pure frikendt, hvis der var et dna-register, som var meget mere udbygget end det, der er i dag.

Men ordføreren mangler stadig væk at svare på, hvordan Socialdemokratiet vil give politiet bedre muligheder for at opklare forbrydelser.

Kl. 10:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:33

Mette Reissmann (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Martin Henriksen, at det at registrere ikke bare er en generel ting. Der skal jo hele tiden tages afsæt i de forhold, der ligger til grund for registreringen. Nu nævner hr. Martin Henriksen selv Strøget og andre geografiske områder. Og det, der lige præcis er kendetegnet ved den type registrering som overvågning på Strøget og f.eks. foran finansielle institutioner, er jo, at overvågningen tjener ét formål i et bestemt geografisk afgrænset område.

Her har Dansk Folkeparti besluttet sig for med det nærværende beslutningsforslag at ville inddrage hele den samlede danske befolkning, som jo i udgangspunktet er uskyldige, og det er faktisk det, som vi mener vi skal holde fast i fra Socialdemokratiets side. Og nej, vi mener ikke, det er sådan, at de nævnte overvågningsting skal rulles tilbage, som hr. Martin Henriksen er inde på. Omvendt mener vi bestemt heller ikke, at man blot skal lade alle registrere med det samme, så folk på den måde selv skal bevise deres uskyld senere hen. Det mener vi ikke er vejen frem – tværtimod.

Med hensyn til politiet vil jeg bare gentage, at vi synes, at de resourcer, som jo faktisk er blevet afsat i den allerede indgåede aftale om politiets arbejde, er fuldt tilstrækkelige i den her sammenhæng.

Kl. 10:35

Formanden:

Så siger jeg tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Jeppe Mikkelsen som radikal ordfører.

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak til formanden, og tak til Dansk Folkeparti og hr. Dennis Flydtkjær som ordfører for dette beslutningsforslag. Det er jo en gammel kending, og jeg må også meddele, at det for os ikke nødvendigvis er et glædeligt gensyn. Vi mener, at det her beslutningsforslag strider mod den grundlæggende respekt for privatlivets fred. Det er et princip, vi i Radikale Venstre i høj grad værner om, og det gør den europæiske menneskerettighedskonvention desuden også. Der skal være en balance. Der skal være en balance mellem hensynet til politiets efterforskning på den ene side og privatlivets fred på den anden side. Og vi mener ikke, at dette forslag er i balance.

Forslagsstillerne har mange gode intentioner. Det vil jeg gerne kvittere for, men som sagt mener vi, at det er et meget grundlæggende hensyn, som forslaget ikke tager hånd om. Forslagsstillerne skriver i bemærkningerne, at det også er en mulighed at få renset sit navn gennem et sådant register, og jeg synes, det er vigtigt i den her debat at slå fast – også for at oplyse osv. – at der faktisk allerede i dag er mulighed for at få renset sit navn, såfremt man er under mistanke i en sag, hvor en dna-undersøgelse kan rense ens navn. Det synes jeg er vigtigt at få understreget.

Forslaget bygger på at lave dna-prøver på baggrund af PKU-registret, som i dag indeholder omkring 2 millioner prøver. Uden at fornærme nogen her i salen, kan man så konstatere, eftersom det drejer sig om alle, der er født i 1982 eller senere, at det er hr. Karsten Lauritzen, fru Pernille Skipper og mig selv som retsordførere, der så må stå i det. Og min pointe er, at jeg ikke tror, mine forældre var gået med til at lægge mig ind i et sundhedsregister, såfremt de havde frygtet, at der er en gang i fremtiden ville kunne oprettes et dna-register til brug med henblik på politiets efterforskning. PKU-registret er jo et sundhedsregister, og det synes jeg altså at det skal blive ved med at være.

Det stiller jo også et spørgsmål, nemlig om man overhovedet kan tillade sig at ændre på det nuværende register. Det vil jeg i hvert fald være imod, selv om man trods alt har mulighed for at få sin blodprøve slettet.

Sidst, men ikke mindst, må jeg her til slut sige, at jeg lidt synes, det er en gratis omgang, fordi man jo ikke tager stilling til de omkostninger, som er forbundet med at oprette sådan et register, altså omdannelsen af PKU-registret og så efterfølgende de løbende driftsomkostninger. Og det er som sagt ikke første gang, det her spørgsmål drøftes, jeg fandt en artikel fra 2007, hvori direktøren for Statens Serum Institut estimerede, at det ville koste mellem 1 og 5 mia. kr. alene at omdanne PKU-registret, og jeg kan så forstå, at ministeren har nogle endnu mere aktuelle tal, men de taler også om en milliardudgift. Så vi står også med et stort åbent spørgsmål, med hensyn til hvor de penge så skal komme frem.

Men det helt afgørende argument for os er, at man fortsat skal værne om privatlivets fred. Og med baggrund i principperne herom kan jeg meddele, at vi desværre ikke kan støtte forslaget.

Kl. 10:38

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 10:38

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg vil lige starte med at bede om, om formanden kan få den ordentlige flok, der sidder bag ved mig og snakker, til at gå ud. Det er lidt forstyrrende i forhold til debatten. Hvis man kunne få folk til at gå udenfor og snakke, ville det hjælpe lidt på debatten.

Formanden:

Det er lidt højrøstet med samtalerne. Måske kan de lægges lidt længere væk af hensyn til debatten. Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:38

høre ordførerens holdning til, om ordføreren vil være med på, at man som udgangspunkt siger: Er man med i dna-registeret, så kunne det være for 1 år eller 2 år, eller hvad vi nu kunne finde et kompromis om, og så havde man mulighed for at melde sig ud af registeret igen, så det på den måde ville være frivilligt. Er ordføreren ikke enig i, at det så ikke går ud over privatlivets fred, som jeg kunne høre at en del af ordførerne brugte som argument for at stemme nej? For den diskussion må vi så være ude over, hvis vi gør det på den måde.

Kl. 10:41

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for det, formand. Det gør det jo lidt nemmere at høre, hvad ordføreren siger oppe fra talerstolen.

Angående PKU-registeret vil jeg sige, at ordførerens forældre måske ikke ville have meldt ham ind i PKU-registeret, hvis de vidste, at det kunne føre til et dna-register, men der står faktisk i forslaget, at man skal have mulighed for at melde sig ud i en periode. Er ordføreren ikke enig i, at hvis den mulighed er der, kunne man jo i hvert fald undgå den situation, at folk kunne fortryde?

Så vil jeg også spørge ordføreren, om han, hvis man valgte at sige, at det her skulle være et frivilligt register, så ville bakke op om det, altså, hvis det ikke var tvunget i forhold til PKU-registeret, og hvis man sagde, at folk f.eks. fik 1 år til at sige, at de ikke ville stå i registeret, og så kunne de trække deres oplysninger ud, og man kunne også gøre det med de nye, der bliver registreret i PKU-registeret, hvor de bliver registreret fra barn af. Hvis man nu valgte at sige, at folk selv kunne vælge, om de kun ville stå i PKU-registeret eller de gerne ville stå i begge registre, ville ordføreren så være med til det? For så er det trods alt på frivillig basis, man har valgt at lave listen, og så er det jo ikke en overtrædelse af privatlivets fred, hvis folk selv er gået med til det.

Kl. 10:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:39

Jeppe Mikkelsen (RV):

Nej, det vil vi ikke. Jeg kan godt forstå hr. Dennis Flydtkjærs tanker, og jeg synes også, at jeg prøvede at kvittere i min ordførertale for, at det lige præcis står i forslaget, at der er mulighed for at melde sig ud. Det, som jeg bare vil gøre opmærksom på, er, at f.eks. når det handler om organdonationsregisteret, tror jeg, at det er omkring tre fjerdedele af danskerne, der faktisk gerne vil være i det her register, men der er kun en fjerdedel af danskerne, der reelt set er i det. Det vil sige, at det faktisk er utrolig svært at få folk til at tage stilling. Det er utrolig svært at oplyse om, hvordan de gør osv. Det vil jo så kræve en massiv indsats fra det offentlige, og så står vi igen med spørgsmålet om, hvor den finansiering så skal komme fra.

Derudover kan man jo sige med hensyn til et frivilligt register, at det vel allerede er tilfældet i dag, hvis man frivilligt gerne vil aflægge en dna-prøve for at få rensat sit navn, jamen så er det en mulighed i dag hos politiet, såfremt man er under konkret mistanke, og hvis man ikke er under konkret mistanke, kan jeg faktisk ikke se nogen årsag til, at man skulle stå i det register.

Kl. 10:40

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:40

Dennis Flydtkjær (DF):

I forhold til debatten om, hvorvidt man skal være donor, er der også en debat sideløbende med den her, om man som udgangspunkt skal være med i donorregistret og så selv aktivt skal melde fra, modsat i dag, hvor man selv aktivt skal melde sig til. Det er jo en debat, som man tilsvarende også godt kan tage på det andet område, men jeg synes jo, det er meget relevant, når vi taler om dna-registre i dag, at

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:41

Jeppe Mikkelsen (RV):

Nej, det kan vi heller ikke bakke op om. Jeg vil ikke diskutere organdonation, da det ikke er mit område, men i forhold til om man på retsområdet skulle have et frivilligt dna-register, så er det heller ikke en ting, vi kan bakke op om. Vi er generelt et parti, som ikke ønsker, at det danske samfund skal være overvåget i højere grad, end det er i dag. Det vil jeg godt slå fast her fra talerstolen. Så jeg synes, det er fint, at vi har et dna-register, som politiet bruger under de vilkår, som de gør i dag. Jeg anerkender helt åbent, at det er et vigtigt redskab, når politiet efterforsker sager, især dem, der er en smule mere komplicerede, så det er vi store tilhængere af, men jeg synes ikke, man skal udvide det til at gælde folk, som ikke er under en eller en form for mistanke.

Kl. 10:42

Formanden:

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 10:42

Martin Henriksen (DF):

Tak. Det er, fordi jeg kan forstå på ordføreren, hr. Jeppe Mikkelsen, at Det Radikale Venstre er kritiske over for overvågning. Så vil jeg høre, om der er nogle områder i dag, hvor Det Radikale Venstre arbejder for at rulle overvågningen tilbage, f.eks. videoovervågning eller andre former for overvågning, om det er sådan nogle drøftelser, man har taget op internt i regeringen, og om vi kan forvente nogle regeringsudspil på det område, sådan så vi har mindre overvågning end det, vi har i dag.

Kl. 10:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:42

Jeppe Mikkelsen (RV):

Vi har ikke nogen konkrete planer liggende på skrivebordet lige nu, nej.

Kl. 10:42

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 10:42

Martin Henriksen (DF):

Det vil jeg så lade mig berolige lidt af. Men jeg vil gerne høre: Når nu det er Det Radikale Venstres politik at være kritiske over for overvågning, så er det jo sådan med nogle politikere, at til trods for at de ikke har nogle konkrete planer nu, så arbejder de jo for at få gennemført deres politiske holdninger, især når de har mulighed for det. Så er det noget, man kan forvente at Det Radikale Venstre tager op? Jeg anbefaler det ikke, men jeg vil bare gerne have en klar melding fra Det Radikale Venstre, om man ønsker at påvirke de øvrige

regeringspartier til at indtage en mere kritisk holdning til overvågning, f.eks. videoovervågning.

Kl. 10:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:43

Jeppe Mikkelsen (RV):

Ja, selvfølgelig arbejder Radikale Venstre for Radikale Venstres politik, det er da klart, men jeg tror, vi tager det, når debatten kommer ind på et konkret område. Jeg er sikker på, at det nok skal komme i løbet af de næste 3 år, før valget kommer – eller hvor længe der går.

Kl. 10:43

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Så er det fru Meta Fuglsang som SF's ordfører.

Kl. 10:43

(Ordfører)

Meta Fuglsang (SF):

Det beslutningsforslag, der ligger her, repræsenterer jo et dilemma. Jeg vil kalde det et ægte dilemma, fordi man ikke kan tilgodese alle på en gang, men må foretage en afvejning. Hvordan kan vi på den ene side give politiet de bedste redskaber til at fange en forbryder? Og hvordan kan vi på den anden side respektere individet i form af respekt for privatliv?

Vi har jo tidligere i Folketinget diskuteret et forslag som det her om udvidet dna-registrering, og vi tager den gerne en gang til, hvis vi bliver bedt om det.

Jeg tror faktisk, at forslagsstillerne her overser, at der er tale om et dilemma. Det her forslag vil betyde, at alle mennesker, også dem, som aldrig nogen sinde vil komme i nærheden af at gøre noget forkert, vil være registreret, og det er faktisk et stort indgreb for et menneske at få foretaget en sådan dna-registrering. Det tror jeg bliver overset.

Vi er også ude i, at forslagsstillerne, så vidt jeg kan se, overser, at en sådan registrering vil kunne blive brugt på meget forskellig måde og meget uhensigtsmæssig måde, hvis man åbner op for det. Og der ligger også et dilemma i, hvad man skal udsættes for i fremtiden, hvis man først er registreret.

Det er klart, at voldsomme forbrydelser giver de fleste lyst til at gøre drastiske ting. Vi kan ikke holde ud, at der sker overgreb på uskyldige mennesker, og vi vil gøre hvad som helst for at straffe og for at forhindre forbrydelser, fordi vi bliver ramt på vores følelser og på vores retsfølelse. Det er bl.a. derfor, at der faktisk findes grundlæggende rettigheder. Det er derfor, vi etablerer en retsstat med retsgarantier for borgerne, for at det ikke er den vrede, som vi i øjeblikket føler, der skal styre os i situationen, men et velovervejet sæt regler, som er lavet i en situation, hvor vi ikke kun tænker med følelserne, men også tænker med den retsfølelse, som vi grundlæggende har. Det er en retsstat, jeg taler om, og det er heldigvis en retsstat, vi lever i.

Det giver selvfølgelig dilemmaer som det, vi diskuterer her, og det dilemma, der ligger til grund for beslutningsforslaget her. Men det giver også pejlemærker for en afvejning af, hvordan vi skal tage de hensyn. Og det her forslag går for vidt. Det går langt over strengen. Det overskrider de grænser, som vi har beskrevet og anerkendt i retten til privatlivets fred, og det gælder også, selv om der er en sag, som faktisk oprører os. Det er formentlig også i strid med den europæiske menneskerettighedskonvention, for det går ud over de grænser, som der dér er for at beskytte privatlivets fred.

Men ud over de principielle indvendinger er der også nogle praktiske og økonomiske indvendinger, som de tidligere ordførere allere-

de har været inde på, og som jeg derfor ikke skal bruge ret meget mere tid på nu.

Det, som forslagsstillerne også overser, er, at retssikkerhed også er at undgå en unødigt registrering. Retssikkerhed er ikke kun, når et offer eller offerets pårørende føler sig krænkede. Retssikkerhed er også, at vi som individer generelt skal føle, at vi er i sikkerhed i en retsstat.

SF kan ikke støtte forslaget, som det ligger her.

Kl. 10:46

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det fru Pernille Skipper som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 10:46

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Mange tak. Der har jo flere gange her fra talerstolen været sagt, at der, når det handler om at bekæmpe forbrydelser i vores samfund og finde de kriminelle, når de har begået forbrydelser, så ofte er tale om, at det er noget, der skal afvejes i forhold til menneskerettighederne og vores grundlæggende rettigheder, og det gælder bl.a. retten til privatlivets fred. Det forslag, som vi står med her i dag, er – det er der nok ikke nogen tvivl om – et voldsomt indgreb i retten til privatlivets fred, og det kan man så vælge at mene er i orden. Man kan vælge at mene, at man med et lovforslag, som vil registrere alle borgers dna-profiler, har ramt den nødvendige balance, der skal være imellem på den ene side sikkerheden og på den anden side retssikkerheden. Men det mener vi i Enhedslisten ikke man har, og det er der flere grunde til.

For det første tenderer det mod, at der bliver et overvågningssamfund. Vores modstand mod, at man overvåger befolkningen, og at man overvåger borgerne, når det ikke er nødvendigt, er helt principiel. For det andet er der, når man laver sådan nogle ting, selvfølgelig også altid en risiko for misbrug. Hver gang man registrerer borgerne på denne voldsomme måde, altså ved at man laver registre over dem eller overvåger dem, så er der også en risiko for, at det kan blive misbrugt. Det kan være noget, der foretages af enkeltpersoner, sådan som vi har set eksempler på, f.eks. en københavnsk politimand, der opretter sit helt eget register over personer, som han synes skal registreres, eller som han synes der er noget forkert ved. Men der er jo selvfølgelig også tale om, at det er et værn mod overgreb fra statens side, mod misbrug fra statens side, når vi taler menneskerettigheder; det var jo nogle, vi, når vi ser historisk på det, oprindeligt fik, fordi vi skulle beskytte borgernes grundlæggende rettigheder, også imod overgreb fra statens side.

Når vi så står med det her forslag, som efter vores mening går langt ud over grænsen for, hvad man kan tillade sig i afvejningen imellem behovet for på den ene side selvfølgelig at skabe sikkerhed og bekæmpe kriminalitet, men på den anden side også at sikre vores grundlæggende rettigheder, og som altså koster disse mange, mange millioner kroner, som der her er tale om, ja, så må vi sige, at Enhedslisten ikke kan støtte forslaget.

Kl. 10:49

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:49

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak til ordføreren for indlægget. Det er ikke så overraskende, at Enhedslisten ikke støtter forslaget, for det er jo ikke så tit, vi er på bølgelængde, når det lige kommer til retspolitikken. Men jeg har alligevel et spørgsmål, som jeg gerne vil stille ordføreren. Jeg kan høre på indlægget, at man generelt er meget imod den her registrering af borgerne, og at man synes, at et sådant dna-register ville være et vold-

somt indgreb i privatlivets fred, og så vil jeg høre ordføreren: Hvad mener man så om PKU-registeret, som det er i dag? Det er jo også et register, hvor nogen afleverer en blodprøve. Hvad med videoovervågningenovre på torvet; er man også modstander af den? Hvad med den ret, som det offentlige i forbindelse med at afsløre sort arbejde har til at gå ind på nogens kontoudskrift for at se, om de har brugt nogle penge, som de har tjent på sort arbejde? Er man generelt imod den mulighed, som de fra det offentliges side har for at se, om de kan afsløre folk i at svindle?

Kl. 10:49

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:49

Pernille Skipper (EL):

Som jeg også sagde i min ordførertale, er der jo altid tale om en balance, som man skal overveje, når man foretager indgreb i de grundlæggende frihedsrettigheder; det er altid en afvejning imellem på ene side samfundets behov for at bekæmpe kriminalitet og på den anden side behovet for at sikre borgernes frihedsrettigheder. Det er rigtigt, at der er nogle forskellige indgreb, der foretages rigtig mange indgreb i vores grundlæggende frihedsrettigheder, og der er i dag rigtig mange indgreb i privatlivets fred. Der er nogle af dem, som vi er for, men når det f.eks. kommer til det med overvågningen på torvet, så mener vi i Enhedslisten også, at det i dag sker i et omfang, der er alt for stort. Men når det kommer til SKATs mulighed for at kontrollere, at man ikke snyder, så er det vores opfattelse, at det er mere passende.

Så det er selvfølgelig helt afhængigt af, hvad det enkelte indgreb indebærer, og det er altid et spørgsmål om en afvejning af den balance, der er mellem sikkerheden på den ene side og retssikkerheden på den anden side. I det her tilfælde mener vi bestemt ikke, at man har ramt denne balance.

Kl. 10:50

Formanden:
Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:50

Dennis Flydtkjær (DF):

Vil det sige, at ordføreren, når det handler om afsløring af sort arbejde eller anden småkriminalitet, mener, at det er o.k., at man – for nu at bruge den retorik, som dem, der siger nej til forslaget, selv bruger – mistænkeliggør samtlige danskere, men at det, når det handler om, at man skal afsløre en voldtægtsmand eller Amagermanden, som gentagne gange har begået forbrydelser, så er noget, der er for grænseoverskridende? Er det sådan, vi skal forstå det, altså at i forhold til de små ting vil man godt lade SKAT eller andre statslige organisationer overvåge borgerne, men når det kommer til de rigtig alvorlige ting, som egentlig var dem, vi burde slå ned på, så vil man alligevel ikke være med til det?

Kl. 10:51

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:51

Pernille Skipper (EL):

Jeg tror, at Dansk Folkepartis ordfører nu misforstår mig med vilje. Der er i forhold til SKAT jo ikke tale om et register, hvor alle er registreret, men der er tale om, at de har en mulighed for at gå ind og tjekke bankernes kontoudtog osv. Det er noget andet, end at man opretter et helt omfattende register, som omfatter alle danske borgere. Her er risikoen for, at man kan gå ind og foretage misbrug af det, når

man laver sådan et register osv., en helt anden. Men det, jeg siger, er bestemt ikke et udtryk for, at jeg ikke mener, at man skal fange nogle personer som Amagermanden, overhovedet ikke.

Men vi har jo, som ordføreren ved, og som der også er flere andre ordførere der har talt om her fra talerstolen, allerede i dag et dna-register, som registrerer dem, der har begået kriminalitet, og registrerer de dna-spor, som man finder på gerningsstederne.

Kl. 10:52

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 10:52

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Her har vi et beslutningsforslag om en meget omfattende dna-registrering af en stor del af den danske befolkning, som dybest set tager et opgør med princippet om, at vi alle er uskyldige, indtil det modsatte er bevist. Vi er nemlig herefter alle under mistanke, fordi der åbenbart ligger en potentiel forbryder i enhver dansk statsborger. Det er ikke Liberal Alliances udgangspunkt. Vi mener ikke, at man skal overvåge hele den danske befolkning på sigt for at se, om man kan opklare et par enkelte forbrydelser mere.

Selvfølgelig ønsker vi alle sammen at mindske kriminaliteten mest muligt; det må vi jo så se på. Vi vil gerne være med til at ændre på straffene i opadgående retning for nogle af de grove forbrydelser. Vi må se på, hvordan man i højere grad kan bruge konfliktråd og lignende ting, også for at hjælpe ofrene. Vi må sørge for at se på, hvordan ofrene kan komme bedre i gang med deres tilværelse, efter at de har været udsat for kriminalitet, og selvfølgelig også sørge for, at vi får de tidligere forbrydere til at komme ud af deres kriminalitet.

Det her forslag har derudover det problem, at det koster ufattelig mange penge, og vi har jo i Liberal Alliance det princip, at vi sådan set ikke ønsker at øge de offentlige udgifter; vi vil gerne mindske de offentlige udgifter, også sådan at der bliver mulighed for, at skatteyderne kan beholde lidt flere af de penge, som er deres, og ikke vores. Sådan kan vi ikke alene få gang i væksten i det danske samfund, men også få opfyldt den moralske side af sagen, nemlig det, at man har ret til at beholde flere af sine egne tjente penge selv.

Endelig har forslaget, synes jeg, det grundlæggende problem, at man vil tage oplysninger fra de her blodprøver i PKU-registeret og så bruge dem til en langt mere omfattende registrering end det, som folk har afgivet de her prøver til. Det vil sige, at man igennem mere end 30 år har ladet folk afgive prøver på falske forudsætninger, for pludselig skal de bruges til en meget massiv overvågning fra statsmagtens side, altså til noget, som folk overhovedet ikke vidste, dengang man tog de pågældende prøver. Vi synes i virkeligheden, det er at føre befolkningen bag lyset, hvis man gør det.

På grund af de tre forudsætninger – nemlig at vi har det princip, at man ikke skal overvåge hele befolkningen; det princip, at vi ikke bare vil stemme for ekstra udgifter for det offentlige, som er underfinansieret med 2 mia. kr.; og det princip, at man ikke skal føre befolkningen bag lyset ved at tage prøver fra deres krop og bruge oplysningerne til noget andet, sådan at det hele har været under falske forudsætninger – kan vi ikke stemme for det pågældende beslutningsforslag.

Kl. 10:55

Formanden:

Tak til Liberal Alliances ordfører. Hr. Tom Behnke som konservativ ordfører.

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Der er jo tale om en genfremsættelse, og vi har ikke bare behandlet det her én gang før, men adskillige gange før i Folketinget. Jeg sad sådan lige og prøvede at tænke tilbage: Er der sket noget nyt, siden vi sidst havde den her debat? Og det er der jo ikke. Intet nyt er der sket, og alligevel synes man, vi lige skal bruge et par timer på at drøfte den her problemstilling. Og det gør vi jo så.

Men ligesom De Konservative tidligere har stemt imod, vil vi og så denne gang stemme imod det her beslutningsforslag. Og det gør vi ud fra to meget væsentlige grunde. Den ene er, at dna ikke er hundrede procent sikkert, og det vil sige, at en person risikerer at komme i en situation, hvor vedkommende er under mistanke, fordi der er et dna-match; der er en sammenhæng mellem det spor, man har fundet, og en persons dna, men det er ikke nødvendigvis vedkommende, der har været der, for det er ikke hundrede procent sikkert. Så vender man pludselig situationen om, så det er den pågældende borger, der skal til at bevise sin uskyld. Det duer simpelt hen ikke, specielt ikke da vi ved, at sandsynligheden for, at der er overensstemmelse, er 1:1.000.000, og det betyder, at der faktisk teoretisk set i Danmark ville kunne være fem personer, der kan knyttes til et gerningssted. Det er kun den ene, der har gjort det. Hvordan skal de fire andre bevise deres uskyld? Den usikkerhed er der stadig væk, og derfor er det ikke en god måde gøre det på. Det er i øvrigt også det, der er årsagen til, at et dna-spor på et gerningssted ikke i sig selv er nok til at fælde en gerningsmand. Domstolene må ikke kun lægge dna til grund for at dømme en person. Og det er netop af den årsag.

Det andet er, at det bliver alt, alt for nemt at plante et dna-spor fra en anden person på et gerningssted og dermed kaste skylden på andre end sig selv. Igen er man ude i den situation, at uskyldige mennesker skal til at bevise, at det ikke er dem, der har gjort det. Og der vender tingene forkert. Det vender forkert, at vi på den måde tvinger helt uskyldige mennesker til, at de skal bevise deres uskyld. Og så er det pludselig dem, der er de nye ofre i den her sammenhæng.

Så synes jeg, at det, som hr. Simon Emil Ammitzbøll tilføjte, trods alt var noget nyt, en overvejelse, jeg ikke tidligere har gjort mig, nemlig at hvis man går ind og tager de blodprøver, der ligger i PKU-registeret, begår man jo overgreb mod alle de mennesker, som er i PKU-registeret, for forudsætningen for, at de står i det register, var jo en helt anden end det, man nu vil gøre. Og det kan man simpelt hen ikke tillade sig at gøre. Så hvis man overhovedet skulle gøre den her øvelse, måtte man starte forfra. Det synes jeg trods alt var noget nyt i debatten, og jeg vil da gerne have lov til at takke hr. Simon Emil Ammitzbøll for, at selv om det her var én lang gentagelse, var der dog noget nyt under solen. Tak for det.

Kl. 10:58

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 10:58

Martin Henriksen (DF):

Vi er da fra Dansk Folkepartis side kede af at høre De Konservative ned i Folketingssalen sådan en fredag. Jeg kan ikke love, at det ikke vil gentage sig. Men jeg vil da godt give et argument for, hvorfor det kan betale sig at hive forslaget frem igen og igen. Konservative var jo også imod at sænke den kriminelle lavalder, og det var et forslag, som vi også hev frem igen og igen fra Dansk Folkepartis side, og det endte jo så med, at den kom ned. Desværre har den nye regering så hævet den igen, men ikke desto mindre er det jo et bevis for, at det kan betale sig at være lidt ihærdig en gang imellem.

Jeg synes, at det er rigtigt, når hr. Tom Behnke siger, at et dna-bevis ikke skal stå alene. Det vil det jo heller ikke gøre med Dansk

Folkepartis forslag. Så jeg vil bare gerne have, at hr. Tom Behnke bekræfter, at et dna-bevis er ét bevis blandt flere, som det jo også ville være, hvis der her blev vedtaget.

Kl. 10:59

Formanden:

Værsgo.

Kl. 10:59

Tom Behnke (KF):

Ja, det er jo fuldstændig rigtigt, og det er så et meget godt argument imod forslaget. Man kan også sige, at det nye, der er sket i dag, er, at der er kommet yderligere et argument imod forslaget. Der er ikke kommet nye argumenter for forslaget.

Det er jo rigtigt, at vi tidligere har set, at forslag er blevet genfremsat, og at stemningen har ændret sig over tid, men det er typisk, fordi der er kommet nye ting frem. Når der kommer nye aspekter, og når der kommer nye argumenter, der taler for et forslag, så kan et forslag, der tidligere har været afvist i Folketinget, godt gå hen og finde flertal. Men det, vi har opnået med debatten i dag, er ikke flere argumenter for forslaget her, men tværtimod at der er kommet yderligere et argument imod forslaget. Og det er jo ikke ligefrem vejen frem, hvis man vil have et forslag vedtaget, at samle på argumenter imod det. Så må man skabe nye argumenter for et forslag.

Kl. 11:00

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:00

Martin Henriksen (DF):

Argumenterne, som vi har fra Dansk Folkepartis side, mener vi er tilstrækkelige, og jeg tror også – sådan har jeg i hvert fald oplevet det – at når man taler om det her med borgerne, mener de fleste rent faktisk, at det er meget fornuftigt, at vi giver det ekstra redskab til politiet, sådan at vi øger sandsynligheden for, at de forbrydelser, der bliver begået, rent faktisk også bliver opklaret. Og at hr. Tom Behnke siger, at det skulle være et argument imod forslaget, at dna er ét bevis blandt flere, forstår jeg ikke, for hvis det skulle være et argument imod det her forslag, kunne man jo også tage det til indtægt og gøre det til et argument for, at man skulle bruge mindre dna end det, man gør i dag. Derfor synes jeg, når nu vi er ved det med argumenterne, at De Konservatives argumentation også halter en lille smule.

Kl. 11:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:01

Tom Behnke (KF):

Jo, men nu er det jo ikke Det Konservative Folkeparti, der har fremsat et forslag i Folketinget. Hvis vi gør det, og når vi gør det, har vi en lang række argumenter for, hvorfor vi gør det. Hvis vi genfremsætter forslag – det kan også komme til at ske – vil vi da tilføre ny viden, nye informationer, nye argumenter, så der er et nyt grundlag at tage stilling på. Det er det, vi savner i den her sammenhæng. Der er intet nyt under solen. Hvad er det, der skal gøre, at Folketingets partier skal skifte holdning til et beslutningsforslag, hvis ikke der kommer argumenter for forslaget, altså nye argumenter for forslaget? Ja, så er der ikke noget argument. Tværtimod har debatten her på allerbedste vis vist det, netop med hr. Simon Emil Ammitzbøll, der tilføjte debatten noget nyt, nemlig yderligere et argument imod at man laver det her register.

Argumentet imod registreret er jo ikke kun det, at der er usikkerhed i forhold til dna, altså at det ikke er hundrede procent sikkert,

men det har bare nogle yderligere meget store konsekvenser, hvis man laver et altomfattende dna-register. Det er jo det, der er argumentet mod, at man laver et omfattende register, ikke et argument imod dna. Vi synes, at dna er genialt og godt. Vi synes, det er genialt, at vi har et register over dem, som er sigtet, som er tiltalt, som er dømt for forbrydelser. Det er helt rigtigt, og det er et godt værktøj, der fælder rigtig mange kriminelle, som er på vej ud i at begå fornyet kriminalitet. Det er et supergodt værktøj. Det jo ikke det, vi diskuterer. Det, vi diskuterer, er: Skal alle 5 millioner danskere tvinges til at stå i det her register? Nej, det skal de ikke, for der er en række argumenter, der taler imod det, og det er dem, jeg har fremført.

Kl. 11:02

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 11:03

(Ordfører for forslagsstillerne)

Dennis Flydtkjær (DF):

Først tak for debatten og tak for de svar, der er givet. Det ærgrer os i Dansk Folkeparti, at der desværre igen ikke var opbakning til det, men jeg vil da trods alt gerne kvittere for, at Liberal Alliance var positivt stemt for, at man ville hæve strafferammen på mange områder. Det er jo også en sag, vi i Dansk Folkeparti tit står alene med her i Folketingssalen, så det er da trods alt noget af det positive, der er kommet ud af debatten, nemlig at vi har fået en alliancepartner på den fløj.

Grunden til, at vi har fremsat beslutningsforslaget igen, er jo den aktuelle sag om den såkaldte Amagermand, som har sat en diskussion i gang om, hvad vi kan gøre fra Folketingets side for at undgå, at de her serieforbrydere kan begå kriminalitet gang på gang. Der ser vi jo et dna-register som et rigtig godt redskab, som gør, at en type som Amagermanden måske var blevet stoppet første gang, i stedet for at han skulle gå i flere årtier og begå kriminalitet. Grunden til diskussionen er jo, at vi synes, at vi skylder borgerne at komme med nogle initiativer, og der er et af initiativerne fra Dansk Folkepartis side, at vi indfører et nationalt dna-register, som vi mener kunne være et godt redskab.

Man kan tænke på, hvor mange der har gået frygtsomme rundt i Københavnsområdet, fordi de vidste, at en så farlig mand var på fri fod, eller man kan tænke på, hvor mange der har gået og tænkt på, om det nu var naboen eller arbejdskollegaen, som kunne være den skyldige i mange af de her grumme forbrydelser. Hvis man havde haft et dna-register, kunne man temmelig sikkert have undgået den frygt ude i samfundet. Så når mange af ordførerne står og siger, at Dansk Folkeparti skaber frygt i samfundet, så vil jeg sige, at nej, for vi vil tværtimod hellere skabe noget tryk med sådan et forslag, fordi man kan være mere sikker på, at vi fanger gerningsmændene meget tidligere. Men det kan jo så ærgre os, at de andre partier her i Folketinget ikke vil være med til at give de redskaber, der skal til, for at man kan fange typer som Amagermanden.

Der er også et andet aspekt i det her forslag, og det er, at man med et dna-register kan få uskyldige mistænkte af kroen meget hurtigere. Vi oplevede en sag fra Herning, den såkaldte Mariasag, hvor der en nytårsnat i 2010 var en ung kvinde, der brutalt blev myrdet i byen, i øvrigt min hjemby. Kort efter blev en 48-årig mand varetaget på fængslet i 3 uger på fejlagtig basis, og det var netop en dna-prøve, der beviste, at det var den forkerte mand, man havde fat i. Havde man haft et dna-register, kunne man have undgået, at en type som ham var kommet til at sidde 3 uger alene i brummen for noget, han var uskyldig i.

Vi har også flere gange fået historier fra USA om, at folk har sidde i fængsel i utrolig mange år, men hvor de så efter 20-30 år er blevet frikendt på grund af en dna-test. Så der er rigtig mange gode og

vigtige argumenter for, at man skal have et dna-register, og et af dem er, at det vil styrke retssikkerheden.

Det er også et rigtig godt bevisværktøj for politiet og et værktøj, de bruger rigtig meget i dag, og derfor mener vi også, at det ville være en god idé at få det udvidet, så vi kan få stoppet mange af de her kriminelle, så borgerne kan føle sig mere sikre.

Jeg tror også, at det har en præventiv effekt, for hvis man ved, at der er sådan et register, kunne det godt tænkes, at det ville få nogle forbrydere til at tænke sig om en ekstra gang, inden de begik noget kriminelt.

Så der er som sagt utrolig mange gode argumenter for at indføre et dna-register, men det kan jo så ærgre os rigtig meget, at et flertal i Folketinget ikke vil være med til det. Men vi kan i hvert fald i Dansk Folkeparti sige, at det er noget, vi fortsat vil argumentere for og vil arbejde videre med. For på et eller andet tidspunkt kan man jo håbe, at de andre ordførere i Folketinget bliver klogere og får set lyset og går med på ideen.

Kl. 11:06

Formanden:

Tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 28:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af straffeloven, så juridiske personer skal kunne idømmes en rettighedsfrakendelse.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsættelse 17.01.2012).

Kl. 11:07

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 11:07

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Med beslutningsforslaget foreslås det, at regeringens pålægges senest den 1. april 2012 at fremsætte et lovforslag om ændring af straffeloven, så også juridiske personer ved dom kan frakendes rettigheder. Forslaget er motiveret af dommen fra den 10. januar i år i sagen om Roj TV, hvor Københavns Byret afviste, at straffelovens § 79 om rettighedsfrakendelse kan anvendes på selskaber.

Forslagsstillerne har anført, at fordelen ved at kunne idømme et selskab en rettighedsfrakendelse er, at det både har en signalværdi og en praktisk og umiddelbar slagkraft. Forslagsstillerne peger på, at hvis dette, som der står, hul i straffeloven, som det altså kaldes, havde været lukket inden dommen til Roj TV, havde vi ikke stået en situation, hvor en terrordømt tv-station, som det hedder i bemærkningerne til beslutningsforslaget, kan få lov til at sende videre.

Jeg må i den anledning her indledningsvis i debatten minde om, at Københavns Byrets dom er anket, og derfor vil det heller ikke væ-

re på sin plads her i dag, at jeg udtaler mig nærmere om den konkrete sag mod Roj TV, som lige nu altså verserer ved domstolene. Det gælder, uanset hvad man i øvrigt måtte mene om Roj TV's aktiviteter og redaktionelle linje.

Når det er sagt, vil jeg gerne generelt slå fast, at regeringen selvfølgelig vil sikre, at et eventuelt hul i vores værn mod terrorisme lukkes, og at lovgivningen på tilstrækkelig vis giver adgang til at skride ind over for tv-stationer, som opfordrer til terrorisme. Det skal der ikke herske tvivl om, og det har regeringen allerede meldt ud for stykke tid siden.

Beslutningsforslaget går helt specifikt på, at straffelovens § 79 skal ændres med et forslag, som skal være fremsat inden den 1. april 2012, og det kan regeringen ikke støtte.

Jeg tror, det er nyttigt for den videre debat, at jeg kort siger noget om rationalet bag straffelovens § 79. Bestemmelsen går ud på, at man i forbindelse med en dom i en straffesag kan frakende den dømte retten til at udøve en bestemt form for virksomhed. Det er en betingelse, at det pådømte forhold begrunder en nærliggende fare for, at den dømte vil misbruge sin stilling eller virksomhed, hvis han får lov at fortsætte. Frakendelsen kan ske på tid fra 1 til 5 år eller indtil videre. Efter en ændring af bestemmelsen i 1987 kan en person også frakendes retten til at være stifter af, direktør for eller medlem af bestyrelsen for f.eks. et aktieselskab. Formålet med denne ændring var at forhindre et stigende misbrug af selskabslovgivningen. Det kunne f.eks. være misbrug af det begrænsede hæftelsesansvar i et selskab ved igennem en tilsigtet konkurs at befri selskabet for gæld og derefter videreføre den samme aktivitet i et nyt selskab.

Netop denne risiko for misbrug er også baggrunden for, at straffelovens § 79 sædvanligvis antages kun at gælde for fysiske personer. For det er jo i sagens natur kun fysiske personer, der kan danne og styre juridiske personer. Som det bl.a. er anført i Straffelovrådets betænkning nr. 1289 fra 1995, vil det ikke være særlig effektivt, hvis man, i forbindelse med at man straffer et selskab, frakender selskabet retten til at drive en bestemt form for virksomhed. Det pågældende selskab måtte så ophøre med denne virksomhed, men den ulovlige aktivitet kunne straks efter dommen fortsætte i et andet, eventuelt nystiftet, selskab.

Derfor er det fra et praktisk synspunkt mest relevant, at man går efter de fysiske personer bag selskabet. Disse personer vil som nævnt også kunne udelukkes fra blot at stifte et nyt selskab og altså videreføre aktiviteterne heri. På den baggrund fandt Straffelovrådet ikke grundlag for at foreslå, at man ændrede straffelovens § 79, så-dan som beslutningsforslaget her lægger op til.

Det anførte udelukker selvfølgelig ikke, at man rundtomkring i særlove kan have regler, som giver muligheder for at tilbagekalde tilladelser og lignende, også i forhold til selskaber og andre juridiske personer. Det er bare ikke en rettighedsfrakendelse i straffelovens egentlige forstand.

Som sagt vil regeringen selvfølgelig lukke eventuelle huller i terrorlovgivningen, og Justitsministeriet og Kulturministeriet er derfor nu i fællesskab i gang med mere generelt at se på de relevante regler på området. Det gælder i første omgang reglerne i radio- og tv-lovgivningen, som i visse tilfælde giver adgang til at skride ind over for tv-stationer, men vi er naturligvis også opmærksomme på de almindelige regler om rettighedsfrakendelse, og jeg vil ikke på forhånd udelukke, at det kan være en idé at ændre straffelovens § 79, men som sagt er det ikke umiddelbart vurderingen, at det er vejen frem, når det gælder den problemstilling, som vi drøfter her i dag.

Kl. 11:12

I regeringen er vi optaget af at finde en holdbar løsning på de problemer, der her måtte være, og vi er optaget af, at vi ikke blot med et snuptag foretager os noget, som kan vise sig at være et slag i luften uden reel virkning.

Regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 11:13

Formanden:

Der er to medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:13

Martin Henriksen (DF):

Tak. Og tak for bemærkningerne fra justitsministeren. Jeg kan forstå, at justitsministeren ikke mener, at lige præcis det, vi foreslår her fra Dansk Folkepartis side, er det, der skal til. Men jeg vil godt høre, om justitsministeren har den opfattelse, at der er et problem, og om justitsministeren, hvis han har den opfattelse, så har nogle andre bud på, hvordan man vil kunne løse det problem, som vi her diskuterer.

Kl. 11:14

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:14

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg håbede faktisk, at det fremgik af min tale, at hvis der er et problem, altså at hvis der er et hul, så bliver det lukket. Det er i hvert fald det, som er regeringens intention bag det arbejde, som er sat i værk mellem Justitsministeriet og Kulturministeriet.

Kl. 11:14

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:14

Martin Henriksen (DF):

Ministeren siger, at det vil man, hvis der er et problem, og hvis der er et hul, så jeg vil godt spørge, om regeringen har den opfattelse, at der er et problem, og om det er regeringens opfattelse, at der er et hul i lovgivningen. Det vil jeg gerne vide. Og hvis regeringen har den opfattelse, at der er et problem og er et hul, vil jeg gerne høre, om regeringen så har nogle overvejelser om, hvad man kan gøre, altså hvis ikke det her beslutningsforslag efter regeringens opfattelse er vejen frem for at løse problemet og for at lukke det hul. Jeg havde forstået af medierne, at der også var andre partier end Dansk Folkeparti, der mente, at den dom, der var faldet, var problematisk.

Kl. 11:15

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:15

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Nu udtaler jeg mig ikke om den konkrete sag, men jeg kan jo generelt sige, at som det er, og som jeg også sagde i min tale, er arbejdet iværksat. Der er et tværministerielt arbejde i gang mellem Justitsministeriet og Kulturministeriet, og her ser vi på det her forhold, og hvis det viser sig, at der er et hul, bliver det lukket.

Kl. 11:15

Formanden:

Fru Pernille Skipper for en kort bemærkning.

Kl. 11:15

Pernille Skipper (EL):

Tak. Og tak til ministeren for talen. Nu er det selvfølgelig ikke dommen over Roj TV, vi diskuterer i dag, men når ministeren siger, at han ikke ønsker at udtale sig om den konkrete sag, kan jeg jo ikke lade være med at spørge, om ministeren ikke mener, at hans udtalelser i forbindelse med dommen over Roj TV – hvor man netop udtal-

te, som det er blevet sagt, at hvis der er et hul, skal det lukkes, bl.a. under overskriften dom i sagen mod Roj TV – er at udtale sig om den konkrete sag.

Kl. 11:16

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:16

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg tror, at vi alle er interesseret i, at vi skal have et stærkt og effektivt værn mod terrorisme. Det er jo en generel debat, som kører løbende i vores samfund: Hvordan kan vi bedst muligt sikre, at vi har det? Og det er regeringen selvsagt også meget optaget af.

Det her arbejde er iværksat, fordi der i det her forhold er rejst en debat om, om der var og er usikkerheder om værnet mod terror. Derfor er det arbejde mellem Justitsministeriet og Kulturministeriet iværksat, og det kører nu. Og som sagt: Hvis det konstateres, at der er et hul i lovgivningen på det her område, så bliver det lukket.

Kl. 11:16

Formanden:

Fru Pernille Skipper.

Kl. 11:16

Pernille Skipper (EL):

Tak. Jeg kan jo næsten forstå det sådan, at ministeren giver mig ret i, at der på baggrund af dommen over Roj TV er taget nogle initiativer fra regeringens side. Og så kan jeg jo ikke lade være med at spørge ministeren – når vi nu er i gang med at lukke huller i lovgivningen på baggrund af denne dom – om vi så ikke også skulle se på terrorlovgivningen, som jo netop betyder, at man kan lukke en tv-station, fordi den efter dommens ord er for ensidig. Kunne det ikke være et hul i lovgivningen, der også skulle ses på?

Kl. 11:17

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:17

Justitsministeren (Morten Bødskov):

I første omgang vil jeg koncentrere mig om det, der er genstand for debatten her i dag, og det er jo spørgsmålet om rettighedsfrakendelse. Der har, som spørgeren rigtigt nok hentyder til, været en debat om det, og der er blevet rejst principielle spørgsmål.

Det ligger regeringen meget på sinde, at vi har en terrorlovgivning, som er med til at sikre, at Danmarks værn mod terror er stærkt, og derfor er der iværksat det her arbejde mellem Justitsministeriet og Kulturministeriet. Med hensyn til resultatet af det vil jeg sige, at hvis det viser sig, at der er et hul i terrorlovgivningen, ja, så bliver det hul lukket. Det er det, der er regeringens holdning til det her spørgsmål.

Kl. 11:18

Formanden:

Tak til justitsministeren. Hr. Karsten Lauritzen som ordfører for Venstre.

Kl. 11:18

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Med beslutningsforslag nr. B 28 foreslår forslagsstillerne fra Dansk Folkeparti, at juridiske personer skal kunne idømmes en rettighedsfrakendelse. Beslutningsforslaget er – sådan forstår vi det i hvert fald i Venstre – fremsat på baggrund af Københavns Byrets dom af den 10. januar 2012 i sagen vedrørende Roj TV, hvor de to selskaber bag

tv-stationen blev dømt for terrorstøtte og straffet med dagbøder på i alt 5,2 mio. kr.

Byretten fratog dog ikke tv-stationen sendetilladelsen, fordi juridiske personer ikke kan idømmes en rettighedsfrakendelse, hvilket ministeren også lige har redegjort for. Det har selvfølgelig givet sagen en del spalteplass og f.eks. fået både Justitsministeriet og Kulturministeriet og i øvrigt også en række politikere og politiske partier til at kræve en lovændring, såfremt der er et hul i lovgivningen.

Med det her beslutningsforslag fremsætter Dansk Folkeparti et ønske om, at alle juridiske personer skal kunne frakendes rettigheder, så en domstol f.eks. vil kunne fratage selskaberne bag Roj TV senderettighederne. Det kræver en ændring af straffeloven, eftersom kun fysiske personer, og ikke juridiske personer, kan frakendes rettigheder jævnfør Straffelovrådets betænkning nr. 1289 fra 1995 om juridiske personers bødeansvar.

I Venstre har vi stor forståelse for, at byrettens afgørelse kan støde mange mennesker og virke uforståelig, fordi det kan se ud, som om Danmark tillader terrororganisationer at lave terrorfremmende fjernsyn. Men vi skal ikke glemme, at selv om byretten ikke inddrog senderettighederne, blev tv-stationen dømt for terrorstøtte. Deres handlinger blev fundet strafbare, og hvis tv-stationen i fremtiden gentager den adfærd – dvs. hvis tv-stationen igen sender terrorfremmende udsendelser – vil den igen kunne blive dømt for overtrædelse af straffeloven. Det er i hvert fald ikke Venstres opfattelse, at vi risikerer – som jeg tror Socialdemokraternes retsordfører hr. Ole Hækkerup var ude at sige dengang – at Danmark bliver et fristed for terrororganisationer, der laver fjernsyn. Vi straffer organisationer, som fremmer terrorisme som beskrevet i straffeloven, og derudover har Radio- og tv-nævnet ret til at fratage sendetilladelser, hvis tv-stationer overtræder radio- og fjernsynsloven. Som ministeren vist også redegjorde for, er der i øjeblikket en undersøgelse i gang af Roj TV.

I Venstre ønsker vi ikke, at Danmark skal være hjemsted for terrororganisationer, eller at der skal sendes fjernsyn, som er terrorfremmende. Men man må jo tage udgangspunkt i, at hvis vi skal ændre den nuværende lov og forbedre den, så skal det være på en måde, der giver mening. Vi har bidt mærke i, at Straffelovrådet i deres betænkning nr. 1289 fra 1995 skrev – hvilket også justitsministeren var inde på – at hvis man gør det, som Dansk Folkeparti foreslår her, så er det tvivlsomt, om det vil have nogen reel effekt, fordi de pågældende personer blot vil kunne oprette et nyt selskab og fortsætte deres aktiviteter i det.

Vi betragter situationen omkring Roj TV som en usædvanlig juridisk situation, hvor domstolene ikke har mulighed for at inddrage stationens sendetilladelse, selv om de som sagt er blevet dømt for at fremme terrorvirksomhed. Vi er sådan set åbne over for at ændre lovgivningen, hvis der er et hul, men vi venter i spænding på at se det arbejde, som pågår i Kulturministeriet og Justitsministeriet, hvilket ministeren også har redegjort for. Desuden har vi det udgangspunkt, at hvis vi skal ændre lovgivningen, skal det være på en måde, der har en reel effekt og kan være med til at forhindre terror, så Danmark vedbliver at være et land, hvor det ikke er muligt at sende terrorfremmende fjernsyn.

Med de ord skal jeg sige, at vi i Venstre forstår intentionerne bag det beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti har fremsat, men på nuværende tidspunkt mener vi ikke – heller ikke set i lyset af at dommen blev anket – at det her er den rette medicin til at ændre dansk lovgivning på det område.

Kl. 11:22

Formanden:

En kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:23

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg forstår på hr. Karsten Lauritzen, at Venstre godt kan se, at Dansk Folkeparti har en pointe i at fremsætte det her beslutningsforslag, men at man ikke mener, at det er den rette måde at gøre det på. Det er jo så også fair nok. Men jeg vil høre, om Venstre så har nogle andre bud på, hvordan man kan sørge for at udstyre domstolene med kompetence til at kunne lukke en tv-station, hvis den bliver kendt skyldig i det, som Roj TV er blevet kendt skyldig i.

Kl. 11:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:23

Karsten Lauritzen (V):

Ja, det har vi selvfølgelig nogle bud på, men vi er ganske sikre på, at de bud, som man har i Justits- og Kulturministeriet, er mindst lige så interessante, hvis ikke mere. Det her er i øvrigt et område, hvor der også er nogle juridiske faldgruber, så inden vi lægger os fast på, hvad vi ønsker, tror jeg, at vi afventer resultatet af den undersøgelse, som justitsministeren også var inde på, og så tager vi stilling. Vi har det udgangspunkt, at Danmark ikke skal være hjemsted for hverken terrorfjernsyn eller terrorister i det hele taget, det skal vi gøre alt, hvad vi kan, for at forhindre, men vi skal også tænke os om, når vi indretter vores lovgivning. Som i den her sag, hvor sagen er anket, og hvor Radio- og tv-nævnet, som har kompetencen, kigger, synes vi bare ikke, det er det rette tidspunkt at lovgive på, men jeg vil dog godt sige, at vi undrer os noget over den proces, der er i Radio- og tv-nævnet. Den vil vi se lidt nærmere på, for den synes vi ikke fungerer helt hensigtsmæssigt.

Kl. 11:24

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Hr. Ole Hækkerup som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 11:24

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand.

Som det allerede er blevet omtalt, vil Dansk Folkeparti med det her forslag have gennemført, at juridiske personer skal kunne idømmes en rettighedsfrakendelse. Umiddelbart vil der nok være nogle, der tænker, at det lyder lige lovlig teknisk, men forslaget begrundes med, at Roj TV ved Københavns Byret er dømt for at overtræde straffeloven. I samme kendelse afviser byretten så også at frakende selskabet bag Roj TV deres sendetilladelse, fordi straffeloven efter rettens opfattelse ikke gælder for juridiske personer, altså ikke gælder for selskaber.

Lad det være sagt med det samme: Socialdemokraterne mener, at vi skal kunne skride ind over for radio- og tv-stationer, der opfordrer til terrorisme. Alligevel kan vi ikke stemme for det her forslag, fordi vi hellere vil afvente det, som justitsministeren allerede har nævnt, nemlig arbejdet mellem Kulturministeriet og Justitsministeriet om, hvordan man bedst løser det her problem. Vi tror alt i alt, at det danske samfund er bedre tjent med, at vi har juristerne i Justitsministeriet til at finde den løsning, der ordner det her for os. Jeg tror sådan set, at vi samlet set er bedre tjent med deres vurdering, end vi er tjent med Dansk Folkepartis vurdering.

Så må man jo sige, at den her grundholdning i virkeligheden er fælles i Folketinget, nemlig at vi skal gøre noget ved det her problem, og derfor synes jeg sådan set heller ikke, at der er nogen grund til, at vi snakker os alt for langt væk fra hinanden. Hvis man har det

samme politiske mål, kan man så diskutere, om det lige skal være den ene metode eller den anden metode. Jeg synes, det må være relevant her i Folketinget at spørge: Hvad er det for et politisk sigte, vi har med det, vi foretager os? Og det er jo i virkeligheden det afgørende: Hvordan passer vi bedst på landet? Så lagde jeg mærke til, at ministeren i sin tale sagde, at arbejdet mellem Kulturministeriet og Justitsministeriet ville være afsluttet inden for kort tid, og det er jo glimrende.

Så er der, som det også allerede har været nævnt, bl.a. af hr. Karsten Lauritzen, nogle problemer ved det her konkrete forslag. Man kunne sige, at hvis vi vedtog forslaget, som det ligger nu og dermed gjorde det muligt at dømme et selskab, så det ikke kunne drive en bestemt form for virksomhed, kunne det så ikke relativt let løses ved straks efter dommen bare at lave et nyt selskab. Det er det, der tidligere i debatten blev betegnet som en noget tvivlsom effekt med henvisning til Straffelovrådet. Det skal selvfølgelig også tænkes ind, når man laver en løsning på det her problem.

Bundlinjen er, at Socialdemokraterne ikke kan støtte forslaget. Vi ser i stedet for frem til de forslag, der kommer fra samarbejdet mellem Justitsministeriet og Kulturministeriet for at løse problemet. Dermed er det også sagt klart, at vores grundlæggende holdning er, at man ikke lovligt skal kunne fortsætte med at drive radio- og tv-virksomhed, hvis man opfordrer til terrorisme.

Kl. 11:27

Formanden:

Der er to medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det fru Pernille Skipper.

Kl. 11:27

Pernille Skipper (EL):

Tak. Og tak til ordføreren for talen. Nu har ordføreren jo også selv tidligere udtalt sig i medierne om det her spørgsmål, altså om rettighedsfrakendelse, på baggrund af dommen over Roj TV. Og så kunne jeg godt tænke mig at høre ordføreren: Er der ikke andre ting, som ordføreren finder anledning til, at vi skal vurdere end lige præcis spørgsmålet om rettighedsfrakendelse, når vi ser på den her dom? Er det ikke relevant at se på, om den terrorlovgivning, som tv-stationen er dømt efter, måske er blevet lige lovlig bred nok, når man kan lukke – eller i hvert fald dømme – en tv-station, fordi dækningen har været for ensidig? Er det ikke essensen af informations- og pressefriheden, at vi som politikere ikke blander os i, hvordan man tilrettelægger sin nyhedsdækning?

Kl. 11:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:28

Ole Hækkerup (S):

Hvis nu jeg skal starte med det, vi er enige om, så er jeg sådan set enig med fru Pernille Skipper i, at et demokratisk retssamfund som det danske altid skal finde en balance mellem på den ene side at sikre sig mod terror – det kan man jo bedst gøre, hvis man overvåger alt og alle minutøst – og på den side at opretholde borgernes frihedsrettigheder. Vi ved jo udmærket, at der er en balance, som man skal sørge for at ramme. Og vi ved godt, at den balancegang i virkeligheden hele tiden er til diskussion. Derfor synes jeg også, det er relevant altid at få kigget efter, om man går for langt i den ene eller den anden retning.

I forhold til det her konkrete beslutningsforslag synes jeg, det er rimeligt at sige, at spørgsmålet om, hvorvidt man skal fratage nogen en sendetilladelse med henvisning til terror, retligt set ikke burde høre hjemme i Radio- og tv-nævnet. Og hvis man skal ind at lægge så-

dan et hensyn til grund, synes jeg derfor det er relevant, at det sker i et samarbejde mellem Justitsministeriet og Kulturministeriet.

Kl. 11:32

Der kan komme en masse perspektiver ind her. Vi har allerede været inde omkring noget af det, der kunne være problematisk i forbindelse med det her beslutningsforslag, og jeg kan levende forestille mig, at også Kulturministeriet vil have nogle pointer, som jeg i dag ikke er i stand til at forestille mig, om, hvordan man helst ser det her problem løst for at opretholde det, der er indeholdt i hele radio-tv-lovgivningen, som i øvrigt ligger i Kulturministeriets regi. Og derfor er min banale pointe i den her diskussion bare, at vi er bedre tjent med at afvente ministeriernes arbejde.

Kl. 11:30

Formanden:

Fru Pernille Skipper.

Kl. 11:30

Pernille Skipper (EL):

Tak. Ordføreren svarer ikke helt på mit spørgsmål om, om der kunne være grund til at se på andre dele af vores lovgivning i anledning af den her dom. Derfor vil jeg jo gerne høre ordføreren igen, om ordføreren ikke mener, at der måske er andre dele af vores lovgivning, som vi burde se efter i sømmene, bl.a. med henblik på at finde netop den her balance mellem sikkerhed og retssikkerhed, som ordføreren omtaler. Kunne det ikke være relevant at se på, om vi er gået lidt for langt, og at vi måske ikke tager hensyn nok til ytringsfriheden i vores terrorlovgivning?

Derudover vil jeg gerne høre ordføreren om en anden ting. Ordføreren siger, at det ikke hører hjemme i Radio- og tv-nævnet at beslutte, om en tv-station skal bevare sin sendetilladelse eller ej. Nu er det jo sådan, at domstolene i lige præcis den her dom, som er anledning til debatten i dag, har taget stilling til 0,03 pct. af den samlede sendeflade, som tv-stationen Roj TV har sendt i den omhandlede periode, og Radio- og tv-nævnet har i de talrige afgørelser, de har truffet før, taget stilling til et meget bredere grundlag. Mener ordføreren ikke, at hvis man fratager Radio- og tv-nævnet den her kompetence og lægger det over i domstolene generelt – eller et andet sted generelt – så indsnævrer man simpelt hen bredden og dermed også kvaliteten af de afgørelser, der bliver truffet?

Kl. 11:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:31

Ole Hækkerup (S):

Min pointe i den her relation er bare at sige: Hvis man mener, der er et terrorhensyn at varetage i forbindelse med stationer, som har en sendetilladelse, så synes jeg ikke, at opgaven ligger rigtigt hos Radio- og tv-nævnet. Det er jo ikke det samme, som at man skal sige, at hele den kompetence, der ligger hos Radio- og tv-nævnet, skal flyttes over til domstolene. Jeg siger bare, at hvis der er det hensyn – og det synes jeg er et legitimt hensyn – der hedder, at vi også skal sørge for at bekæmpe terror, så må man efter min personlige overbevisning gerne flytte det hensyn ud af Radio- og tv-nævnet – om ikke andet, så fordi jeg synes, det et stort ansvar at pålægge de medlemmer, der måtte sidde i Radio- og tv-nævnet, at de også skal varetage beskyttelseshensyn i forhold til terror. Jeg tror også, at det for dem ville være et urimeligt krav og en underlig opgave at stå med, fordi de netop sidder der, fordi de har nogle kompetencer eller kvaliteter i kulturpolitisk henseende.

Derfor tror jeg, at vi har brug for at tænke den her situation ordentligt igennem, og det er i øvrigt også derfor, jeg er skeptisk over for beslutningsforslaget. Jeg synes nemlig ikke, det giver mulighed for en ordentlig refleksion. Det andet må jeg vende tilbage til.

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:32

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg havde jo ellers forstået på Socialdemokraterne, at de sådan set var villige til at støtte det her, i hvert fald i offentligheden. Så jeg er jo lidt ærgerlig over, at man, når det kommer til behandling i Folketingssalen, synes jeg i hvert fald, trækker lidt i land. Men det er så, hvad det er.

Jeg ville høre, om hr. Ole Hækkerup kunne være med på at afgive en beretning i udvalget, for jeg kan forstå, at der er en del ordførere, både ordføreren fra Venstre og Socialdemokratiet, der faktisk godt kan se, at der er et problem, og ønsker at arbejde hen imod en løsning, sådan at det alt andet lige bliver nemmere at fratage tv-stationer, som er dømt, sendetilladelser. Så vil Socialdemokratiet være med på at afgive en beretning, der ligger et parlamentarisk pres på regeringen, sådan at det hele ikke ender i analyser og arbejdsgrupper og med, at embedsmænd sidder og snakker mellem to ministerier, men sådan at vi har lidt parlamentarisk kontrol med, at regeringen rent faktisk også rykker på det her område? Så behøver vi jo ikke at lægge os fast på en klar løsning. Vi mener selvsagt, at Dansk Folkepartis løsning er den rigtige løsning, men så behøver vi ikke at lægge os fast på en klar løsning. Vi siger, at det er i den retning, vi vil gå som Folketing, og regeringen bliver så pålagt at finde en løsning på problemet.

Kl. 11:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:33

Ole Hækkerup (S):

Nej, det vil vi ikke. Jeg skal bare gentage, hvad jeg sagde, allerede da dommen faldt, nemlig at vi ikke synes, at den retstilstand, vi står med her, er acceptabel. Derfor er der brug for at gøre noget ved det. Skal vi så gøre, præcis sådan som Dansk Folkeparti har foreslået? Nej, det synes jeg er en dårlig idé. Derfor vil jeg hellere have, at vi får juristerne i Justitsministeriet, i øvrigt også i samarbejde med Kulturministeriet, til at komme med et forslag, der løser problemet.

Det, der er min pointe, er, at hr. Martin Henriksens parti, Venstre og mit eget parti er enige om, at man bliver nødt til at se på det her, fordi det ikke er i orden, sådan som det er. Så lad os fastholde den politiske enighed, som går ud på, at det her skal vi have kigget på. Det synes jeg i virkeligheden er det relevante. Så synes jeg, at det er bedst at sige, at det skal ligge i regi af Justitsministeriet og Kulturministeriet at komme med forslag til løsninger, bl.a. på baggrund af noget af det, som eksempelvis hr. Karsten Lauritzen og justitsministeren har påpeget der er af problemer i Dansk Folkepartis forslag.

Kl. 11:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:35

Martin Henriksen (DF):

Men hvis der er noget, vi er enige om, hvorfor så ikke få skrevet det ned på stykke papir og så vedtage det i udvalget. Det gør trods alt, at der så kommer lidt mere vægt bag det, end når vi står og siger det i Folketingssalen. Det betyder selvfølgelig også noget, men vi kunne jo godt lægge mere vægt bag vores ord. Det kunne Socialdemokratiet gøre, Venstre kunne gøre det, og Dansk Folkeparti kunne gøre det. Dermed ville man også lægge et pres på regeringen, og regeringen

ville blive nødt til at give en klar instruks til sine embedsmænd om, at her skal der altså findes en løsning. Og hvis der går for lang tid, har vi jo som folketingsmedlemmer mulighed for at gå tilbage og henvise til den beretning, som er afgivet i udvalget.

Så jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvorfor Socialdemokratiet ikke vil være med til det, hvis vi kan finde noget, der faktisk favner både det, som hr. Ole Hækkerup siger, og det, som Dansk Folkeparti siger, og måske også det, som Venstre siger. Hvis vi virkelig er enige om, at der er et problem, som vi skal finde en løsning på, så kunne vi jo godt formulere *det* i en beretning. Det ville jo ikke være første gang, at det skete.

Kl. 11:35

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:35

Ole Hækkerup (S):

Jo. Nu sagde ministeren allerede i sin tale, at han regnede med, at arbejdet mellem Kulturministeriet og Justitsministeriet ville være afsluttet inden for kort tid. Så kan man spørge: Ville det ikke være en god idé, at Folketinget samlet gik sammen om at presse regeringen? Altså, jeg har grundlæggende den holdning, at når ministeren står her og siger, at man inden for kort tid vil levere et resultat, må vi sige, at så er regeringen ved at levere.

Det andet er så: Hvis Dansk Folkeparti nu faktisk oprigtigt havde ment, at man skulle samle hele Folketinget i en fælles indsats om det her, tror jeg, at de var startet et andet sted end bare at fremsætte et beslutningsforslag med et konkret, specifikt forslag til, hvordan problemet skulle løses. Så var man nok startet et andet sted, nemlig med at tage fat i de andre partier.

Kl. 11:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren ... nej, der var lige en til, der trykkede sig ind her, og det er hr. Peter Skaarup, værsgo.

Kl. 11:36

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil bare lige følge op på hr. Martin Henriksens spørgsmål – som jeg synes var udmærket – i forhold til den måde, som Socialdemokraterne har været fremme på i den her sag, efter at dommen kom. De har jo faktisk ment det samme som Dansk Folkeparti, nemlig at det er mærkeligt, at man på den ene side siger noget i en dom om en tv-station, der i høj grad har givet frit slag for det, der betragtes som en terrororganisation, og at man på den anden side så siger, at den her tv-station får lov til at sende videre. Altså, med de meldinger, der er kommet, synes jeg ikke det er for meget forlangt, at Socialdemokraterne siger, hvad de vil, og hvornår de vil noget. Jeg vil bede Socialdemokraternes ordfører forholde sig til den situation, hvis nu det var al-Qaeda, der blev promoveret på forskellig vis i Danmark, og vi bare sagde, at det var i orden, og at de bare fik lov til at sende videre og opmarchere deres tilhængere med henblik på at begå terror i Afghanistan. Ville vi synes, at det var o.k. og bare lade tiden gå og sige, at der var open end, og at man bare kunne kigge på det en eller anden gang i Justitsministeriet? Det ville vi vel ikke, eller hvad?

Kl. 11:38

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:38

Ole Hækkerup (S):

Det er en fuldstændig fortænkt problemstilling, hr. Peter Skaarup er ude i der, al den stund både Venstre og Socialdemokraterne og jo

også justitsministeren og kulturministeren med det samme, da dommen faldt, var ude at sige, at de ikke synes, det er hensigtsmæssigt, sådan som det er indrettet, netop fordi der kunne opstå problemer a la dem, hr. Peter Skaarup fremhæver. Det springende punkt mellem Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet i den her sag er måske i virkeligheden: Har man tillid til, at det arbejde, der bliver lavet i Justitsministeriet og i Kulturministeriet for at rette op på det her, bliver godt? Og jeg skal sige med det samme, så der ikke er tvivl om det, at jeg tror, det danske samfund står sig stærkere ved, at vi læner os op ad det arbejde, der bliver lavet i Justitsministeriet, med, hvordan vi løser problemet, frem for at det danske samfund læner sig op ad det arbejde, der bliver lavet i Dansk Folkeparti, med, hvordan vi løser problemet. Jeg tror ærlig talt, at det i længden vil tjene Danmark bedre.

Kl. 11:38

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 11:39

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg må bare sige her, at der jo må være overensstemmelse mellem det, man siger i medierne, og det, man så gør. Og jeg behøver nok ikke læse ret meget op af det, som hr. Ole Hækkerup som Socialdemokraternes ordfører sagde, da det blev klart, at der altså var et fristed for terrorisme, som det blev udtrykt. Der er flere meget voldsomme citater fra Socialdemokraterne, der sagde, at man var parat til at tage utraditionelle midler i brug, og nu kunne vi ikke leve mere med den her situation, hvor en tv-station fik lov til at sende videre, selv om den udspyrede terrorbudskaber. Det var i virkeligheden det, som Socialdemokraterne sagde. Og så synes jeg, det er lidt tyndt, at der her i dag overhovedet ikke er overensstemmelse mellem det, man siger til medierne, og det, man så gør, og at man bare lader tiden gå.

Kl. 11:39

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:39

Ole Hækkerup (S):

Jo, men hr. Peter Skaarup behøver ikke engang at kigge i medierne, han kan bare læse den ordførertale, jeg lige har holdt. I den siger jeg – og nu citerer jeg så igen: Det skal også være klart, at vi ikke mener, at man lovligt skal kunne fortsætte med at drive radio- og tv-virksomhed, hvis man opfordrer til terrorisme. Det siger jeg i øvrigt to gange, både i indledningen og slutningen af ordførertalen. Det er mit grundlæggende synspunkt, og det er det fortsat. Det, der så bliver spørgsmålet nu, er ikke en diskussion om, hvem der vil gøre mest ved det, for vi er jo enige om, at der skal gøres noget ved det – i hvert fald blandt de partier, der indtil videre har været på talerstolen. Det, der er spørgsmålet, er: Hvad skal man gøre ved det? Der ligger der i det konkrete forslag, vi behandler, fra Dansk Folkeparti, et forslag til, hvordan man skal gøre noget ved det. Det er der så en masse problemer ved, som allerede påpeget af justitsministeren, og som påpeget af Venstres ordfører.

Så siger vi: Det skal jo ikke stoppe os. Derfor er jeg meget glad for, at justitsministeren sagde, at om kort tid er justitsministeren og kulturministeren færdige med, hvordan man løser problemet. Så prøvde jeg i al mindelighed at komme med en opfordring til Dansk Folkeparti: Hvis nu vi er enige om, at der er et problem, og at problemet skal løses, men at lige det forslag, Dansk Folkeparti er kommet med, til, hvordan problemet skal løses, nok ikke er så hensigtsmæssigt, skulle vi så ikke afvente det arbejde, der ligger hos justits-

ministeren og kulturministeren, så vi er sikre på, at den måde, vi løser problemet på, kommer til at blive ordentlig?

Kl. 11:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Jeppe Mikkelsen for Det Radikale Venstre.

Kl. 11:41

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Mange tak for dette beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti. Jeg vil ikke tale langt og længe om det. Forslaget kommer på baggrund af dommen om Roj TV, og vi skal huske på, at denne dom er anket. Derfor ved vi reelt set ikke endnu, om der er nogle huller i lovgivningen, da domstolene endnu ikke har taget endelig stilling til dette spørgsmål.

Så jeg vil lægge mig op af det, som kulturministeren og justitsministeren tidligere har udtalt, nemlig at vi støtter at få lukket eventuelle huller i lovgivningen. Men jeg synes, at vi lige skal lade tiden arbejde. Jeg synes, at vi skal have respekt for domstolenes virke og ikke fare ud med det samme, før de ligesom endeligt har sat deres punktum. Det vil sådan set også være i tråd med grundlovens § 3, nemlig principperne om magtens tredeling.

Med baggrund i det må jeg meddele, at vi i Radikale Venstre ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 11:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 11:42

Peter Skaarup (DF):

De Radikale siger, at vi ikke ved, om der er et hul, fordi den her dom er anket og der kan komme en ny afgørelse, der ændrer byretsdommen. Det er jo fuldstændig rigtigt. Det kan meget vel være, at der kommer en anden afgørelse. Det ved vi ikke, det er så rettens afgørelse, hvordan det bliver.

Men derfor kan man jo godt forholde sig til den problemstilling, som førende strafferetsekspert har fortalt os om i forbindelse med dommen, for det, som de siger – bl.a. Jørn Vestergaard fra Københavns Universitet – er, at der faktisk er et hul her. Der er et hul, ikke nødvendigvis kun i forhold til den aktuelle sag, som så er anket, men der er et hul mere generelt, i forbindelse med at man ikke fra rettens side tager stilling til det spørgsmål, om den sendetilladelse, der er, skal inddrages heller ikke inddrages. Det vil altså sige, at man fremadrettet kan forestille sig en situation, hvor der kan falde andre domme i andre sager, i erkendelse af at en tv-station eller radiostation er skyldig i anklagerne, men får lov til at sende videre, selv om de egentlig indirekte er med til at fremme terror.

Der vil jeg godt spørge: Hvad har De Radikale tænkt sig at gøre ved den situation, at det er en mere generel problemstilling, som ikke kun gælder den aktuelle sag?

Kl. 11:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:43

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg benægter absolut ikke, at der kan være et hul. Det synes jeg også jeg gjorde klart i min ordførertale, ligesom justitsministeren og kulturministeren var ude at sige, at hvis der er et hul, så lad os kigge på det.

Det, jeg sådan set bare gjorde var at mane til ro og sige, at jeg synes, vi skal lade domstolene gøre deres arbejde og vurdere, om der er et hul. Hvis de entydigt, nu da dommen er anket, kommer frem til, at der ikke er et hul, synes jeg ikke, der er behov for lovgivning på området. Det tror jeg heller ikke at hr. Peter Skaarup så vil synes. Så lad os lade domstolene vurdere det frem for at gøre det her fra Folketingets talerstol.

Så må jeg jo sige, at jeg mener, at vi skal lovgive, hvis det er nødvendigt, men hvis det ikke er nødvendigt, synes jeg ikke, vi skal lovgive på området, så lad os nu se. Lad os få klarhed over spørgsmålet, før vi går i gang med at sætte lovmaskineriet i sving.

Kl. 11:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Spørgeren.

Kl. 11:44

Peter Skaarup (DF):

Nu har jeg jo tidligere under debatten sammenlignet med en situation, man kunne forestille sig komme, nemlig at det ikke handlede om PKK, men at det handlede om al-Qaeda, som måske i den danske offentlighed er noget mere problematisk og kendt som organisation, end PKK er. Hvis det var sådan, at man havde en tilsvarende situation, at der kom en tilsvarende sag om al-Qaeda, der på den ene eller den anden måde opfordrede danskere eller måske herboende udlændinge til at begå terror og var omdrejningspunktet i en retssag, og al-Qaeda havde en tv-station, der fremmede deres synspunkter på forskellig vis, ville det så være rimeligt, at man bare sagde: Nå, det undersøger vi; der sidder nok nogle juristerovre i Justitsministeriet og Kulturministeriet, der en gang om et års tid finder ud af, hvad der skal foregå, og så kan vi måske om 2 år lovgive om det i Folketinget?

Er det egentlig holdbart? Det er et spørgsmål, jeg vil rette til De Radikale. Altså, er vi ikke nødt til at handle hurtigt her, hvis det skal have en effekt? Og næste spørgsmål er så: Hvornår synes De Radikale det vil være rimeligt at vi får en afklaring på det her spørgsmål?

Kl. 11:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:46

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak for det – jeg ved ikke, hvad jeg skal kalde det – hypotetiske eksempel med al-Qaeda osv. Det ville jo selvfølgelig være frygteligt, hvis al-Qaeda opfordrede herboende danskere til terrorisme. Det skal jeg da med det samme erkende.

Men jeg tror egentlig ikke, vi er så uenige, hr. Peter Skaarup og jeg. Jeg tror egentlig, at vi er relativt enige om det her. Det er måske bare et spørgsmål om, hvorvidt man vil lade domstolene gøre deres arbejde eller ej. Og der kan man jo sige, at i forhold til det tænkte, hypotetiske eksempel fra hr. Peter Skaarup, er det jo fint, at vi nu får en sag, der ikke har så meget indenrigspolitisk betydning. Det er jo fint, at vi så nu får en sag, således at domstolene kan få lavet præcedens på området, så de kan få lov til at tale og sige deres kloge ord, og så kan vi kigge på det bagefter.

Jeg ved ikke, hvad tidsrammen er for den retssag, som er i gang i øjeblikket, men lad os nu se på det, og så vil jeg afvente det arbejde, som er gået i gang mellem Kulturministeriet og Justitsministeriet, således at vi kan få kigget på, om lovgivningen er god nok.

Kl. 11:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:47

Kl. 11:49

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg kan forstå på Det Radikale Venstre, at man måske mener, at der er et hul i lovgivningen. Jeg forstod det i hvert fald sådan, at man er uafklaret om det. Ja, ordføreren nikker. Men Socialdemokratiet er afklaret om, at der er et hul i lovgivningen, så regeringspartierne er jo uenige på det her område.

Er det grunden til, at man ikke er i stand til at bakke op om Dansk Folkepartis beslutningsforslag, nemlig at regeringspartierne rent faktisk internt er uenige? Så synes jeg bare, man skal sige det ærligt, for så skal det komme frem, og så er det jo ikke hensigtsmæssigt, at man hele tiden henviser til, at der sidder nogle embedsmænd og kigger på problemstillingen. For er baggrunden for, at man henviser til, at der sidder nogle embedsmænd og kigger på problemstillingen, dybest set, at man politisk er uenige i regeringen og derfor ikke kan finde en løsning?

Kl. 11:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:48

Jeppe Mikkelsen (RV):

Der er mig bekendt ikke nogen uenighed internt i regeringen. Jeg tror, at man prøver at snakke den her uenighedssnak lidt op. Jeg tror egentlig, vi er relativt enige om problemstillingen, men er måske ikke så enige om timingen. Jeg tror faktisk ikke, der er så stor forskel på os her, hverken i den brede kreds eller internt i regeringen. Min modstand mod beslutningsforslaget, som Dansk Folkeparti har fremsat, er ikke begrundet i det.

Kl. 11:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:48

Martin Henriksen (DF):

Det var et meget radikalt svar. Det var ikke en kompliment, skal jeg skynde mig at sige. Socialdemokratiet mener, der er et hul. Det Radikale Venstre mener ikke, der er et hul. Regeringen er enig. Og embedsmændene må så klare det. Kan man ikke gøre det lidt bedre end det?

Kl. 11:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:49

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg er glad for, at der kommer radikale svar fra den radikale ordfører, det vil jeg godt starte med at sige. Andet ville jo være mærkeligt.

Prøv at høre en gang: Juristerne hos de danske domstole har endnu ikke taget stilling til det her. Jeg er ikke jurist. Jeg har ikke tænkt dybere over det her, for det har jeg ikke kompetencerne til. Jeg har dyb respekt for det virke, som de danske domstole udfører. Lad os nu se, hvad de kommer frem til. De kigger på den nuværende lovgivning for at se, om den er god nok eller ej. Hvis den nuværende lovgivning viser sig ikke at være god nok, er vi åbne for at kigge på det. Jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at jeg ikke mener, der er et hul. Jeg har sagt, at det sådan set ikke er afgjort endnu, om der er et hul eller ej. Det synes jeg sådan set er faktuel. Det er jo domstolene, der skal vurdere det.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så giver jeg ordet til ordføreren for Socialistisk Folkeparti, fru Meta Fuglsang.

Kl. 11:49

(Ordfører)

Meta Fuglsang (SF):

Forslaget her handler jo, som det tidligere er blevet nævnt, om muligheden for at frakende en juridisk person rettigheder. Jeg må sige, at somme tider ville jeg ønske, at verden virkelig var så enkel, som forslagsstillerne her forestiller sig den er. Det får jeg bekræftet gang på gang, når vi står her og diskuterer de B-forslag, der kommer, med Dansk Folkeparti. Det ville unægtelig gøre Folketingets arbejde noget mere enkelt og måske også mindre spændende, hvad ved jeg, hvis det kunne forenkles på den måde.

Det er en konkret sag, der danner baggrund for det her forslag. Jeg vil ikke forholde mig til en sag, som er anket, og hvor vi ikke ved hvad det ender med. Men jeg vil da gerne sige, at det er klart, at når der kommer en konkret sag, får man jo også en prøve på, hvordan lovgivningen virker i virkeligheden. Og det er også der, man kan blive opmærksom på, at der måske kan være en problemstilling, som ikke er iagttaget i loven. Det kan være, at man bliver opmærksom på, at virkeligheden har udviklet sig på en måde, så den lovgivning, vi har, ikke er helt up to date, og så må vi selvfølgelig kigge på den.

Den problemstilling, der bliver rejst her, er jo relevant og spændende at diskutere. Det er klart, at hver gang vi overvejer, om en aktivitet skal være kriminel eller ej, eller vi konstaterer, at den er det, skal vi også sikre os, at der kan straffes. Og vi skal selvfølgelig også så vidt muligt sikre os, at man undgår gentagelser. Det er det, som er problemstillingen her.

Regeringen har jo tidligere sagt og ministeren har sagt her, at der skal kigges på, om der er problemer med at kunne gribe ind over for tv-stationer. Det har vi i SF fuld tillid til vil ske, og vi deltager gerne i arbejdet med at finde ud af, hvor der er problemer, og hvilke løsninger der kunne være på de problemer. Jeg tror faktisk, at justitsministeren, Justitsministeriet og Kulturministeriet er fuldt ud kvalificerede til at arbejde med det her og komme med nogle forslag, også nogle forslag, som substantielt er i stand til at tage hånd om de problemer, der er.

I det forslag, der ligger her, er svaret for så vidt allerede givet, nemlig at der skal være et forslag klar inden den 1. april, og at det skal indebære, at juridiske personer også kan frakendes rettigheder, eller mere præcist, at straffelovens § 79 også skal gælde juridiske personer. Jeg kan være bekymret for, at man får et svar, før man har fået præciseret, hvad problemet egentlig er, og det tror jeg faktisk er en stor risiko ved det forslag, der ligger her.

Justitsministeren har redegjort grundigt for problemstillingen – en problemstilling, som bestemt ikke er enkel. Og jeg vender tilbage til indledningen af min tale, hvor jeg konstaterede, at sagen her ikke er enkel, og at der formentlig heller ikke er enkle svar.

SF kan ikke støtte forslaget her. Vi støtter et arbejde på at få belyst, hvad sagen er, og hvad problemerne er. Vi glæder os til at høre, hvad ministerierne arbejder med, så vi kan få en afklaring af hele problemstillingen.

Kl. 11:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger. Først er det fru Pernille Skipper.

Kl. 11:52

Pernille Skipper (EL):

Tak til ordføreren for talen. Jeg kan konstatere, at ordføreren faktisk afholder sig mere end de tidligere ordførere fra at udtale sig om,

hvad der skulle være af problemer i lovgivningen. Men nu er SF's ordfører jo selvfølgelig også en del af regeringen.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren, om der er andre områder, som ordføreren mener der kunne være anledning til at se på, ud over spørgsmålet om domstolenes muligheder for rettighedsfrakendelse for juridiske personer.

Kl. 11:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:52

Meta Fuglsang (SF):

Det, som sagen her rejser, er jo hele tiden spørgsmålet om ytringsfrihed, i forhold til hvad der er af straf for ytringer, og hvad det kan få af konsekvenser. Det er klart, at det er en problemstilling, som rækker ud over en enkelt bestemmelse i straffeloven. Den problemstilling går jeg også ud fra bliver belyst, i og med at vi skal have den vurdering, som justitsministeren har lagt op til.

Jeg vil meget nødig tage forskud på, hvad der skal ske. Jeg vil gerne se på problemerne. Selvfølgelig er der den her afvejning af en ytringsfrihed, i forhold til hvad man skulle gøre som radio- og tv-station, og hvilke sanktioner der kan være, hvis man overskrider grænserne for ytringsfrihed. Det er en problemstilling og en afvejning, som jo er et dilemma, og som man selvfølgelig skal forholde sig til. Men jeg er ret sikker på, at den afvejning vil komme, når man skal vurdere, hvad der eventuelt skal ske på baggrund af det her.

Kl. 11:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Pernille Skipper.

Kl. 11:53

Pernille Skipper (EL):

Jeg vil meget gerne kvittere for, at der endelig så at sige i Folketingssalen er en ordfører, som siger, at der også kunne være et hensyn til ytringsfriheden. Så det vil jeg egentlig bare meget gerne kvittere for. Tak for det.

Kl. 11:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:53

Meta Fuglsang (SF):

Tak. Det er klart, at der er et dilemma i det her, og vi må tage hånd om, hvad der skal ske, når vi får en redegørelse om det.

Kl. 11:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 11:54

Peter Skaarup (DF):

Jeg er ked af, hvis SF's ordfører er ærgerlig over, at Dansk Folkeparti stiller forslag her i Folketinget. Det er jo sådan set en del af vores demokratiske ret, at der er noget, der ligger os på sinde, og nu i den her sag, en meget omdiskuteret sag, som vi mener, at Folketinget skal diskutere, kan vi sagtens finde på at stille forslag, og det forbeholder vi os i øvrigt retten til også en anden gang, hvis det er, og ikke mindst jo i de her principielle sager, hvor det ikke bare handler om en dom, som ikke er afklaret. Det handler jo om det helt principielle spørgsmål, om det bør være sådan, at man kan idømme et selskab en rettighedsfrakendelse, noget, som professor i strafferet, Jørn Vestergaard ved Københavns Universitet, jo netop har sagt er problemet her, nemlig at man ikke kan idømme et selskab en rettigheds-

frakendelse på baggrund af den her sag, men det kunne sådan set lige så godt være i forbindelse med andre sager.

Men mit spørgsmål til fru Meta Fuglsang går egentlig på: Er SF ikke enig i, at der er en principiel problemstilling her, som vi ikke bare kan lade ligge, og hvor vi ikke bare kan sige, at det løser vi om 5 år, hvilket kan være risikoen, hvis vi ikke gør noget snart?

Kl. 11:55

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:55

Meta Fuglsang (SF):

Først vil jeg sige, at jeg da aldrig er ærgerlig over, at vi skal diskutere principielle sager i Folketingssalen, heller ikke når det er Dansk Folkeparti, der stiller forslagene. Nogle gange synes jeg bare, at de ting, vi diskuterer, rammer en lille smule ved siden af, og jeg synes ikke altid, at det bliver nuanceret nok, hvad det egentlig er, man skal diskutere, fordi vi tit får svarene leveret på forhånd, og det synes jeg ikke altid kvalificerer debatten. Det er sådan set den sagtmødige indvending.

Så til spørgsmålet om, hvad der kan være problemet her. Problemet kan jo også være, sådan som jeg forstår det, om man retter sagen mod de rigtige. Det kan godt være, at en juridisk person skal kunne straffes, men det kan også være, at man skulle overveje, hvem man retter sagen imod. Der kan være mange problemstillinger i det her, som ikke nødvendigvis kun handler om den juridiske person. Vi har jo tidligere sagt, at der kan være et problem som opfølgning på den her sag, og det vil vi gerne have undersøgt, men vi er ikke klar til at give et svar, før vi har fået formuleret et korrekt spørgsmål, fordi det ville forplumre en diskussion unødigt.

Kl. 11:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 11:56

Peter Skaarup (DF):

Jeg må indrømme, at jeg simpelt hen ikke kan se fru Meta Fuglsangs pointe, for jeg kan kun se, at det er velbegrundet, at vi her i Folketinget har en fri og åben debat om vigtige spørgsmål, også når det handler om at bekæmpe terrorisme og opfordringer til terrorisme. Hvis en domstol i Danmark konstaterer, at terrorisme bliver fremmet, må vi nok sige, at efter det, der skete i USA den 11. september 2001, har der i Folketinget også været god grund til, at vi specielt siden da har diskuteret, hvad vi så gør fra Folketingets side.

Jeg vil lige minde fru Meta Fuglsang om, at der altså her er en professor, som meget klart siger, at der kan være god grund til at lukke det hul, der kan være her, og han siger bl.a., og det er Jørn Vestergaard, jeg taler om, at fordelen ved at kunne idømme et selskab en rettighedsfrakendelse er, at det har signalværdi, og det vil også have en praktisk og umiddelbar slagkraft, og det er jo meget vigtigt i forhold til bekæmpe terrorisme: at sende signaler, at sende det signal, at vi ikke vil finde os i, at man i Danmark opfordrer til terrorisme eller støtter terrorisme. Er SF egentlig ikke enig i det?

Kl. 11:57

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:57

Meta Fuglsang (SF):

SF er enig i, at terrorisme er forfærdelig, og vi er enige i, at der skal tages de nødvendige skridt til at forhindre terrorisme og forhindre, at man opfordrer til terrorisme. Det kan der ikke være nogen tvivl om.

Det, der er pointen her, er så, om man skal arbejde med signallovgivning, og det kan man diskutere. Vi arbejder jo med, at man på retsområdet skal arbejde præventivt med straf. Når vi sætter straf på noget, skal det også have den præventive effekt, at man forhåbentlig afholder sig fra at gøre det, der udløste straffen. Derfor arbejder vi selvfølgelig i et vist omfang med noget, man kan kalde signallovgivning, eller noget, der skal påvirke adfærd. Men når ordføreren spørger, om vi på baggrund af en avisartikel skal træffe en beslutning, som Dansk Folkeparti har besluttet i et beslutningsforslag, uden at vi afventer, hvad en højere domstol siger, og uden at afvente, hvad to kompetente ministerier siger, så er svaret fra mig, at det synes jeg ikke. Jeg synes, at vi skal se, hvad kvalificerede ministerier siger om det her, inden vi træffer beslutning om, hvad svaret så skal være.

Kl. 11:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så giver jeg ordet til ordføreren for Enhedslisten, fru Pernille Skipper.

Kl. 11:58

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Det er jo svært ikke at forholde sig til sagen om Roj TV, når vi diskuterer det her forslag. Det er jo svært ikke at have en holdning til en så principiel dom, når vi nu står med et beslutningsforslag, som er fremsat i netop den anledning, og i hvis bemærkninger dommen omtales.

Beslutningsforslaget handler selvfølgelig om, hvorvidt man generelt skal kunne frakende rettigheder hos juridiske personer. Det vil jeg komme tilbage til lige om lidt. Men først vil jeg starte med at sige, at det jo er klart, at en så principiel dom giver anledning til at diskutere, om lovgivningen nu er, som vi i Folketinget gerne vil have den. Den giver anledning til at diskutere, om der skal lovændringer til. Efter min mening og efter Enhedslistens mening er den her dom et udtryk for en uklarhed i vores terrorlovgivning. Der er en meget, meget bred bestemmelse, som går meget vidt i forhold til vores informations- og pressefrihed, og som nu altså har betydet, at en tv-station er blevet dømt for at fremme terrorisme.

Jeg håber, at den gennemgang, som ministeren taler om skal ske i samarbejde med Kulturministeriet, selvfølgelig også kommer til at handle om den del af den her dom, som præger vores informationsfrihed, ytringsfrihed og pressefrihed. Det synes jeg man kunne høre på justitsministeren tidligere i dag, nemlig at der blev sagt, at det er en generel gennemgang. Vi skal selvfølgelig se generelt på det her område, og så håber jeg selvfølgelig også, at det indebærer en vurdering af, om vi måske ikke nu har fået en lovgivning, som griber for hårdt ind i vores ytringsfrihed, vores informationsfrihed og vores pressefrihed. For som det også er blevet sagt fra den her talerstol, er det altid en afvejning, når vi skal bekæmpe terrorisme, hvor langt vi vil gå i indskrænkningen af borgernes frihedsrettigheder, indskrænkningen af vores grundlæggende menneskerettigheder.

Vi har med den her dom set, at loven er temmelig uklar. Det har bl.a. medført, at der er et satellit-tv-selskab, som egenhændigt har besluttet sig for, at de simpelt hen er for bange for den danske terrorlovgivning til, at de kan fortsætte med at udbyde et sendesignal, på trods af at tv-stationen stadig væk har sin sendetilladelse. Vi har set, at Danske Bank i en selvtægtsagtig stemning har indefrosset tv-stationens midler og sagt, at de simpelt hen er bange for at give stationen dens egne penge, fordi de er bange for at blive stillet til ansvar i henhold til terrorlovgivningen. Jeg synes, det giver anledning til at se på, om vores terrorlovgivning er blevet for uklar, om den griber for meget ind i vores grundlæggende menneskerettigheder.

Når dommen her så også handler om, at tv-stationen er blevet dømt for at være for ensidig, efter at domstolen har kigget på nogle udvalgte udsendelser og sagt, at man her tager for mange holdninger

med fra den organisation, der hedder PKK, så griber vi virkelig grundlæggende ind i pressefriheden, og det betyder, at selv tv-stationer som TV 2 og Danmarks Radio kan være i fare for at blive for ensidige, hvis de kommer til at sende holdninger fra den anden side, altså fra dem, som flertallet i Danmark ikke er enig med.

Det fører mig over til at tale om lige præcis det her beslutningsforslag. For når det handler om at lukke radio- eller tv-stationer på en sådan baggrund, mener vi i Enhedslisten, at det er rigtig vigtigt, man gør det på et bredt grundlag, fordi pressefriheden er så vigtig i vores samfund. I den dom, der giver anledning til det her forslag i dag, har man ved domstolene taget stilling til 0,03 pct. af den samlede sendeflade. Det er ikke særlig bredt. Men Radio- og tv-nævnet har faktisk tidligere taget stilling til et langt bredere udsnit af tv-stationens sendeflade og har dermed sagt, at der ikke var noget at komme efter. Det mener vi er rigtig, rigtig vigtigt. Når man skal lukke tv-stationer, skal man gøre det på et bredt grundlag.

Samtidig, som der også er blevet sagt her, kan det at frakende juridiske personer en rettighed hurtigt have den effekt, at de fysiske personer, der står bag selskabet, kan gå ud og oprette et nyt selskab. Derfor kan Enhedslisten ikke støtte forslaget.

Kl. 12:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 12:04

Peter Skaarup (DF):

Nu har Enhedslisten og Dansk Folkeparti jo diskuteret den her sag i forskellige sammenhænge og er nok ikke helt enige, tror jeg godt man kan sige. Ikke desto mindre synes jeg grundlæggende, at Enhedslisten mere klart går ind i debatten om det her forslag og hele det principielle spørgsmål end en række andre ordførere, og det synes jeg at fru Pernille Skipper skal have ros for. Det virker, som om der foregår noget tankevirkksomhed og noget diskussion hos Enhedslisten om de her ting.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge Enhedslisten: Kan man forvente, at Enhedslisten vil lægge et vist moderat pres på regeringen for at få en afklaring på det her? Enhedslisten har jo en rigtig god rolle efter folketingsvalget. De er udslagsgivende for, om regeringen kan få flertal for sine ting. Det kunne dog være rart, hvis der var nogle, der sagde til justitsministeren og åbenbart også til kulturministeren, som sidder og nørkler med de her ting, at det ville være rart at få en hurtig afklaring. For vi er jo enige om, at der er en uholdbar situation, og vi kan vel ikke have den uholdbare situation til at række ud over sommeren og 1 år frem, før der måske er mulighed for, at Folketinget igen kan tage stilling.

Kl. 12:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:05

Pernille Skipper (EL):

Nu er vi i Enhedslisten jo glade for at kunne udøve indflydelse der, hvor vi kan. Men jeg tror, det vigtigste sådan set er, at det bliver god kvalitet, og at det ikke går hurtigt. Vi skal selvfølgelig ikke gribe ind i den sag, der verserer ved domstolene allerede, ved at fremskynde processen for meget. Men vi skal altså også have en ordentlig diskussion af det.

Det, jeg er optaget af i den her forbindelse, er sådan set ikke, om vi får en afklaring før eller efter sommerferien eller på den anden side af jul, men at vi får taget en diskussion, hvor justitsministeren og regeringen faktisk også forholder sig til den del, der handler om ytringsfriheden. Det har man ikke gjort indtil videre, og det vigtigste for mig er sådan set, at man også får forholdt sig til ytringsfriheden.

Hvis det betyder, at vi skal vente på, at sagen er færdig, før de har en holdning til det, og før det er med i grundlaget, før vi laver lovændringer, så lad det være sådan. Men jeg vil selvfølgelig blive ved med at presse på for, at man får en udmelding om, hvad det betyder for vores ytringsfrihed og vores pressefrihed.

Kl. 12:06

Første næstformand (Bertel Haarder):
Peter Skaarup.

Kl. 12:06

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, det er ærgerligt, at Enhedslisten heller ikke her har tænkt sig at gøre sin indflydelse gældende, for det er jo i øvrigt ret markant, synes vi i Dansk Folkeparti, at Enhedslisten er forholdsvis spag i sit engagement for at presse regeringen til forskellige ting.

Hvis man mener noget med, at der er en uholdbar situation – der er faldet en dom ved byretten, og den afføder nu for Roj TV en hel del uheldige konsekvenser, fru Pernille Skipper var selv inde på dem – er det vel også fornuftigt, at vi på en eller anden måde får en hurtig afklaring af sagen. Altså, enten er man i sådanne sager dømt, og så er man altså også dømt til ikke at kunne sende, eller også er man frikendt, og så må man have de rettigheder, som man har, når man er frikendt, og det vil sige, at man kan sende det, man gerne vil.

Så er fru Pernille Skipper ikke enig i, at den her uholdbare situation ikke kan fortsætte ret længe?

Kl. 12:07

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:07

Pernille Skipper (EL):

Det er jeg jo helt enig med Dansk Folkepartis ordfører i at der er en uholdbar situation.

Jeg tror ikke, at det er en situation, der bliver løst af, at Justitsministeriet og Kulturministeriet kommer med en overvejelse om, hvordan man kan frakende juridiske personer rettigheder. Jeg tror, at det, der er behov for, bl.a. er, at økonomi- og erhvervsministeren går ind og siger til Danske Bank, at de ikke må udøve selvtægt, at de skal lade Roj TV beholde deres egne penge og have lov til at disponere over deres egne penge, så længe der ikke er afsagt en endelig dom, og så længe de ikke er frataget de penge.

Jeg synes sådan set også, at man kunne sige, at udenrigsministeren burde sige til den franske satellit-tv-udbyder: Bare rolig, det er der ikke risiko for.

Men det indebærer selvfølgelig, at vi får kigget på selve terrorlovgivningen og den lovgivning, som betyder, at vores ytringsfrihed er blevet indskrænket. Det har sådan set ikke noget med rettighedsfrakendelsesdelen at gøre, så derfor synes jeg ikke, det giver anledning til det.

Kl. 12:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så giver jeg ordet til ordføreren for Liberal Alliance, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 12:08

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er vigtigt, at vi bekæmper terrorisme. Det mener vi i Liberal Alliance selvfølgelig også det er, for det er jo noget, der er med til at bevare vores demokratiske samfund, vores liberale demokrati og vores markedsøkonomi, som er grundforudsætningerne for frihed og for, at der er frie rammer for danske borgere. Dansk Folkeparti har

så i anledning af en dom, der er blevet afsagt af Københavns Byret, fremsat et beslutningsforslag vedrørende Roj TV, en kurdisk tv-station, der sender fra Danmark. Der synes vi det er vigtigt at man husker at tænke på, at det her ikke alene er noget, der handler om terrorbekæmpelse, men at det også handler om ytringsfrihed.

Det er jo sådan, at man med hensyn til Roj TV selvfølgelig kunne spørge: Nå, ja, når de nu er blevet dømt, burde de så ikke få frataget deres sendetilladelse? Det er vel også det, der, sådan som jeg forstår det, er Dansk Folkepartis ærinde med beslutningsforslaget. Man kunne også overveje, om det overhovedet er rimeligt, at der er nogen, der skal have sendetilladelser, og det kan man vel kun, fordi det i gamle dage var sådan, at tv var noget, der var en slags begrænset ressource, altså dengang, da man havde UHF-antennener og den slags. At sende fra en satellit er der vel sådan set nærmest ubegrænsede muligheder for, og man kan også bare flytte sin tv-station, så der sendes fra internettet, der skal man ikke have nogen sendetilladelse, og så kan man fortsætte med at lave nøjagtig de samme udsendelser, uden at man mister sendetilladelsen. Vi kunne også overveje, om vi fremadrettet ville indføre avistilladelser, hvis det var det perspektiv, vi ønskede os, altså at man, for at man måtte have lov til at komme med sine synspunkter på tryk, så skulle have en særlig tilladelse til det. Men det er nok ikke noget, vi ønsker os, er det vel? Vi bør tage det med ytringsfriheden alvorligt og i virkeligheden sørge for at komme så langt væk som muligt fra et system, hvor man skal have tilladelser for at drive journalistik og lignende.

Så kan man gå ind og se på byrettens dom. Jeg indrømmer gerne, at jeg ikke bruger meget af min tid på at læse domme. Men jeg har faktisk læst den pågældende dom, og det var nok den forkerte, jeg valgte, for den var på næsten 200 sider, og det var jo selvfølgelig en del at komme igennem. Men når man ser på det, som byretten siger, kan man se, at det jo i virkeligheden er lidt uklart, altså med hensyn til at finde ud af, hvordan de går ind og definerer, hvad det er, der gør, at der falder dom. Man ser på en række enkelttilfælde, hvor byretten også kommer frem til, at det enkelte tilfælde sådan set ikke er det, der gør, at der falder dom. Det enkelte tilfælde ville ifølge byretten i sig selv ikke have kunnet føre til en dom, men mere det, at der er mange tilfælde, hvor der er nogle synspunkter, der kommer til udtryk, som der så ikke får lov til at komme et modsvar til. Det er sådan set det, der fremgår af dommen. Så siger man, at der åbenbart er tale om propaganda, når der kommer mange af de tilfælde og der ikke er nok modsvar til dem.

Det er jo ikke det, at man har modtaget penge fra PKK, der som sådan gør, at det er ulovligt, eller at man dermed har modtaget penge fra terrorvirksomhed, det er ikke det i sig selv, men det er det, at man har gjort det, der har været medvirkende til, at dommen er blevet afsagt, og det er da vigtigt at huske på, når vi har en diskussion som den, vi har her i dag.

Vi synes, at det i forbindelse med det arbejde, som man i Justitsministeriet og Kulturministeriet i øjeblikket sidder med, er vigtigt, at man inddrager ytringsfrihedsperspektivet – og det håber vi også er noget justitsministeren vil tage med – vi synes sådan set, at det, der er det mest interessante i forhold til den her dom, er spørgsmålet om ytringsfriheden: Hvor langt må borgerne gå? Så kan man også gå ind og se på nogle af de andre principper. Altså, vi ved jo egentlig ikke, hvad landsretten måtte komme frem til. Der kunne det jo have været interessant, at man havde ventet lidt på det.

Jeg er ikke en af dem, der er mest jomfrunalsk, med hensyn til at man ikke må udtale sig, i forhold til hvad domstolene går og laver, men at det ligefrem er noget, vi skal vedtage et beslutningsforslag om, inden sagen er kørt færdig, synes jeg måske er at stramme det lige meget nok. Alt i alt er konklusionen fra Liberal Alliance den, at vi ikke kan støtte beslutningsforslaget. Vi er bekymrede over, at man, altså ikke kun fra forslagsstillernes side, men sådan set også fra

regeringens side, ikke er opmærksom nok på ytringsfrihedsperspektivet.

Selvfølgelig skal vi altid være opmærksomme på, at vi skal have en ordentlig terrorbekæmpelse. Men jeg er, når vi ser på det hylekor, der foreløbig har meldt sig efter dommen i første instans, lidt bange for, at man ikke har det rette perspektiv på den her sag.

Kl. 12:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så giver jeg ordet til ordføreren for Det Konservative Folkeparti, hr. Tom Behnke.

Kl. 12:13

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Vi er fra Konservatives side enige i, at der er et behov her, men vi ønsker faktisk også at afvente, at justitsministeren og kulturministeren, altså regeringen, kommer med en udredning om, hvordan vi så indfrier det her, således at vi fremover får en mulighed for at fradømme i forbindelse med en retssag.

Så på nuværende tidspunkt vil jeg bare sige, at vi afventer, at regeringen kommer med et udspil, når man har gennemtygget det behov, som jo er opstået, altså ikke ved en diskussion af selve retssagen, men af det, som retten ikke kunne, nemlig ved at forholde sig til spørgsmålet om inddragelse af en sendetilladelse. Det er nemlig ikke at blande sig i den verserende retssag, det er at tage fat på selve vores straffelov, vores retsplejelov, domstolenes muligheder for at agere.

Den mangel på mulighed er jo til stede, uanset hvad den her sag havde handlet om. Uanset om byretten var nået frem til, at dommen skulle være, at Roj TV blev kendt skyldige eller uskyldige, ville det her behov stadig væk eksistere. For der er stadig væk det hul, den mangel, at domstolene ikke ud over at kunne dømme nogen skyldig har muligheden for at frakende retten til at fortsætte aktiviteten. Og at der er så meget postyr om og argumenter frem og tilbage om, hvorvidt man overhovedet skal have den mulighed, idet man refererer til ytringsfrihed, giver jo ikke nogen mening. Diskussionen om ytringsfrihed knytter sig til den dom, der er faldet, og som er anket til landsretten, og som vi dybest set ikke bør stå at diskutere her i Folketingssalen. Det er der, man diskuterer ytringsfrihed.

Det, vi diskuterer, er altså den juridiske mulighed – mulighed – for en rettighedsfrakendelse, for så vidt angår juridiske personer, uanset om den sag var faldet ud til den ene eller den anden side. Og det er sådan set ikke meget anderledes, end at domstolene i dag er i stand til at fradømme førerretten til køretøj i forbindelse med en spritdom. Altså, i forbindelse med at en borger bliver dømt for spirituskørsel, kan domstolen også frakende rettigheden til at føre køretøj i 2 år, 5 år eller 10 år.

Så domstolene har altså i dag på nogle områder muligheden for – ud over at dømme for den forbrydelse, der er sket – i tillæg til dommen, straffen, frakende retten til at fortsætte aktiviteten. Det kan man, når vi taler om færdselsloven, men når vi er ovre i det her område, så er den mangel der. Det er jo også der, hvor juridiske eksperter kommer ind. Jeg kan jo huske, at det, dengang vi diskuterede den kriminelle lavalder, var helt afgørende, hvad de juridiske eksperter mente; det var helt afgørende i den sammenhæng, at vi skulle lytte til eksperterne. Og der er jo eksperter, der ikke har taget stilling til skyld eller ikke-skyld i den konkrete sag, fordi det ikke er det, det drejer sig om.

Men der er simpelt hen en mangel i lovgivningen, hvis man som jeg og Konservative mener, at domstolene skal have mulighed for – ikke, at de altid skal gøre det – i den konkrete sag ud over at idømme en straf at frakende en rettighed. Vi er enige med forslagsstillerne i, at det behov mangler, altså at der simpelt hen er et behov, der ikke er dækket. Men vi er også glade for, at regeringen allerede har samlet

bolden op og sagt: Det er regeringen enig i, regeringen arbejder videre, der kommer en løsning på det her. Og der synes jeg at vi skal have tålmodighed og vente, til regeringen kommer med deres forslag. Det har vi i hvert fald fra vores side.

Kl. 12:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Pernille Skipper.

Kl. 12:17

Pernille Skipper (EL):

Tak. Og tak til ordføreren for at sætte os alle sammen på plads om, hvad det er, vi egentlig diskuterer her i dag, for det er selvfølgelig rigtigt, at vi diskuterer muligheden for rettighedsfrakendelse hos juridiske personer, men nu bruger den konservative ordfører sammenligningen med muligheden for at frakende personer førerretten. Der må ordføreren vel så også give mig ret i at det i dag ikke er muligt at frakende juridiske personer kørekortet. I dag har vi jo den lovgivning, at man kan rettighedsfrakende hos fysiske personer, ikke hos juridiske personer. Det er vel fuldstændig tilsvarende kørekortsfrakendelse, ikke sandt?

Kl. 12:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:18

Tom Behnke (KF):

Det er jo alene, fordi juridiske personer ikke kan erhverve et kørekort.

Kl. 12:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Pernille Skipper.

Kl. 12:18

Pernille Skipper (EL):

Det er jo selvfølgelig rigtigt, at juridiske personer overhovedet ikke kan erhverve sig et kørekort, og derfor er det også et mystisk sammenligningsgrundlag. Men kan ordføreren ikke godt se pointen i, at vi får et problem, i og med at hvis vi har den her hypotetiske situation, hvor en juridisk person bliver frakendt en eller anden form for rettighed, det kan være en sendetilladelse, det kan også være andre former for rettigheder til at drive virksomhed, kan de fysiske personer, der står bag virksomheden, jo bare gå ud og oprette en ny – fuldstændig som eksperterne i Straffelovrådet oprindeligt tænkte?

Kl. 12:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:18

Tom Behnke (KF):

Jo, det er jo rigtigt. Altså, det vil jo altid være sådan, at hvis man frakender juridiske personer, selskaber, virksomheder m.v. nogle rettigheder eller retten til det ene eller det andet, vil personerne bag kunne gå ud og lave noget nyt. Det er fuldstændig korrekt.

Men det skal ikke afholde os fra at lave den logiske kobling, at man, når et selskab bliver dømt for at have lavet et lovbrud, giver domstolene *muligheden* for i samme bevægelse at sige: For at den forbrydelse nu ikke skal fortsætte, frakender vi også selskabet den rettighed f.eks. at kunne have en sendetilladelse. For hvis man både er blevet straffet og får fjernet muligheden for at fortsætte aktiviteten, har vi standset forbrydelsen definitivt. Så er det rigtigt, at en anden – fru Pernille Skipper eller alle mulige andre – kan samle bolden op og køre videre, og så må vi starte forfra der. Det er rigtigt.

Men jeg mener bare, at det er absurd, at man kan blive dømt for at have gjort noget strafbart, og 5 sekunder efter kan man i øvrigt bare fortsætte sine aktiviteter vel vidende, at retssystemet herhjemme bruger 1 år eller 2 år på at nå frem til, at man så igen kan blive dømt. Det er derfor, vi har den holdning, at muligheden – *muligheden* – for en rettilighedsfrakendelse skal være der, også når vi taler om juridiske personer. Det er regeringen i øvrigt enig i; det er der et bredt flertal, der er enige om. Så spørgsmålet er, om vi skal støtte beslutningsforslaget her eller afvente regeringen. Vi er mest til sinds at afvente regeringen. Så får vi et sagligt, fagligt grundlag at lave lovgivning på, og det glæder vi os til.

Kl. 12:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

En kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 12:20

Peter Skaarup (DF):

Ud over at sige tak til hr. Tom Behnke for en, synes jeg, seriøs tilgang til det her, altså den principielle tilgang, som jo er det, forslaget handler om, kan jeg nu ikke i forlængelse af det, som fru Pernille Skipper på vegne af Enhedslisten før sagde, lade være med at spørge hr. Tom Behnke, om det egentlig ikke – hvis man nu forestillede sig, at det her forslag blev vedtaget – faktisk ville have en rigtig god effekt i forhold til den situation, vi har, med en dom, der siger, at der er et problem, og så sender den pågældende station alligevel videre. Ville det ikke have en meget slagkraftig virkning – det er også det, som strafferetseksperter siger – nu og her, ved at man kan sige, at den station, der har forbrudt sig mod nogle grundlæggende regler, altså ikke kan sende videre? Men man giver selvfølgelig mulighed for, at der kan oprettes andre stationer på et andet grundlag, der så kan sende og f.eks. give nyheder til kurdere i Danmark, som der jo kan være rigtig god grund til at de har mulighed for at få – også på kurdisk.

Kl. 12:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:21

Tom Behnke (KF):

Formålet med beslutningsforslag i Folketinget er jo, at man bringer et emne op, tilkendegiver, at der er en retning, man gerne vil i, og er der et flertal i Folketinget, der står bag et beslutningsforslag, så pålægger man regeringen at gøre noget bestemt.

Vi er sådan set alle sammen enige i – med undtagelse af et enkelt parti – at her er der behov for, at vi får set på reglerne. Der bør være den mulighed. Det er vi alle sammen enige om. Regeringen har tilkendegivet, at der kommer et tiltag, når regeringen med juridiske eksperter har fået lavet et godt lovforslag.

Så er spørgsmålet: Skal vi i den proces, der allerede er startet, stemme for et beslutningsforslag med den risiko, at et komma kan stå forkert et eller andet sted i beslutningsforslaget, hvorved vi giver regeringen håndjern på i forhold til manøvredygtighed og handlekraft med hensyn til at lave den rigtige løsning? Der er det bare, jeg siger, at når vi nu politisk er enige om det her, og når regeringen politisk er enig, så lad dog regeringen få den tid, det tager at lave et fagligt, sagligt og godt stykke arbejde, så vi får den rigtige bestemmelse.

Kl. 12:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Peter Skaarup.

Kl. 12:22

Peter Skaarup (DF):

Nu var det så i øvrigt lidt uklart, hvad et af regeringspartierne mente, altså om der egentlig var et hul eller ej – det skal jeg lige sige til hr. Tom Behnke – i den her lidt rosenrøde betragtning i forhold til, hvor regeringen egentlig står. Men det er så det. Det ved vi jo godt nogle gange med De Radikale: De kan ikke rigtig finde ud af, hvilket ben de skal stå på.

Men det, jeg egentlig vil sige noget om, er i forlængelse af fru Pernille Skippers indlæg før, hvor fru Pernille Skipper på vegne af Enhedslisten siger, at jamen man kan bare oprette et andet selskab, og så er vi lige vidt. Så er det ligegyldigt med den her principielle lov, vi diskuterer her i dag. Og der er det så, at jeg siger til hr. Tom Behnke: Det er vel faktisk ikke helt ligegyldigt, hvis vi nu vedtog forslaget, fordi det netop har en slagkraftig effekt nu og her, en signalmæssig effekt, over for noget, der forbryder sig mod lovgivningen, hvilket jo i hvert fald er underrettens vurdering her og også kunne være det i andre principielle sager. Det har den slagkraftige effekt, vi i virkeligheden er ude efter, og som nu ikke kommer, fordi tiden går.

Er hr. Tom Behnke ikke enig i, at det faktisk ville have en rigtig god virkning modsat det, som Enhedslisten åbenbart mener?

Kl. 12:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:24

Tom Behnke (KF):

Nej, det tror jeg ikke, for vedtagelsen af beslutningsforslag er jo ikke noget juridisk grundlag. Domstolene vil stadig ikke kunne gøre noget som helst. Det er først, når vi får et lovforslag og får ændret loven, at der kan gøres noget. Men det er helt givet, at ud over det med, at man selvfølgelig kan lege kispus med domstolene, kan samme personer, der står bag, oprette et nyt selskab osv. Men – det står jeg og kommer i tanker om – vi skal jo lige huske på, at hvis de samme personer, der står bag en rettighed, der er blevet frakendt dem, går til Radio- og tv-nævnet og beder om at få en ny tilladelse, så vil Radio- og tv-nævnet da sige: Hov, lige et øjeblik; I er da de samme, der lige har fået frakendt en rettighed.

Det er jo ikke sådan, at man bare kan gøre det. Men man kan selvfølgelig spørge sin nabo eller nogle venner, om de vil lægge navn til osv. Så man kan godt komme uden om det, men det bliver jo ikke nemt. Jeg glæder mig til, at regeringen kommer med et lovforslag, for dels får man mulighed for at frakende, dels bliver det meget, meget vanskeligt at fortsætte aktiviteten.

Lad os vente på, at regeringen kommer med det. Der er politisk enighed, bortset fra et enkelt parti, og det synes jeg også at forslagsstilleren skal kvittere for, nemlig at vi faktisk er enige i, at her er et hul i lovgivningen, som skal fyldes ud. Vi har den opfattelse, at man skal gøre det på en god og ordentlig måde, og derfor ser vi frem til, at regeringen kommer med et lovforslag.

Kl. 12:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, og det er også hr. Peter Skaarup.

Kl. 12:25

(Ordfører for forslagsstillerne)

Peter Skaarup (DF):

Som hr. Tom Behnke på vegne af De Konservative netop afsluttede sin tale, skal vi nemlig kvittere for en positiv modtagelse af forslaget – ikke sådan at forstå, at vi kan forvente, at der bliver trykket på de

grønne knapper her om nogle uger, hvis vi krævede, at det her forslag kom til anden behandling, men der er fra talerstolen kommet tilslutning til, at man skal gøre noget i forhold til det her principielle ufore, vi har lige nu, hvor man altså ikke kan gøre tingene fuldt ud for f.eks. at kunne bekæmpe terrorvirksomhed, som vi jo alle sammen har en interesse i man fra myndighedernes side kan gøre. Så det er positivt i sig selv.

Jeg vil da også kvittere for, at regeringen åbenbart har sat et arbejde i gang nu i Justitsministeriet og Kulturministeriet. Jeg vil så sige, at det, man måske nogle gange kan være lidt skeptisk over for, er, at der går meget lang tid. Der er selvfølgelig mange opgaver i et ministerium, det siger sig selv, men man må bare sige, at hvis vi havde sat et andet navn ind end PKK og Roj TV, f.eks. al-Qaeda, så tror jeg nok, at tingene var gået noget hurtigere. Derfor er opfordringen fra Dansk Folkeparti at få løst den her principielle situation, der gør, at byretten mener ikke at kunne tage stilling til rettighedsfrakendelsen samtidig med stillingtagen til skyldsspørgsmålet.

Når jeg så mener, det er vigtigt, er det jo, fordi det handler om terrorisme i den her sag, og der kan også komme andre sager, hvor det tilsvarende vil handle om terrorisme. Vi har jo en situation, hvor den pågældende organisation, som er involveret i den sag, der har været aktuel her, af samtlige organisationer, af alt, hvad der kan krybe og gå af enkeltlande i forhold til at diskutere terrorisme, betragtes som en terrororganisation.

PKK står på terrorlisterne for EU, for Canada, Australien, Storbritannien og USA, og derfor betragter Danmark jo også organisationen som en terrororganisation, og ifølge den dom, der er afsagt ved byretten, er det sådan, at tv-stationen bliver dømt for at gengive budskaber fra PKK uden inddragelse af andre synspunkter. Guerillaen fremstilles i virkeligheden i et meget positivt lys, og der er ikke kun tale om sympatitilkendegivelser ifølge dommen. I betydeligt omfang er det så også sådan, at PKK har finansieret Roj TV fra 2006 til 2010. Det konstateres også i dommen, at beslutninger om, hvad der sendes på Roj TV, træffes af et andet kurdisk medieselskab i Belgien, og at man i Danmark ikke har nogen ansvarlige, der har indflydelse på programmerne. Man konstaterer i dommen, at personer med tæt forbindelse til PKK har bestemt, hvad Roj TV skal bringe om PKK. Det viser nogle dokumenter, der er fundet i Belgien.

Så alt i alt er der efter vores opfattelse i Dansk Folkeparti, når der træffes en afgørelse ved en underret, rigtig god grund til at være opmærksom på det, når der så samtidig foregår det, at den pågældende tv-station, der viderebringer de her ting, får lov til at sende videre. For ifølge dommen frifindes selskaberne i forbindelse med påstanden om frakendelse af retten til at sende tv; man mener ifølge dommen ikke, at der er hjemmel i straffeloven til at frakende juridiske personer, altså selskaber og foreninger m.v., rettigheder. Og det er jo det, der efter Dansk Folkepartis mening gør det her spørgsmål aktuelt, og, som vi har nævnt under debatten, også gør, at en fremtrædende strafferetsekspert fra Københavns Universitet siger: Det her er uholdbart. Det er man nødt til at tage stilling til, for det vil have en slagkraftig effekt, at man principielt kan ledsage en dom med, at man også kan stoppe mulighederne for at sende det fjernsyn, som altså forbyrder sig mod loven. Det er i virkeligheden det, der er sagens kerne.

I Dansk Folkeparti ser vi selvfølgelig frem til den udvalgsbehandling, der nu skal foregå, og vi vil stille en række spørgsmål under udvalgsbehandlingen.

Kl. 12:30

Vi interesserer os selvfølgelig for, hvornår regeringen kommer med et udspil på det her område. Jeg synes, det var lidt uklart, hvad regeringen egentlig har tænkt sig og hvornår, men ud over at være glade for, at regeringen arbejder videre med det, må vi så også følge meget tæt med i, hvor hurtigt arbejdet går. Der vil vi under udvalgsbehandlingen spørge, om vi kan forvente et resultat inden sommer,

sådan at Folketinget kan diskutere den her sag færdig, inden Folketinget går på sommerferie. Det synes vi ikke er for meget forlangt, for det er vigtigt, at vi får den afklaring, som vi også i Dansk Folkeparti ønsker.

Det, der også er vigtigt – og det var noget af det, som Enhedslistens ordfører, som Dansk Folkeparti så i øvrigt ikke er enig med i forhold til de her ting, var inde på – er, at der kommer en afklaring. Har man mulighed for at sende, så skal man også have mulighed for at sende, har man ikke mulighed for at sende, jamen så har man altså ikke muligheden for at sende. Det er i virkeligheden det, der er sagens kerne.

Som det er i dag, er der jo mange kurdere i Danmark, der står i en meget usikker situation. De vil gerne have mulighed for at kunne se noget tv på deres sprog, men det kan de så ikke, formentlig fordi der er den her uafklarede situation. Og der kunne det jo være rigtig godt at se det ud fra en synsvinkel, som vi har i Danmark, nemlig at vi er bekymrede for den undertrykkelse, der foregår i Tyrkiet, af kurdere, hvor mange journalister, mange kurdere sidder politisk fængslet, at der ad den vej kan gives en god støtte til kurdere, der altså kæmper for deres frihedsrettigheder. Og der kunne det være ønskeligt, at man havde mulighed for at sende, ikke fra en kanal, der fremmer terrorisme, selvfølgelig, men en anden kanal, at have andre muligheder, der gør, at man kan komme ud med sine budskaber. For det er jo også en vigtig del af ytringsfriheden, at man har den mulighed for at komme ud med sine budskaber.

Så altså helt grundlæggende er det af de her årsager utrolig vigtigt at få en afklaring, ikke mindst fordi den her sag har trukket så voldsomt lang tid ud. Jeg behøver ikke at minde Folketinget om, at både i Justitsministeriet og ved domstolene har den her sag trukket og trukket, og nu trækker den så yderligere ud, fordi der skal yderligere undersøgelser til. Det er der ikke nogen der kan være tjent med, og der må vi altså erkende, at der kan Danmark gå hen og få massiv kritik fra udlandet fra forskellige fronter, fordi der ikke kommer nogen afklaring.

Jeg synes egentlig, det var meget sigende, hvad der skete efter domsafsigelsen ved byretten, det, der foregik fra regeringens side. Der skete jo det, at der først kom en pressemeddelelse fra Justitsministeriet, hvori man ikke havde nogen kommentarer, man kunne ikke sige noget, fordi det jo var en konkret sag ved byretten. Så gik der et døgn tid, og så kom der lige pludselig en meget, meget fyldig kommentar, en ny pressemeddelelse, hvori der var flere ministre, der var indblandet, altså kulturministeren og justitsministeren.

Det virkede mærkeligt. Ministeren vil måske sige, at det ikke var en kommentar til den konkrete sag, men det var i øvrigt en gennemgang af bl.a. det her spørgsmål omkring rettighedsfrakendelse, og det var noget, der medførte en del diskussion, at der altså kom to forskellige versioner ud om, hvad det var, regeringen mente og ville. Det kunne være affødt af, at nogle ordførere, bl.a. socialdemokraternes ordfører, mente, at det var vigtigt at tage utraditionelle redskaber i brug, og at der skulle ske noget nu og her, at regeringens ministre følte sig kaldet til at komme ud med en anden melding, end man kom med i første omgang.

Det er uklart for mig, hvad der egentlig var årsagen til det, men det viser, at der er en usikkerhed, en dårlig håndtering af det her fra regeringens side, og det er vigtigt, at det ikke fortsætter. Derfor vil vi i Dansk Folkeparti holde meget nøje øje med, at den her sag bliver fulgt til dørs, og at den ikke trækker unødigt ud, som den har gjort igennem rigtig mange år til stor ærgrelse og irritation også uden for landets grænser.

Kl. 12:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 34:

Forslag til folketingsbeslutning om kriminalisering af parallelle retssamfund.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 27.01.2012).

Kl. 12:35

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet. Og jeg giver ordet til justitsministeren.

Kl. 12:35

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Det er jo ikke første gang, at de parallelle retssamfund er sat på dagsordenen. Det er tværtimod et tema, som har været livligt debatteret både i medierne og her i Folketinget i de senere år.

Lad mig slå fast med det samme: Regeringen tager skarpt afstand fra parallelsamfund, der bygger på undertrykkelse af grundlæggende demokratiske principper om lighed, frihed og ret til selvbestemmelse. Vi skal naturligvis hele tiden have fokus på, om vi har et tilstrækkeligt værn, og om myndighederne råder over det nødvendige værktøj til at kunne imødegå en udvikling i retning af sådanne parallelle samfund her i landet.

Jeg kan dog allerede nu sige, at regeringen ikke kan støtte de tiltag, som Dansk Folkeparti peger på i dette beslutningsforslag; det vil jeg naturligvis gerne uddybe lige straks. Men først er det for mig vigtigt at understrege, at langt de fleste herboende udlændinge, og det gælder selvfølgelig også udlændinge med muslimsk baggrund, bidrager positivt til det danske samfund. Det kan ikke siges tydeligt nok, og det er da også et faktum, som forslagsstillerne selv er opmærksomme på, selv om det godt nok først nævnes på side 4 i bemærkningerne til beslutningsforslaget. Så når vi i dag drøfter spørgsmålet om kriminalisering af parallelle retssamfund, må vi ikke glemme, at de negative erfaringer, vi taler om i den sammenhæng, knytter sig til en meget lille gruppe mennesker.

Hvor udbredt er så er dette problem med parallelle retssamfund?

Her kan man jo vælge at tage udgangspunkt i den undersøgelse, som er gennemført på grundlag af en aftale fra november 2010 mellem den tidligere regering og Dansk Folkeparti. Den tidligere regering og Dansk Folkeparti aftalte således, at der skulle gennemføres en undersøgelse, der skulle, som det hedder i aftaleteksten, »afdække omfanget af parallelle retssamfund, trusler mod vidner, tendenser til social kontrol mv.«

Undersøgelsen blev udført af SFI, altså Det Nationale Forskningscenter for Velfærd, som det hedder, og undersøgelsen konkluderede, at der ikke eksisterer parallelle retssamfund i Danmark i den forstand, at der i bestemte områder gælder anden lovgivning end den danske.

Undersøgelsen viser imidlertid, at der findes pluralistiske retsopfattelser, som indebærer, at nogle religiøse minoritetsgrupper på visse områder har andre normer og traditioner end dem, der knytter sig til den sædvanlige praksis i Danmark. Med andre ord: Der eksisterer sådan set ikke områder i Danmark, der er helt uden for lands lov og

ret. Det tror jeg er vigtigt at huske på, når vi i dag debatterer det beslutningsforslag, som altså er til behandling, om kriminalisering af parallelle retssamfund.

Hvis vi ser nærmere på beslutningsforslaget, hvad er det så Dansk Folkeparti ønsker der skal ske i forhold til disse parallelle retssamfund eller pluralistiske retsopfattelser?

Det fremgår af forslaget, at regeringen skal pålægges »at udarbejde og fremsætte de nødvendige lovforslag, der klart og præcist kriminaliserer adfærd, der udspringer af en parallel retsopfattelse.«

Her er jeg nødt til at sige, at det er ganske vanskeligt at se, hvad forslagsstillerne mere præcist ønsker at kriminalisere, som ikke allerede er dækket af den nuværende lovgivning, for det kan jo ikke bare være den adfærd, som består i at give udtryk for sympati over for tanker om at indrette samfundet på en anden måde og efter andre værdier. Man kan mene meget om de personer, som eksempelvis udtrykker støtte til en samfundsmodel baseret på sharia, men at skride til straf over for disse personer alene på grund af deres holdninger er at gå for vidt.

Danmark skal vedblive med at være et demokratisk samfund, og netop derfor skal vi værne om den demokratiske ret til at ytre sig; det er en af grundpillerne i vores samfund. Men det betyder også, at man ikke skal forbyde grupperinger, fordi de giver udtryk for holdninger, som man ikke er enig i, heller ikke selv om der er tale om holdninger, der både kan vække afsky og eksempelvis er udtryk for et kvindesyn, som vi for længst har lagt bag os her i landet.

Dermed skal ikke være sagt, at man har lov til at påtvinge andre personer at følge ens egen overbevisning, herunder religiøst betingede normer eller æresbegreber. Vi skal naturligvis sige fra, hvis nogen eksempelvis udsættes for vold eller trusler om vold og dermed tvinges til at leve på en bestemt måde. Det siger sig selv, og det tror jeg alle i Folketinget er enige i. Men det er jo også allerede strafbart at benytte sig af den form for tvang, det følger allerede af straffelovens § 260.

Kl. 12:40

Men som sagt er regeringen ikke blind for, at der er problemer. Vi er således også opmærksom på de udfordringer, som Dansk Folkeparti er inde på i beslutningsforslaget, i forhold til eksempelvis religiøse vielser uden borgerlig gyldighed, de såkaldte nikahforhold. Social- og Integrationsministeriet har derfor nedsat en hurtigarbejdende tværministeriel arbejdsgruppe, hvor bl.a. Justitsministeriet sidder med. Arbejdsgruppen skal udarbejde anbefalinger om, hvordan man bedst kan løse disse udfordringer. Arbejdet forventes færdigt her i løbet af foråret.

Derudover kan jeg nævne, at der i 2008 i forhold til tvangsægteskaber blev indført en særlig bestemmelse i straffeloven, der fordoblede strafferammen for ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab. Det kan straffes med indtil 4 års fængsel i forhold til ulovlig tvang i øvrigt, der kan straffes med indtil 2 års fængsel.

Som justitsminister er jeg naturligvis meget optaget af, at alle områder her i landet til stadighed er trygge at bo i og ikke mindst at færdes i. Vi skal og kan ganske enkelt ikke tolerere, hvis der findes områder, som fjerner sig fra det øvrige samfund, og derfor er forebyggelsen af ekstremistiske og antidemokratiske grupperinger et meget vigtigt fokusområde for regeringen. Vi fører en konsekvent politik over for grupper, der undergraver demokratiet og udfordrer lov og orden, og der holdes et skarpt øje med sådanne miljøer. Hvis holdningerne manifesterer sig i lovovertrædelser, sættes der ind med straf, og i det omfang der er tale om kriminalitet begået af herboende udlændinge, tillige udvisning, hvis betingelserne herfor selvfølgelig er til stede. For vi skal naturligvis ikke acceptere, hvis selvbestaltede lokale korps begynder at undertrykke et bestemt lokalområde med vold og trusler om vold for at få mennesker, der bor i området, til at opføre sig på en bestemt måde.

Det gælder også i forhold til de såkaldte shariazoner. I den sammenhæng er den politimæssige indsats central. Justitsministeriet bad sidste år Rigspolitiet om at udarbejde en redegørelse om problemerne med parallelle retssamfund, herunder problemernes omfang og karakter. Det fremgår af redegørelsen, at hovedparten af landets politikredse ikke har konstateret særlige indikationer på tilstedeværelsen af parallelle retssamfund. Rigspolitiets redegørelse bekræfter således det resultat, som også fremgår af SFI-rapporten, som jeg før omtalte.

Det er naturligvis ikke ensbetydende med, at vi ikke har for øje, at der er problemer af og til, også store problemer, i en del af de udsatte boligområder, men det generelle billede er, at politiet har et fornuftigt tag på udviklingen. Det er i den forbindelse vigtigt, at politiet løbende har de nødvendige midler og ressourcer, ligesom et godt lokalkendskab er helt afgørende, som vi ved. De udsatte boligområder er jo vidt forskellige og udvikler sig i øvrigt over tid. Indsatsen må selvfølgelig derfor tilpasse sig de specifikke udfordringer, som de enkelte boligområder rummer. Derfor har regeringen også med den nye flerårsaftale, der er indgået for politiet, prioriteret – meget højt endda – at styrke politiets smidige indsats og muligheder for at bekæmpe kriminalitet i disse udsatte boligområder.

Det er dog vigtigt samtidig at være sig bevidst, at den politimæssige indsats jo ikke kan stå alene. De problemer, der kan udspringe af parallelle retssamfund, er mangeartede og komplekse, og derfor er det af afgørende betydning, at der selvfølgelig sættes ind med en bredspektret indsats, der foruden sig i sig selv den politimæssige indsats jo også vil og skal rumme boligsociale, beskæftigelsesmæssige, uddannelsesmæssige og integrationsmæssige initiativer.

I beslutningsforslaget foreslår Dansk Folkeparti også, at der skal oprettes en ny permanent tværministeriel arbejdsgruppe. Hertil må jeg sige, at regeringen allerede i dag løbende følger udviklingen i parallelle retssamfund. I alle de politikredse, hvor der findes særlig udsatte boligområder, udarbejdes der f.eks. lokale operationsplaner, som beskriver den lokale indsats og metoden hertil. Som jeg nævnte, har Social- og Integrationsministeriet nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe, der specifikt ser på de udfordringer, der kan være forbundet med religiøse vielser. Jeg ser i den forbindelse ikke noget behov for at etablere en særlig permanent arbejdsgruppe som foreslået.

Afslutningsvis vil jeg sige, at forebyggelse af en negativ samfundsudvikling på baggrund af parallelle retssamfund er et meget vigtigt indsatsområde, og derfor er det også helt afgørende, at vi har en effektiv håndtering af de udfordringer, der udspringer heraf. Men yderligere kriminalisering er efter regeringens opfattelse ikke vejen frem. Regeringen angriber problemerne på en anden måde. Der skal sættes konsekvent ind over for brud på vores love og adfærd, der underminerer vores retssamfund. Dernæst handler udfordringerne med parallelle retssamfund i langt højere grad om en bedre integration, og som jeg har været inde på, initiativer på det boligsociale område og beskæftigelsesmæssige og uddannelsesmæssige initiativer i øvrigt. Socialt og fysisk isolerede boligområder skaber ulige livsmuligheder for både børn og voksne og er en barriere for integrationen. Mere generelt arbejder regeringen derfor jo bl.a. målrettet og helhedsorienteret med at skabe attraktive bydele i stedet for udsatte boligområder. Det kan jo egentlig siges meget kort, hvad indsatsen handler om. Den handler om at samle, ikke om at splitte.

Forslaget fra Dansk Folkeparti går den stik modsatte vej, og det kan regeringen selvfølgelig ikke støtte.

Kl. 12:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 12:46

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg forstår simpelt hen ikke, at justitsministeren bl.a. kan bruge SFI-rapporten som argumentation for at afvise det. Det er korrekt, at man der beskriver det som pluralistiske retsopfattelser og parallelle retsopfattelser, at der er en pluralitet i forhold til forskellig retsopfattelse. Det er rigtigt, at man beskriver det på en anden måde end parallelle retssamfund i rapporten. Men nu har jeg haft lejlighed til at læse hele rapporten, og det fremgår jo bl.a., at etniske minoriteter med muslimsk baggrund ofte indgår, hvad der i rapporten betegnes som niqabforhold, altså muslimske ægteskaber. Det fremgår også, at det muslimske ægteskab normalt tillægges stor betydning og ofte kan være problematisk at opløse. Undersøgelsen viser, at mænd klart nemmere kan opløse niqabforhold end kvinder, hvilket kan give kvinderne store vanskeligheder.

Så fremhævede ministeren også en redegørelse fra Rigspolitiet og læste ganske rigtigt op, at landets politikredse ikke synes, at der er særlige indikationer på forekomst af parallelle retssamfund. Men det kunne jo være interessant, hvis justitsministeren så havde fortsat med at læse op fra den redegørelse, hvori der efterfølgende står: På baggrund af oplysningerne må det imidlertid antages, at strafbare forhold i et vist begrænset omfang bliver håndteret uden om retssystemet, men at det er vanskeligt at udtale noget nærmere om omfanget og karakteren af sådanne sager.

Rigspolitiet har i relation til de særlig udsatte områder, der er omfattet af regeringens ghettoplan, oplyst, at der har været indikationer på, at der i visse boligområder er en mindre tilbøjelighed til at anmelde kriminalitet til politiet end i resten af samfundet. Så jeg synes, at justitsministeren bør nuancere sit syn på eksistensen af parallelle retssystemer en lille smule.

Kl. 12:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 12:48

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg skal nok udtale mig pænt heroppe fra Folketingets talerstol, men hvis jeg ville nuancere mit syn, ville jeg så opfordre hr. Martin Henriksen til rent faktisk at lytte til, hvad det var justitsministeren sagde heroppe fra Folketingets talerstol. Justitsministeren sagde, at undersøgelsen, der blev udført af SFI, den, der bliver omtalt her, konkluderede, at der ikke eksisterer parallelle retssamfund i Danmark i den forstand, at der i bestemte områder gælder en anden lovgivning end den danske. Det var det, der blev sagt, og det tror jeg er vigtigt at lytte til. Selvfølgelig kan der være udfordringer, og det er også det, der bliver sagt, nemlig, at der er sådanne pluralistiske retsopfattelser, hvor religiøse minoritetsgrupper udviser andre normer og traditioner end dem, der knytter sig til den sædvanlige danske praksis.

Jeg er godt klar over, at hr. Martin Henriksen har et vist fokus på muslimer. Jeg synes, at der jo også er andre religiøse minoriteter i Danmark, hvorunder det her temmelig sikkert kunne falde ind. Jeg synes bare, at man lige er nødt til at bevare i hvert fald det overblik.

Når det så handler om Rigspolitiets rapport, blev der sagt, at det fremgår af redegørelsen, at hovedparten af landets politikredse ikke har konstateret særlige indikationer på tilstedeværelsen af parallelle retssamfund. Det var det, der blev sagt heroppefra. Det er baggrunden for, at regeringen ikke kan støtte Dansk Folkepartis forslag om, at man skal kriminalisere parallelle retssamfund.

Hvis vi nu fulgte Dansk Folkepartis tankegang, kunne vi spørge om, hvad det er, Dansk Folkeparti vil kriminalisere, som ikke allerede er kriminaliseret. Det er det afgørende spørgsmål. Og der er det som sagt, at Dansk Folkeparti jo igen falder igennem, for i vidt omfang er det her spørgsmål jo allerede kriminaliseret, og dér, hvor der

ikke er behov for kriminalisering, er regeringens opfattelse altså den, at der er det en bred integrationsindsats, der er det afgørende og det vigtige, således at vi får folk i uddannelse og ind på arbejdsmarkedet.

Kl. 12:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 12:50

Martin Henriksen (DF):

Om man kalder det en pluralistisk retsopfattelse eller et parallelt retssamfund synes jeg et eller andet sted er hip som hap, så længe vi ved, hvad det er, vi taler om.

Jeg kunne også godt tænke mig at komme ind på, hvad Torben Aagaard, en politibetjent på den lokale politistation i Vollsmose, har udtalt i en artikel til Information:

»Vollsmose er et parallelsamfund rent strafferetligt. Mange af beboerne herude er vant til, at imamer og ældre mænd ordner uenighederne, og de går derfor ikke til politiet, men finder i stedet en alternativ løsning«.

Det var i forbindelse med en pædofilisag.

Så vil jeg godt henvise til Berlingske Tidende den 20. september 2008, hvor beboerformanden Muhammed Aslam fra Mjølnerparken i København bekræfter over for Berlingske Tidende, at fænomenet med et retssystem uden om politiet er udbredt.

Så kunne jeg også godt tænke mig at spørge ministeren, fordi ministeren siger, at det omtalte problem allerede er håndteret med den nuværende lov, om ministeren så kan oplyse, hvor mange personer der er sigtet for at have oprettet eller medvirket til håndhævelse af parallelle retssystemer som beskrevet i beslutningsforslaget.

Kl. 12:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Kl. 12:51

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som det er her i Folketinget, er man altid velkommen til at stille spørgsmål til beslutningsforslag, og hvis der er spørgsmål til noget af det, jeg har stået og sagt eller i øvrigt til det her område, er Dansk Folkeparti selvfølgelig også indbefattet af den ret til at stille spørgsmål, så det synes jeg da bare at man skal benytte sig af.

Når det handler om regeringens holdning til det her spørgsmål, er den den, at der er områder i vores land, hvor der er problemer. Problemerne kan være mangfoldige. Mange af problemerne bunder i, at der er større integrationsproblemer i nogle af vores udsatte boligområder. Det sætter regeringen ind over for med en ny, samlet indsats. Vi sætter ind på den politimæssige side med en bred indsats for politiets tilstedeværelse i de her områder, vi sætter fokus på nogle af de her problemer, der er. Politiets deltagelse i kriminalitetspræventivt arbejde, som kan være med til at afhjælpe de her problemer, står også højt på dagsordenen, eksempelvis i den aftale, som Dansk Folkeparti selv har været med til at lave.

Så jeg har bare to pointer. Vi skal ikke lukke øjnene for noget som helst, og hvis der er problemer, skal vi gøre vores til at få det stoppet, men det at gå ind i en kriminalisering af det på baggrund af et forslag, hvor man ikke er i stand til sådan helt præcis at pege på, hvad det er, man vil kriminalisere, som ikke allerede i dag er omfattet af straffeloven, synes jeg ikke er en farbar vej, og derfor kan regeringen ikke støtte det her forslag.

Vi skal sætte konsekvent ind over for brud på vores love, og det gælder helt generelt, og vi skal også sætte ind over for adfærd, der underminerer vores retssamfund. Og så skal vi styrke indsatsen for at få integreret de grupper, hvor den her type adfærd måske kan fin-

de rodfast, og det gør man altså bedst ved at sikre, at de får en uddannelse og de får et arbejde. Det er det, regeringen arbejder på.

Kl. 12:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til justitsministeren. Så går vi til ordførerrækken. Først er det ordføreren for Venstre, fru Inger Støjberg.

Kl. 12:53

(Ordfører)

Inger Støjberg (V):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til Dansk Folkeparti for at have rejst det her meget væsentlige spørgsmål, som det med parallelsamfund er. Jeg synes, det er rigtig godt, at vi får en god debat om det.

Formålet med det fremsatte beslutningsforslag er jo dels at kriminalisere de handlinger, der udspringer af parallelle retssystemer, som f.eks. salafisternes fuldstændig forskruede ideer om at oprette sharia-zoner med dertilhørende strafprincipper, dels at nedsætte en tværministeriel arbejdsgruppe, der løbende skal overvåge indsatsen mod parallelle retssamfund og komme med nye forslag til lovgivning på området. Arbejdsgruppen skal også kunne komme med sådan helt konkret anbefalinger til strafferammer for handlinger, som udspringer af den parallelle retstænkning.

Vi skal klart sige fra over for ethvert eksempel på parallelle retssamfund i Danmark. Når jeg f.eks. hører om indvandrerkvinder, der lever i evig frygt for repressalier og ligefrem nogle gange også for at blive slået ihjel, fordi de har forladt en voldelig ægtemand, kan jeg roligt sige, at både jeg og Venstre siger fra. Alle kvinder skal jo vide, at i Danmark er det dansk ret, der gælder, selvfølgelig også ved skilsmisser, og vi skal værne om de her kvinder, og vi skal også støtte dem i kendskabet til dansk ret og dansk lov. Det kan faktisk siges så enkelt, at hvis man ikke vil acceptere danske love og regler, eller hvis man tvinger andre til ikke at acceptere danske love og regler, har man faktisk ikke en fremtid i Danmark. Derfor kan der være god grund til netop at nedsætte en arbejdsgruppe, der skal overveje at komme med anbefalinger til handling på det her område.

I Venstre deler vi forslagsstillernes bekymring om, at det er vanskeligt klart at definere parallelle retssystemer, ligesom vi også tager klar afstand fra den negative adfærd, der jo udspringer af den parallelle retstænkning. Når det er sagt, vil jeg sige, at vi ikke skal kriminalisere den enkeltes grundlovssikrede ret til at vælge religion eller tro på anden måde, vi skal bare ikke acceptere, at der er nogle, der gennemtvinger religiøse eller moralske retsregler. I Danmark er det dansk ret, der gælder.

I Venstre sætter vi derfor også spørgsmålstegn ved, om det, der skal til lige nu, er et større lovindgreb. Til gengæld mener vi, at der til stadighed skal sættes ind med viden og kompetenceopbygning, dialog og sociale initiativer, og vi mener i øvrigt også, at det er vigtigt at få kortlagt problemets omfang. Når det er sket, og hvis det viser sig nødvendigt at lave lovgivningsmæssige indgreb, kan det jo ikke udelukkes, at vi vil stå bag dem, hvis det er nødvendigt – naturligvis. Parallelle retssamfund er en vanskelig størrelse at indfange, hvad forslagsstillerne også gør opmærksom på, men de er ikke desto mindre komplet uacceptable.

Demokrati, frihed og lighed for loven er kerneværdier, som vi til stadighed skal værne om, men der er ingen lette og hurtige løsninger på det her problem. Det kan derfor også være hensigtsmæssigt efter Venstres mening at begynde med at afgrænse problemet og se på omfanget, og det kunne man f.eks. ved at nedsætte en tværministeriel arbejdsgruppe.

Kl. 12:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 12:57

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg synes, det er frustrerende, at både Venstre og regeringspartierne, når det her dukker op i medierne, er meget oppe på dupperne og er ude at fordømme det og sige: Nu skal vi gøre det ene og det andet.

Jeg kvitterer selvfølgelig for, at man kan bakke op om den tværministerielle arbejdsgruppe, det synes jeg er alletiders, og i den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at spørge Venstre, om de, hvis det var det, der blev fremsat fra Dansk Folkepartis side, så kunne stemme for den del, når de ikke kan stemme for de andre dele.

Jeg vil også gøre det klart, når justitsministeren siger, at han ikke vil kriminalisere holdninger, at det heller ikke er det, som det her slutningsforslag handler om; det handler om at kriminalisere handlinger. Og fru Inger Støjberg var også inde på, at man ikke skal forbyde folk at have en bestemt tro – det er heller ikke det, vores slutningsforslag handler om. Det handler alene om at kriminalisere nogle handlinger i de områder, hvor der er parallelle retssystemer – og jeg troede faktisk, det var anerkendt, at de eksisterer.

Men jeg vil spørge, om Venstre, hvis det er sådan, at det kun er den del om en tværministeriel arbejdsgruppe, der løbende skal kigge på området og fremadrettet komme med forslag til lovforslaget, der bliver tale om, kan stemme for den del, altså hvis det kun er det, det handler om.

Kl. 12:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:59

Inger Støjberg (V):

Det vil vi da overveje meget positivt i Venstre. Men nu synes jeg jo sådan set, at noget af det mest bekymrende på integrationsområdet lige for øjeblikket netop er, at regeringen har sluppet fokus. Det sås jo tydeligt i Jyllands-Posten her forleden, hvor der netop var en opgørelse over, hvordan det forholder sig med både medarbejdere og økonomi og lovforslag i forhold til hele integrationsindsatsen. Og man må bare sige, at vi i hvert fald lige nu har en integrationsminister, der er integrationsminister af navn, men ikke af gavn, for kun 7 pct. af medarbejderne og kun to relativt små lovforslag ligger under integrationsministerens ressort.

Det betyder faktisk, at regeringen har mistet fokus på det her område, og derfor kunne en arbejdsgruppe godt være noget af det, der kunne være med til om ikke andet så bare at prøve at få regeringen til at vågne og opdage, at der faktisk er et problem. For jeg er fuldstændig enig med forslagsstillerne i, at der findes parallelle retssystemer, men det er altså også sådan, at de handlinger, der foregår i parallelle retssystemer, er ulovlige. Det er ulovligt i Danmark at hugge en hånd af nogen. Nu har jeg endnu ikke hørt om nogen, der skulle have fået hugget en hånd af, men det er ulovligt, for i Danmark er det dansk lov og ret, der gælder, og sådan skal det selvfølgelig også være.

Kl. 13:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:00

Martin Henriksen (DF):

Jeg håber, at vi fremadrettet kan finde ud af at få nogle kloge folk til at kigge på det – det kunne jo også være, at regeringspartierne, hvis der var flere partier i Folketinget, der havde den opfattelse, så også på et eller andet tidspunkt indså, at det var nødvendigt, at man gjorde det. Men altså, man skulle simpelt hen få nogle mennesker til at kig-

ge på, om der er behov for nogle lovinitiativer på området. Det mener vi i Dansk Folkeparti at der er, og det tillader vi os at konkludere allerede nu.

Mit andet spørgsmål var egentlig, om fru Inger Støjberg er enig med mig i, at der eksisterer parallelle retssystemer i Danmark, og det forstår jeg at fru Inger Støjberg er enig med Dansk Folkeparti i. Det vil jeg så kvittere for, og så håber jeg, at vi fremadrettet kan blive enige om nogle tiltag, som i større grad kan lægge pres på regeringen, som har travlt med alt muligt andet.

Kl. 13:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:01

Inger Støjberg (V):

Jeg vil meget gerne samarbejde med både hr. Martin Henriksen og Dansk Folkeparti om, at vi selvfølgelig får gjort noget mere ved det her problem. Jeg er i øvrigt fuldstændig enig i hr. Martin Henriksens betragtninger om det, at der findes parallelle retssystemer. Det synes jeg også at vi ad flere omgange har været vidne til, også til, at der har været en vis åbenhed i visse muslimske miljøer over for, at der rent faktisk findes parallelle retssystemer.

Det må ikke finde sted i Danmark, og derfor er jeg fuldstændig enig med hr. Martin Henriksen i, at det her område kunne have godt af at blive kigget godt og grundigt igennem. Jeg synes så bare, at det er ærgerligt, at vi har en regering, der sætter sig fuldstændig passivt hen i et hjørne og siger, at der ikke er et problem. Det betyder jo bare, at der er nogle, der kommer til at rydde op på et tidspunkt.

Kl. 13:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for Socialdemokraterne, hr. Jacob Bjerregaard.

Kl. 13:02

(Ordfører)

Jacob Bjerregaard (S):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at Socialdemokratiet tager skarpt afstand fra ideen om, at der skal gælde en særlig retstilstand for udvalgte grupper eller boligområder. Dansk lovgivning skal selvfølgelig følges overalt i Danmark. Hvis en borger forbryder sig mod loven, gælder der lige vilkår for alle. Sådan skal det være, og derfor er det naturligvis også vores klare opfattelse, at eventuelle forsøg på at indføre parallelle retstilstande skal modvirkes. Vender vi os mod Dansk Folkepartis forslag om at kriminalisere adfærd, der udspringer af en parallel retsopfattelse, ser Socialdemokratiet da grundlæggende også med sympati på ønsket om, at der skal gælde en og samme retstilstand for alle. Det er vigtigt at slå fast, at udgangspunktet for straffelovgivningen er og skal være, om en borger foretager en ulovlig handling eller ej.

Af bemærkningerne til forslaget fremgår en række eksempler på, hvad Dansk Folkeparti ønsker at kriminalisere. Det gælder f.eks. for familiemedlemmer, imamer eller ægtemænd. Jeg vil gerne understrege, at alle borgere i det her land skal efterleve myndighedernes afgørelse, og det gælder, uanset om man er imam, ingeniør, ægtemand eller enlig. Socialdemokratiet har ingen sympati for enkeltpersoner eller grupperinger, der ønsker at afskaffe den demokratiske lovgivningsproces eller tage loven i egen hånd, men vi skal ikke begynde at straffe folk på grund af politiske eller religiøse overbevisninger, uanset hvor formørkede de måtte være, ikke blot fordi det er grundlovsstridigt, men først og fremmest fordi det nu engang er den enkelte borgers handlinger, som det kommer an på.

I forbindelse med forhold, som det er værd at notere sig, siger SFI også i en nyere undersøgelse, at der ikke eksisterer egentlige pa-

rallelle retssamfund i Danmark, hvor dansk lovgivning ikke gælder. Men det betyder ikke, at der ikke er problemer, og der er det vigtigt at vi har proportionerne på plads. Dansk Folkeparti foreslår konkret, at Folketinget pålægger regeringen at nedsætte en permanent tværministeriel arbejdsgruppe, der skal følge udviklingen i adfærd, der udspringer af en parallel retsopfattelse. I den forbindelse skal det nævnes, at der med aftalen om udmøntning af satspuljen for 2012, hvor også Dansk Folkeparti er med, er afsat 6 mio. kr. til en kortlægning af ekstremisme og antidemokratiske grupperinger. Disse fænomener må siges at være nært beslægtede med handlinger, der bygger på parallelle retsopfattelser.

Endelig skal det bemærkes, at det er mit klare indtryk, at regeringen allerede i dag er i gang med at følge problemerne meget tæt. Forebyggelse er vigtigt, og det er derfor, at vi sammen med de partier, der står bag udmøntningen af satspuljen, har afsat 2 mio. kr. hvert år i de næste år til at understøtte rollemodeller og forældrenetværk som metoder til at forebygge ekstremisme og polarisering.

Forebyggelse kan ikke stå alene. Kriminel adfærd skal bekæmpes, og derfor skal der også en politimæssig indsats til. Det gælder bl.a. i de udsatte boligområder. Alle borgere har et lige stort retskrav på en tryk tilværelse i deres eget hjem og nærområde. Derfor blev der også med finanslovaftalen om politiets og anklagemyndighedens økonomi afsat ressourcer til en styrket politiindsats i særlig udsatte boligområder og en ny indsats rettet mod bande- og rockermiljøets rekrutteringsbaser i de særlig udsatte boligområder.

Der har desværre i mange år, også da Dansk Folkeparti bestemte over dansk udlændingepolitik, været udfordringer med religiøse velsker uden borgerlig gyldighed. Derfor har regeringen nedsat en arbejdsgruppe, der er i færd med at levere anbefalinger til at løse disse udfordringer.

Så lad mig slå fast, at Socialdemokratiet ønsker at forebygge og bekæmpe radikaliserings og parallelsamfund. Det fremgår meget klart af de prioriteringer, som vi har foretaget, og på den baggrund kan Socialdemokratiet ikke støtte forslaget.

Kl. 13:06

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 13:06

Martin Henriksen (DF):

Lad os nu slå fast, det er der flere der har været inde på, at det her beslutningsforslag ikke handler om at kriminalisere en religiøs overbevisning eller forbyde nogle bestemte holdninger. Det er slet ikke det, det handler om. Så at folketingsmedlemmer, også den socialdemokratiske ordfører, bliver ved med at fremhæve det som et argument for at være imod beslutningsforslaget, forstår jeg simpelt hen ikke, for det fremgår ikke af beslutningsforslaget, at det er det, der er hensigten. Det er adfærd, det er handlinger, vi ønsker at kriminalisere, og på et eller andet tidspunkt må man da nå frem til, at vi ikke kan løse det her problem med forebyggende initiativer, med kampanjer, med rollemodeller osv.

Det er fuldstændig rigtigt, som den socialdemokratiske ordfører, hr. Jacob Bjerregaard, nævnte, at Dansk Folkeparti også er med til nogle af de forebyggende initiativer, der er på området, for det synes vi er en god idé. Men det er ikke nok, der skal mere til, og det her burde være vedtaget for lang tid siden. Den tidligere regering ønskede ikke at bakke op om det, og vi er selvfølgelig ærgerlige over, at den tidligere regering, nu oppositionen, Venstre og måske også Konservative, det ved jeg ikke endnu, stadig væk ikke ønsker at bakke det op. Hver gang der er en sag i medierne, tordner Socialdemokraterne, integrationsministeren og andre ud og siger, at det er for dårligt, at vi skal gøre noget ved det, men nu må man også sige klart og tydeligt, hvad det er, man ønsker at gøre mere, end hvad der allerede er iværksat, for det er ikke nok.

Kl. 13:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:07

Jacob Bjerregaard (S):

Jeg er enig med hr. Martin Henriksen i, at der skal en lang række initiativer til, og jeg er også glad for, at Dansk Folkeparti er med på en række af de forebyggende tiltag, der er. Det her er jo et komplekst område, hvor der ikke bare findes snupagsløsninger. Nu hører jeg så hr. Martin Henriksen erkende, at man i de 10 år, hvor hans parti har styret dansk udlændingepolitik eller store dele af den, ikke har fået det igennem, man vil på det her område, og det er så måske, fordi også den tidligere regering havde svært ved at honorere nogle af de ønsker, Dansk Folkeparti havde, fordi de simpelt hen ligger uden for, hvad der er muligt i forhold til at løse de problemer, som der er. Det er et komplekst område, det er noget, vi skal følge tæt, og det er også derfor, som jeg nævnte i min tale, at regeringen har foretaget en lang række initiativer på det her område. Og vi vil følge det tæt.

Kl. 13:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:08

Martin Henriksen (DF):

Altså, når det kommer til udlændingområdet, vil jeg vove den påstand, at det er Dansk Folkeparti alene, der har den ægte vare. Mange andre partier kan buldre frem i medierne med påstande om, at nu vil man gøre noget ved det ene og det andet, men når det kommer til stykket, vil man i realiteten ikke gøre noget, der virkelig rykker. Vi fik trods alt den tidligere regering med på at begrænse den muslimske indvandring i forhold til den indvandring, der fandt sted i 1990'erne, og det kan den nye regering jo ikke prale af at ville være med på. Så man kan sige, at regeringen faktisk fører en politik, der højst sandsynligt vil øge problemets omfang i stedet for at mindske det, med den indvandringspolitik, den har lagt op til.

Men jeg forstår simpelt hen ikke, at den socialdemokratiske ordfører argumenterer med, at det ikke er muligt at kriminalisere de ting, som vi lægger op til i beslutningsforslaget. Vi kan da godt kriminalisere det, at der sidder et imamråd, som flere har foreslået, der skal bekræfte danske domme osv., sådan at de er gældende i de muslimske miljøer. Det kan man da godt kriminalisere. Det er da et spørgsmål om, at man politisk beslutter at ville gøre det.

Kl. 13:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:09

Jacob Bjerregaard (S):

Jeg synes, det er vigtigt at slå fast, at her i landet kriminaliserer vi adfærd. Vi kriminaliserer de handlinger, som strider imod den lovgivning, som vi har. Vi kan ikke begynde at gå ind og lovgive imod folks religion. Baggrunden for, at folk har en adfærd, er jo meget, meget forskellig, og det synes jeg er vigtigt at vi holder fast i.

Regeringen har taget en række initiativer på det her område, som jeg faktisk er stolt af, og som jeg har nævnt i min tale. Dem vil vi følge op på, og når der nu kommer nogle svar fra de her ministerielle grupper, vi har nedsat, så er det selvfølgelig noget, vi vil tage videre i vores arbejde, så vi kan sikre os, at der ikke er parallelle retsopfattelser i Danmark, der går ud over mennesker, som så ikke kan leve under den ægte danske lovgivning.

Kl. 13:10 siger han altså til Berlingske Tidende. Hvordan forholder den radikale ordfører sig til det?

Kl. 13:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger, så tak til Socialdemokraternes ordfører. Så er det den radikale ordfører, fru Zenia Stampe.

Kl. 13:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:14

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

Med det her forslag har forslagsstillerne forvandlet en fjer til fem høns. Et par idioter går rundt i København og snakker om sharia, og pludselig ender det her, hvor vi skal lovgive om det. Det er søreme at give dem rigtig meget indflydelse, for realiteten er jo, at der ikke eksisterer parallelle retssystemer i Danmark. Det er et skræmmebillede stykket sammen af få rabiate muslimer med god hjælp fra Dansk Folkeparti. Og vi andre kan så stå på sidelinjen og tænke, at det er godt, at man ikke skal tro på alt, hvad man hører.

Men det, jeg i virkeligheden finder mest frastødende ved det her forslag, er den totale dobbeltmoral. Man taler om, at det er dansk ret, der gælder, og at alle er lige for loven, men hvorfor vælger man så at fokusere så ensidigt på en gruppe, nemlig muslimer? Kunne den her problemstilling ikke lige så godt gøre sig gældende for andre religiøse minoriteter eller andre grupper, f.eks. rockere? Har de ikke også nogle retsopfattelser, der kan stride mod de retsopfattelser, der i øvrigt hersker i det danske samfund?

Et helt andet spørgsmål er jo så, hvad det egentlig er, man vil kriminalisere. Er det adfærd, der udspringer af et andet retssystem, af parallelle retssystemer? Det er bare meget svært at forestille sig, hvad det egentlig er for nogle situationer, man tænker på, som ikke er dækket af den nuværende lovgivning. For nogle af de eksempler, som Dansk Folkeparti, forslagsstillerne, selv fremhæver, vil jo være dækket af den lovgivning, vi har i dag, bl.a. forbud mod tvang.

Jeg synes jo, at vi skal have en lovgivning i Danmark, som forbyder det, som vi ikke vil være med til, uanset om man så er muslim eller dansk rocker, eller om man kommer fra Jylland eller Danmark. Det her forslag er for mig at se diskriminerende, fordi det går så målrettet efter en gruppe, uden at jeg egentlig synes, at der er dokumentation for, at den her problemstilling skulle være større for den her gruppe end for alle andre.

Så er det bare også meget svært at se, hvad det egentlig er, forslagsstillerne vil have ud af det her, ud over at sprede det billede til danskerne, at der eksisterer parallelle retssamfund. Men det gør der ikke, og derfor skal vi heller ikke lovgive om dem. Tak for ordet.

Kl. 13:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg mener stadig væk, at Jylland er en del af Danmark, det håber jeg i hvert fald. Inden jeg satte mig i formandsstolen, var det sådan.

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 13:13

Martin Henriksen (DF):

Tak. Så vil jeg godt henvise til en artikel i Berlingske Tidende fra lørdag den 20. september 2008, hvor det fremgår, at beboerformand Mohammed Aslam fra Mjølnerparken i København over for Berlingske Tidende bekræfter, at fænomenet med et retssystem uden om politiet er udbredt. I Mjølnerparken benytter man en metode, hvor børn og unge, der har begået hærværk, stilles over for de forurettede med krav om betaling. Længere nede i artiklen er integrationskonsulent Manu Sareen, som vistnok er radikal minister i den nuværende regering, citeret for at sige følgende: Det hører slet ikke hjemme i et retssamfund, at der sidder nogle amatørdommere i en kælder og leger vise mænd. Selvfølgelig er det i orden, at folk selv løser små tvister, men det, vi nu er vidner til, er, at man selv løser hustruvold, voldtægter osv. Det er ikke i orden og en meget uheldig udvikling. Det

Zenia Stampe (RV):

Amatørdommere er for mig at se ikke dommere. Vi kan også tale om smagsdommere. Det er heller ikke dommere med juridisk kompetence. Det er klart, at der kan være problemer. Jeg kender også folk, der bor på villaveje, hvor de føler sig presset til at slå deres græs hele tiden, for ellers bliver naboen sur på dem. Der findes masser af social kontrol i Danmark, og noget er mere alvorligt end andet, det vil jeg medgive. Men at kriminalisere det er jo et fuldstændig andet spørgsmål. Jeg tror ikke, Manu Sareen dengang havde i tankerne, at man skulle kriminalisere det; jeg tror, han havde i tankerne, at man skulle tage en snak med de her mennesker og sige: Hvis det er noget, der er meget alvorligt, skulle vi så ikke tage det rigtige retssystem, og hvis det er noget, der ikke er særlig alvorligt, og som i virkeligheden handler om almindelig børneopdragelse, skulle vi så ikke prøve at tale om det på en anden måde end ved at foregive, at vi har et alternativt retssystem?

Kl. 13:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:15

Martin Henriksen (DF):

Jeg kan godt se, at det er håbløst, for man kan jo ikke løse et problem, hvis man ikke engang anerkender, at problemet eksisterer. Så kan man bare leve inden i sin egen lille osteklokke, alt er godt, og der er ingen problemer – ingen problemer. Der er jo lavet en SFI-rapport, der viser, at muslimske ægteskaber er udbredt, og at det ofte er forbundet med vanskeligheder for kvinderne, fordi det som udgangspunkt fordrer mandens tilsagn, hvis man ønsker en skilsmisse. At det er udbredt, og at det ofte er forbundet med problemer for kvinderne, er jo ikke bare, fordi det er en religiøs handling og en symbolsk handling. At to muslimer indgår i et ægteskab, kan jeg sådan set godt forstå de vil, hvis de elsker hinanden og ønsker at markere det. Men problemet opstår jo, hvis nu kvinden f.eks. går ned til den danske statsforvaltning og får et stempel på, at hun er skilt, og hendes mand og imam så siger til hende: Jo, jo, det kan godt være, du har det stykke papir, men det er ikke gældende her, du må acceptere vores afgørelse ifølge sharia, ifølge vores kulturelle normer.

Det eksisterer, det er der, det anerkender Manu Sareen, der er minister i regeringen. Men den radikale ordfører anerkender det ikke?

Kl. 13:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:16

Zenia Stampe (RV):

Nej, det anerkender jeg ikke, for det anerkender det danske samfund ikke, og det, der er det afgørende her, er, hvad vi anerkender, og vi anerkender ikke den her type ægteskaber. Derfor giver vi også den hjælp, vi kan, til de kvinder, der bliver udsat for det pres. Hvis vi går ind og lovgiver på den måde, går vi jo faktisk ind og anerkender de parallelle retssystemer. Vi siger, de er der, vi kriminaliserer dem.

Det, vi skal gøre, er at sige: Vi anerkender dem ikke, vi anerkender ikke den tvang, vi hjælper folk ud af det, og vi straffer de menne-

sker, som faktisk udøver tvang, og som bryder med de bestemmelser, vi allerede har i dag, og som er udmærkede.

Kl. 13:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Mange tak til den radikale ordfører. Så er det SF's ordfører, fru Meta Fuglsang.

Kl. 13:17

(Ordfører)

Meta Fuglsang (SF):

Det er altid spændende at diskutere retspolitik en fredag i Folketinget. Det virker en gang imellem, som om forslagsstillerne her, som jo har været ophavsmænd til en del forslag, tror, at hvis man kriminaliserer noget og skriver, at noget er kriminelt, så holder det op med at eksistere. Det er en forestilling, som er svær at håndtere, når man skal prøve at diskutere, hvad det egentlig er, vi skal lave lovgivning om.

Men lad mig starte med præmissen for det forslag, som ligger her. Præmissen er, at vi i Danmark har store problemer med herboende ikkevestlige udlændinge, som ikke anerkender danske retsprincipper og de demokratiske værdier, som Danmark bygger på, og at det specielt er en realitet blandt visse grupper af muslimer i Danmark. Det er jo blevet undersøgt, om der findes egentlige parallelle retssamfund, og den undersøgelse har afkræftet, som det tidligere er blevet nævnt her, at der er egentlige parallelle retssamfund. Det er rigtigt, at der er udfordringer, i forhold til at der er forskellige opfattelser af, hvad der er rimeligt, og hvad der er ret, men ikke, at der eksisterer egentlige parallelle retssamfund. Desuden indeholder de præmisser, der er for det her forslag, en meget grov generalisering af mennesker, som jeg egentlig finder uacceptabel. Jeg vil gerne gentage det, som ministeren har udtalt heroppefra, nemlig at langt de fleste muslimske udlændinge bidrager positivt, og jeg tænker, at det må virke en smule krænkende for mange mennesker at få de her forslag præsenteret gentagne gange.

Med hensyn til hvad der bliver foreslår her, må vi sige, at forslaget er temmelig upræcist. Jeg får lidt fornemmelsen af, at det, man foreslår, er, at det nødvendige skal sættes i gang. Jamen det nødvendige i forhold til hvad? Jo, det nødvendige i forhold til det, som forslagsstillerne synes er forkert. Det er en vag måde at beskrive noget på, specielt hvis man forestiller sig, at der skal laves lovgivning på baggrund af det forslag, man fremsætter.

SF har ingen sympati for de handlinger, der undertrykker grundlæggende demokratiske principper. Vi har ingen sympati for handlinger, der undertrykker lighed, frihed og menneskers ret til selvbestemmelse, og vi arbejder på at understøtte de demokratiske principper. Vi arbejder også altid på at understøtte, at mennesket får mulighed for at håndhæve sin egen frihed, og at der bliver grebet ind over for dem, som begrænser andre menneskers frihed. Det skal der ikke være nogen tvivl om.

Men hvad er svaret i et retssamfund, når vi synes, at det kan være udfordret? Svaret i et retssamfund er jo at gribe ind over for de handlinger, som folk begår, der griber ind i andre menneskers frihed; det er at gribe ind over for de handlinger, som er udtryk for uhensigtsmæssig adfærd, og som er kriminaliseret. Svaret er ikke at gribe ind over for en bredt defineret gruppe mennesker, og det er heller ikke at lave forslag om at kriminalisere det, som forslagsstillerne her synes er uacceptabelt.

Vi har strafbestemmelser, hvormed vi griber ind over for mennesker, som undertrykker andre. Vi har strafbestemmelser, som kriminaliserer ulovlig tvang og frihedsberøvelse, og at man griber ind over for andres menneskers frihed, så den bliver begrænset. Men vi har ikke bestemmelser, hvormed vi leger tankepoliti. Vi har ikke bestemmelser, som forbyder holdninger eller en livsstil, som afviger

fra den, som vil kunne antages at være en gennemsnitlig norm. Det har vi ikke, for det synes vi ikke at man skal have.

Det, man skal kriminalisere, er den adfærd, som vi mener skal være forbudt, det, som er at gå over grænsen. Ud over at kriminalisere kan man gøre andre ting. Der findes jo straf, og meget af det, som forslagsstillerne her siger er uacceptabel adfærd, er belagt med straf. Det kan straffes, sådan som loven er i dag. Men det store dyr i åbningen, det, som måske kan virke en smule overraskende for forslagsstillerne, er, at der findes andre ting end straf. Og nogle gange virker andre ting end straf faktisk bedre.

Der findes også handlinger, som vi måske ikke ønsker os, men som vi ikke synes er krænkende i en grad, så vi vil gøre dem strafbare. De nuancer er vi altså nødt til at tage ind i diskussionen, når vi diskuterer noget så alvorligt, som om der findes parallelle retssamfund, og hvad det er. For vi lader for alvor de mennesker i stikken, som faktisk har brug for hjælp, hvis vi ikke er parate til at diskutere meget bredere end at diskutere en egentlig kriminalisering af nogle handlinger, som åbenbart skal kriminaliseres særlig på baggrund af den religiøse holdning, der ligger bag. Jeg er optaget af, hvad der sker, også i de her situationer, som er baggrunden for det, som forslagsstillerne siger, men vi mener, at vi er godt i gang med at gøre det.

Så har jeg en kommentar til spørgsmålet om integration. Integration er jo mange ting, og integration kan godt virke, selv om ordet integration slet ikke bliver brugt. Integration er adgang til arbejde, adgang til bolig, adgang til uddannelse og adgang til at udøve sine menneskerettigheder og sin personlige frihed på en fornuftig måde. Alle de ting arbejder vi for i det daglige. Nogle gange står ordet integration overraskende nok slet ikke i de forslag, vi laver, men det er alligevel en voldsom integrationsindsats, der sker. Så hvis man kun får credit for at arbejde for integration, hvis ordet integration står i lovforslaget, så kan det godt være lidt svært at få tilstrækkelig credit for det, man laver. Men det betyder ikke, at det, vi laver, ikke virker, eller at det ikke har til hensigt at skabe integration.

SF kan ikke støtte forslaget.

Kl. 13:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 13:21

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg forstår simpelt hen ikke, at man siger, det er uklart, hvad vi ønsker at kriminalisere. Altså, det har vi jo beskrevet i beslutningsforslaget, og man ville jo få lejlighed til yderligere at beskrive det, hvis det efterfølgende blev til et lovforslag. Altså, det er shariazoner, imamråd, manglende accept af lovlige skilsmisser, negativ social kontrol og handlinger, der skal holde sociale myndigheder og/eller politiet ude af bestemte boligområder, og det er jo nærmere beskrevet i beslutningsforslaget.

Flere, også fru Meta Fuglsang, har henvist til den undersøgelse fra SFI, som man bruger til at afkræfte det, altså til at sige, at der ikke eksisterer parallelle retssystemer i Danmark. Det er rigtigt nok, at rapporten anbefaler, at man ikke lovgiver. Det er rigtigt nok, at rapporten kalder det for noget andet, altså pluralistiske retsopfattelser. Men det er jo en politisk holdning, om man ønsker at gøre noget ved det eller ej.

Det fremgår af rapporten, og jeg citerer:

»Etniske minoriteter med muslimsk baggrund indgår ofte, hvad der i rapporten betegnes som "nikah-forhold" (ellers ofte kaldet "muslimske ægteskaber").«

Det fremgår også, at ægteskabet normalt tillægges stor betydning og ofte kan være problematisk at opløse, og at mænd klart nemmere kan opløse forholdene, end kvinder kan, hvilket kan give kvinder

store vanskeligheder. Så det er en realitet, og det er jo et problem. Vi kan ikke kun snakke os ud af det.

Kl. 13:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:23

Meta Fuglsang (SF):

Jamen en lang række af de her eksempler bliver jeg overrasket over, for langt hen ad vejen er det, der bliver sagt, kriminaliseret. Hvis man forhindrer offentlige myndigheder i at komme frem, hvis man forhindrer offentlige myndigheders arbejde, hvis man fornærmer embedsmænd i funktion, så har vi bestemmelser, der tager hånd om det. Så kan man mene, at det ikke bliver gjort effektivt nok, og så kan vi kigge på det. Men at sige, at noget skal kriminaliseres, som ikke er kriminaliseret i dag, mener jeg er forkert.

Med hensyn til muslimske ægteskaber vil jeg sige, at vi jo har en lovgivning, der klart definerer, hvad der er et gyldigt og lovligt ægteskab i Danmark, og det er det, vi anerkender. Vi anerkender ikke andet. Så er der nogle, der bliver udsat for et voldsomt socialt pres og en social kontrol. Det er heller ikke lovligt at forbyde folk at gøre noget frit. Så må det være oplysning, der skal til, det kan være kontakt til de grupper, der kan være på tale.

Men hvad er det præcis, ordføreren mener der skal kriminaliseres? Skal vi kriminalisere den tanke, at man godt kunne tænke sig, at dansk lovgivning var anderledes? Er det det, vi skal kriminalisere? For langt, langt hen ad vejen er de ting, som forslagsstillerne ønsker sig kriminaliseret, allerede kriminaliseret. Det er muligt, at det ikke er effektivt nok, men svaret på det er ikke yderligere kriminaliseringer. Det er, at vi arbejder videre med de grupper, som vi skal nå, på en eller anden pædagogisk måde.

Kl. 13:23

Kl. 13:24

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:24

Martin Henriksen (DF):

Men nu har argumentet om, at det, vi lægger op til at kriminalisere, i forvejen er kriminelt, været fremme flere gange. Og det synes jeg er et interessant argument, som jeg gerne vil beskæftige mig lidt med.

Det er jo rigtigt nok, at tvang er forbudt i forvejen, men selv om tvang er forbudt i forvejen, vedtog Folketinget jo alligevel at forbyde tvangsægteskaber, fordi vi mente, at det var en så alvorlig problemstilling, at vi ville gå ind og give det særskilt fokus i lovgivningen. Men tvang var forbudt i forvejen, så derfor skulle Folketinget jo rent faktisk ikke have forbudt tvangsægteskaber, altså fordi tvang var forbudt i forvejen.

Voldtægt er forbudt, men tvang er jo forbudt i forvejen. Der er da ikke nogen, der ved deres fulde fem kunne finde på at stille sig op og sige, at vi ikke skal kriminalisere voldtægt, fordi det allerede er håndteret af lovgivningen, altså ved at tvang er forbudt i forvejen. Nej, for der er nogle problemstillinger, der er så alvorlige, at de fortjener at få særskilt og ekstra opmærksomhed i lovgivningen, sådan at lovgivere dels sender det klare signal til myndighederne, at det her er et problem, der skal tages hånd om, dels giver dem nogle redskaber til at løse problemerne.

Kl. 13:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Meta Fuglsang (SF):

Jeg accepterer den pointe, at tvang i nogle særlige situationer særskilt er kriminaliseret. Min pointe er også, at der er en lang række af de ting, som forslagsstillerne gerne vil nå her, som er kriminaliseret, også ud over de der åbenlyse eksempler, som ordføreren nu kommer med.

Min pointe er, at en del af det her løser vi ikke ved en yderligere kriminalisering længere ned på listen for, hvad der er uacceptabel adfærd. Meget af det her løser vi på nogle sociale måder, vi løser det ved en bedre integrationsindsats, vi løser det på en lang række måder, som giver dem, som bliver berørt af det, bedre muligheder for at få hjælp.

Så det, vi kunne diskutere, var jo, om de redskaber, som man i øvrigt har til at hjælpe kvinder, der f.eks. bliver udsat for pres i forbindelse med ægteskaber, er gode nok. Det kan vi godt diskutere. Vi kan også godt se på, om indsatsen er god nok, og om vi kan øge den. Men jeg mener ikke, at yderligere kriminalisering af uacceptabel adfærd, sådan som man forestiller sig det her, er svaret.

I øvrigt synes jeg, at det, der bliver beskrevet her, er gjort med en meget bred pensel, hvor forslagsstillerne ikke har gjort sig den ulempe at gøre opmærksom på, at noget af det faktisk er kriminaliseret. Så jeg mener ikke, at det forslag, der ligger her, er egnet til, at vi kan lave lovgivning på baggrund af det.

Kl. 13:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til SF's ordfører. Så er det Enhedslistens ordfører, fru Pernille Skipper.

Kl. 13:26

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Tak for ordet. Jeg skal på vegne af vores integrationsordfører, fru Johanne Schmidt-Nielsen, komme med nogle korte bemærkninger om dette beslutningsforslag.

For det første, som der er flere der har været inde på, er det meget svært, når man læser det her forslag, at forstå, hvad det er, man egentlig ønsker at kriminalisere. Som eksempel angives der i bemærkningerne, at man skal kriminalisere negativ social kontrol. Hvis det bliver tilfældet, hvis det bliver indskrevet i vores straffelov, så får vi godt nok nogle meget, meget vidtrækkende konsekvenser og en meget usikker retstilstand, for hvornår er social kontrol negativ, og hvornår eksisterer der egentlig social kontrol. Det tror jeg i hvert fald at juristerne vil få meget svært ved at svare på ved Danmarks domstole.

For det andet henvises der til en række problemstillinger, der, som der er flere ordførere der allerede har redegjort for, i forvejen er kriminaliseret. Det gælder f.eks. ulovlig tvang, det gælder selvtægt osv. Derfor er det meget svært for os at se, hvad det er, man præcis gerne vil have indskrevet i straffeloven, og jeg vil da opfordre forslagsstillerne til at gå hjem og prøve at præcisere det lidt, siden vi efterhånden er en del, som har svært ved at forstå det.

Så er det rigtigt, at vi har nogle få grupper i vores samfund, hvor man ikke følger de almindelige regler, og hvor man sætter sine egne spilleregler op, som går længere, end vi sådan synes er acceptabelt. Det er jo klart, at vi gerne vil have, at vi alle sammen følger de fælles spilleregler, at vi alle sammen er en del af det store fællesskab i vores samfund. Det er også klart, at der er kvinder, der er undertrykte, som er underlagt deres mænd. Det skal vi også bekæmpe, det er helt sikkert, det kan vi være enige om. Det er dog meget svært at kriminalisere sig ud af.

Dernæst vil vi sige, at det er en flerhed af tiltag, der skal til for at løse de problemstillinger. Bl.a. har vi i forbindelse med finanslova-

talen fået tilført en del penge til at oprette ekstra retshjælpsordninger i områder med sociale og integrationsmæssige udfordringer. Det betyder, at muligheden for at komme ned og få rådgivning om sine retigheder bliver meget mere lokalt forankret, det er vi sådan set stolte af, og vi tror også, at det kommer til at få en positiv betydning. Det er et eksempel på nogle af de ting, man skal gøre.

Derudover skal det også siges i forbindelse med det her lovfor-slag, at den tone og den stigmatisering, som har været fremtrædende i de sidste 10 års integrationspolitik, bestemt ikke hjælper til at in-volvere alle i fællesskabet. Det er også derfor, vi er glade for, at mi-nisteren nu i dag minder om, at vi ikke må slå alle udlændinge over en kam, og at langt, langt de fleste udlændinge i vores samfund, muslimer eller ej, bidrager positivt til vores fællesskab og deltager på lige fod med alle andre. En af de vigtigste ting, vi kan gøre for at fremme integrationen, for at forhindre, at man isolerer sig, er at åbne vores fællesskab for alle, uanset hvilken religiøs baggrund man nu engang har, og det hjælper dette beslutningsforslag bestemt ikke til.

Kl. 13:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 13:30

Martin Henriksen (DF):

Tak. Der er mange ting, jeg gerne ville svare på, men det er der jo ikke mulighed for. Jeg vil bare i forhold til begrebet negativ social kontrol, hvor det er blevet sagt, at vi ikke har defineret, hvad det skal gå ud på, læse op fra beslutningsforslaget for at vise, at vi faktisk har defineret det. Der står jo:

»Meget negativ social kontrol er for eksempel, når en familie, fa-milier og/eller gruppe(r) i markant større omfang, end hvad der må betegnes som normalt, kræver ensretning og underkastelse fra andre og i visse tilfælde fører tilsyn med, hvorvidt en eller flere personer efterlever familiernes eller imamernes henstillinger. Der er set ek-sempler på, at personer og grupper med det formål at føre tilsyn og udøve massiv social kontrol har udviklet noget, der minder om en privat efterretningstjeneste. I 2004 beskrev B.T. f.eks., hvordan voldsramte indvandrerkvinder, der har forladt deres mand, hverken kan føle sig sikre på gaden eller på krisecentrene, fordi familierne opsporer dem gennem et netværk af taxachauffører, der holder øje med kvinderne i gadebilledet.«

Det er jo meget konkret, og det er noget, vi ønsker at gå ind og give særskilt opmærksomhed i lovgivningen. Jeg er stadig opmærk-som på, at tvang er forbudt i forvejen, men vi har forbudt en lang række ting, f.eks. voldtægt osv., selv om tvang er forbudt i forvejen, fordi det er et så alvorligt problem.

Kl. 13:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:31

Pernille Skipper (EL):

Jeg forstår det så sådan, at Dansk Folkepartis ordfører mener, det skal være særskilt kriminaliseret at tvinge folk til at gøre noget be-stemt ved at følge efter dem igennem rigtig lang tid. Men det her er stadig væk ikke noget, der egner sig til en straffeparagraf. Hvad be-tyder normalt? Der står, at meget negativ kontrol er, når nogen i stør-re omfang end normalt kræver ensretning og underkastelse. Det er helt ekstremt svært at forstå, hvad det betyder. Og hvad er et normalt krav om ensretning og underkastelse? Altså, det er jo helt klart, at det er ulovligt at tvinge andre mennesker til at gøre noget, de ikke vil. Sådan er det. Så er der nogle former for tvang, der så er særskilt kriminaliseret, men det kræver jo en klar juridisk definition, for at vi

kan indskrive det i straffeloven. Det her er bestemt ikke nogen klar juridisk definition.

Men jeg vil dog også sige, at det da bestemt er rigtigt, at vi skal gøre, hvad vi kan for at kæmpe ligestillingskampen og frihedskam-pen.

Kl. 13:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:32

Martin Henriksen (DF):

Tak. Så vil jeg tillade mig at læse lidt videre, for det bliver jo define-ret i beslutningsforslaget, hvor der står:

»Bliver en kvinde spottet i nærheden af et krisecenter, rapporterer taxachaufførerne dette til familien, som således finder ud af, hvor den pågældende kvinde befinder sig, så de kan forsøge at få hende hjem igen«.

Det er jo et meget konkret eksempel.

Jeg kunne også godt tænke mig at komme med endnu en kom-mentar, bare for at afmontere de misforståelser, man forsøger at plante omkring beslutningsforslaget, gående ud på, at det entydigt skulle være negativt over for folk med muslimsk baggrund. Altså, der står jo bl.a. i beslutningsforslaget, at det »understreges, at der na-turligvis findes mange udlændinge med muslimsk baggrund, som bi-drager positivt til det danske samfund. De respekterer dansk kultur og danske retsprincipper«.

Vi siger sågar, at vi forstår, at muslimske ægtepar ønsker en reli-giøs velsignelse. Men det må bare ikke indeholde andre aspekter end de rent symbolske og religiøse.

Så det er jo uddybet ganske klart i beslutningsforslaget. Jeg sy-nes, man skal læse det en anden gang.

Kl. 13:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:33

Pernille Skipper (EL):

Det har jeg bestemt også gjort. Det står på side 4, og man har brugt spalte efter spalte til at forklare, at dette beslutningsforslag drejer sig om, hvad f.eks. imamer ikke må gøre, men kristne præster bliver f.eks. ikke nævnt. Så jeg synes alligevel, at min indstilling, nemlig at det her beslutningsforslag tager sigte på en bestemt gruppe af men-nesker, og at det er med til at polarisere vores samfund, stadig væk holder.

Til ordførerens kommentar til det meget konkrete eksempel med taxachauffører, der følger efter kvinder eller spotter kvinder i nærhe-den af krisecentre, vil jeg sige, at vi lige for nylig har vedtaget en lov her i Folketinget om øget mulighed for tilhold, bl.a. i forhold til voldsramte kvinder, hvor man kan nedlægge zoneforbud osv. for mennesker, der følger efter dem. Men det er meget svært at lovgive om, om taxachauffører må ringe hjem, når de ser noget på gaden. Det bliver simpelt hen ikke juridisk brugbart.

Kl. 13:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det Liberal Alliances ordfører, hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 13:35

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Tusind tak. Winston Churchill sagde, at en fanatiker er en mand, som hverken kan ændre mening eller skifte emne, og når man ser på

de forslag til forbud og andre ting, der er kommet fra hr. Martin Henriksen, kunne man godt synes, at det citat er relevant. Jeg har en liste her: at tvinge daginstitutioner til at gå i kirke; obligatorisk morgensang på folkeskoler; forbud mod kulturelle og religiøse særhensyn, såsom halal kød, faste, fridage under ramadanen og badeafhæng på folkeskoler; forbud mod at medvirke til at oprette, udbrede eller fastholde parallelle muslimske retssamfund; forbud mod Islamisk Trossamfund; forbud mod indrejse af folk med kontroversielle holdninger ud fra den idé, at der skal tages hensyn til, at folk skal have lov til at ytre sig, men alt inden for rimelighedens grænser; forbud mod shariazoneforkæmpere; forbud mod Hizb ut-Tahrir; tvangslukning af chathjemmesider uden kontrol; forbud mod burka og niqab i det offentlige rum.

Jeg anerkender, at der er problemer med integrationen i Danmark, og derfor er jeg også enig med Dansk Folkeparti i, at det er tragisk, at regeringen har fjernet starthjælpen og kontanthjælpsloftet, fordi det var reformer, som var med til at forbedre integrationen. Det var reformer, som var med til at flytte indvandrere fra passiv forsørgelse over i beskæftigelse, og jeg er af den opfattelse, at den bedste integration finder sted på arbejdsmarkedet i mødet med dansk kultur og danske normer.

Der er miljøer i Danmark, hvor der udøves social kontrol, der er parallelle samfund, og der er også mennesker, som i hvert fald har en parallel retsopfattelse i forhold til den gængse i Danmark. Men vi mener ikke, at de problemer løses ved, at vi går på kompromis med vores grundlæggende frihedsrettigheder.

I Danmark har man engang haft forbud mod indvandring af jøder. Det havde man i 1600-1700-tallet, man havde regler for, hvor jøder måtte bosætte sig, og hvad de måtte ernære sig ved, man forbød jøder at udøve deres tro. Engang var det også forbudt for danske børn at modtage undervisning af ikke-lutheranere. I det hele taget var Danmark engang et land, hvor kristne værdier blev påtvunget befolkningen.

Men alt det gjorde man op med ved junigrundloven i 1849, og den grundlovgivende forsamling bestod hverken af kulturradikale eller kulturrelativister. Det var ikke mænd, som naivt troede på, at alle kulturer er lige gode, fordi nogle kulturer indeholder fænomener, som undertrykker bestemte grupper eller individer. Nej, det var folk som Grundtvig, det var kristne mænd, men de troede på, at der var én værdi eller ét begreb, som stod over alt andet, nemlig frihed.

Friheden kan være farlig, for det er ikke alle mennesker, som respekterer den. Friheden indebærer også, at vi aldrig rigtig ved, i hvilken retning samfundet bevæger sig, og det kan gøre os ængstelige, men det betyder ikke, at vi skal bruge statsmagten til at forhindre forandring og slet ikke til at forbyde alt, som vi ikke kan lide, eller som vi ikke selv kan forstå. Personligt forstår jeg ikke, hvorfor nogen kvinde vil iføre sig en burka. Hvis jeg skal være ærlig, synes jeg, at det ser temmelig fjollet ud, og det er min ret at synes det, men jeg vil ikke forbyde det.

Men vi skal bruge statsmagten til at forhindre ulovlig tvang. Shariazoner har i dag ingen juridisk gyldighed i Danmark, og det vil de aldrig få. Imamrådet kan sige og mene, hvad de vil, men de kan ikke tvinge folk til at handle mod deres vilje. Det er allerede ulovligt at forhindre myndigheders adgang til boligområder, og hvis man prøver, må man regne med at blive stillet for en dommer og risikere at blive berøvet sin frihed.

Kort sagt beskytter den danske lov allerede individer mod tvang og overgreb. Det betyder ikke, at det ikke finder sted, men lovgivningen giver allerede politiet beføjelser til at gribe ind og bringe de skyldige for en dommer, og derfor kan Liberal Alliance ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 13:40

Martin Henriksen (DF):

Nu kunne vi jo stå og på kryds og tværs beskyjde hinanden for at være fanatiske, og det vil jeg lade være med. Men jeg vil så gøre det lidt alligevel og sige, at jeg, når jeg hører Liberal Alliances liberalisme, synes, man en gang imellem er lidt ekstreme. Jeg kan huske, at hr. Joachim B. Olsen tidligere har været ude at tale for flerkoneri. Det var jo, forstår jeg, noget, der var op til den enkeltes personlige frihed, og det kunne man også vælge at antage var et synspunkt, der var lidt ekstremt. Jeg synes, der var mange ting i det, som hr. Joachim B. Olsen sagde, som ikke gav mening, f.eks. det, at man også kritiserede regeringen for at ville afskaffe starthjælpen. Men på Liberal Alliances egen hjemmeside står der, at man ønsker at afskaffe starthjælpen for nogle grupper af udlændinge, så Liberal Alliance er jo glad for, at der er nogle grupper af udlændinge, der har fået nogle højere sociale ydelser.

Hr. Joachim B. Olsen siger, at man ikke kan have imamråd, og at man ikke kan have parallelle retssystemer, hvor der er selvbestaltede ledere og instanser, som tvinger nogen til at gøre noget, de ikke har lyst til. Jo, det kan man godt; det er noget, der eksisterer i dag, og det er noget, der har eksisteret igennem længere tid. Og på et eller andet tidspunkt må man jo konkludere, at det lovgrundlag, der er, så ikke er tilstrækkeligt til at håndtere de frihedsindskrænkninger, de sanktioner, som bliver iværksat over for nogle mennesker.

Kl. 13:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:41

Joachim B. Olsen (LA):

Jo, jeg vil godt indrømme, at jeg er fanatisk; når det drejer sig om forsvaret for friheden, er jeg fanatisk, der synes jeg ikke vi kan få fanatisme nok, om man vil. Angående det med flerkoneriet vil jeg sige, at jeg tror – eller jeg ved det – at hr. Martin Henriksen har været så længe i politik, at han godt ved, at man ikke skal tage alle de overskrifter, som man ser i en avis, for gode varer. Jeg har sagt, at det, hvis folk vil leve sammen med to mænd eller to kvinder, så er noget, jeg overhovedet ikke vil blande mig i; det er jeg fløjtende, hamrende ligeglad med. Men flerkoneri i juridisk forstand er ikke noget, vi går ind for.

Ja, det var egentlig det, der var at sige til det.

Kl. 13:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:42

Martin Henriksen (DF):

Det er jo altid nemt at sige, at man er blevet misforstået, når man skal forsøge at modargumentere, og der kan jeg så forstå at hr. Joachim B. Olsen er blevet misforstået. Det er måske også en misforståelse, at Liberal Alliance går ind for at hæve de sociale ydelser til visse grupper af udlændinge? Er det også noget, jeg har misforstået? Det kan hr. Joachim B. Olsen måske af- eller bekræfte. Hvis hr. Joachim B. Olsen virkelig var så fanatisk i forhold til det med at sikre frihedsrettighederne, så burde han jo støtte det her beslutningsforslag, for det her beslutningsforslag handler faktisk om at sikre frihedsrettighederne for nogle, som får deres rettigheder indskrænket af f.eks. imamer og ægtemænd, som ikke ønsker at give dem den frihed, som de ifølge dansk lovgivning er berettiget til. Det er noget, der eksisterer, det er noget, der er en realitet i dagens Danmark.

Der er nogle, som faktisk ulovligt får taget deres frihedsrettigheder fra sig, og den nuværende lovgivning er ikke tilstrækkelig til at

håndtere det problem. Så hr. Joachim B. Olsen har jo sådan set leveret et argument for at støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:42

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:42

Joachim B. Olsen (LA):

Nej, det har jeg ikke. Altså, som ordføreren også selv var inde på, går det her beslutningsforslag ud på at forbyde nogle handlinger, og disse handlinger er jo nogle, der allerede er forbudt; du må i dag ikke tvinge folk. Du kan have meninger. Der er nogle mennesker, som ikke respekterer andres frihed, og som udøver social kontrol, og der er mennesker, som udelukker andre fra et miljø, som de måske gennem hele deres liv har været en del af, fordi de gør noget eller de forbryder sig mod det miljø. Det er dybt beklageligt, og det er også noget, der sker inden for bestemte kristne grupperinger. Men udover man vold, truer man med vold, så er det jo noget, der allerede er ulovligt, og så er det noget, der skal straffes.

Kl. 13:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, hr. Mike Legarth.

Kl. 13:43

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Meningen med forslaget her fra Dansk Folkeparti er at kriminalisere handlinger, som udspringer af parallelle retssystemer og deres egne straffeprincipper. Der lægges op til at nedsætte en arbejdsgruppe, der overvåger parallelle retssamfund og leverer forslag til lovgivning på området. Og arbejdsgruppen skal også kunne komme med konkrete anbefalinger til strafferammer for handlinger, som udspringer af den parallelle retstænkning.

Tanken bag det er vi sådan set voldsomt positive over for; vi er lodret imod enhver form for parallel retssamfund i vores land, Danmark. Det er frygteligt, at indvandrerkvinder – og faktisk også mænd – lever i livslang frygt for repressalier, og at mange er bange for at blive dræbt, fordi de er flygtet fra en voldelig ægtemand. Vi har på det seneste set vidner blive truet osv. osv. Det er fuldstændig uacceptabelt, og det skal vi bekæmpe med alt, hvad vi har. Alle kvinder skal vide, at hvis de ønsker skilsmisse, kan de få det, og det bakker vi fuldstændig op om. Hvis nogen ikke anerkender og respekterer danske værdier, bør vi vende de mennesker ryggen, og de må finde et andet sted at være, et andet opholdsland. Trusler, undertrykkelse og underkuelse af kvinder og mænd, som vi desværre ser, er helt uden for dagsordenen; det kan vi slet ikke på nogen måde acceptere, og som sagt skal vi gøre alt, hvad vi kan for at bekæmpe det.

Samlet set synes vi faktisk, det begrundes, at der bliver nedsat en arbejdsgruppe til at modvirke og imødegå den slags, som jo er ødelæggende for integrationen blandt mange, som rigtig gerne vil være en del af vores danske samfund. Hvis man som sagt ikke vil acceptere danske love, sædvaner, standarder og den måde, vi har indrettet os på, så forbryder man sig mod den venlighed, den imødekommenhed og den tillid, vi møder andre med, når de kommer hertil udefra. Vi inviterer dem indenfor med smil i øjnene, så de kan blive en del af vores fællesskab, men det må selvfølgelig ske i en gensidighed, hvor man accepterer hinandens væremåder og ikke modarbejder dem.

Det er svært at definere parallelle retssystemer helt præcist, men vi tager maksimal afstand fra det ubehagelige udbytte, der kommer ud af det. Vi bliver stærkt forarget over at se de ting, der er påpeget af andre ordførere her i dag, dvs. de ting, som et parallelt retssamfund kan medføre, og jeg tror, at jeg meget tydeligt har tilkendegivet,

at det er noget, vi er med på at modarbejde og bekæmpe på alle måder. Og vi kan passende starte med en tværministeriel arbejdsgruppe, som har til formål at bekæmpe det, vi har talt om her, og de må gerne starte allerede i morgen.

Kl. 13:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ingen bemærkninger. Tak til den konservative ordfører. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:46

(Ordfører for forslagsstillerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Der eksisterer parallelle retssystemer i Danmark. Det er blevet dokumenteret igennem flere artikler og indlæg i landets aviser igennem de senere år og også på anden vis. Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at disse parallelle retssystemer har nået et sådant omfang, at Folketinget bør reagere med ny lovgivning, som giver myndighederne de redskaber, der skal til for at kunne bekæmpe de konstante angreb på dansk kultur, herunder dansk retskultur.

Det er en uskik, at der i ghettoområder er selvbestaltede ledere, som henter deres inspiration fra sharia, fra religiøse og kulturelle normer og værdier, som afgørende bryder med grundlæggende principper, nemlig at det er Folketinget, der som lovgiver vedtager kongerigets love, og at det er politi og domstole, som sørger for lov og orden. Og da disse grundlovssikrede rettigheder og principper tilsidesættes af imamer, familier og grupper, må indsatsen naturligvis genovervejes og skærpes.

Danmark har store problemer med herboende ikkevestlige udlændinge, som ikke anerkender danske retsprincipper og de demokratiske værdier, som Danmark bygger på. Eksistensen af parallelle retssamfund er en realitet blandt visse grupper af muslimer i Danmark. Denne farlige tendens har vi efterhånden set mange konkrete eksempler på. Et af de mere skræmmende eksempler så vi i oktober 2011, hvor en gruppe såkaldte salafister under navnet »Kaldet til Islam« skabte stor opstandelse, da de erklærede, at de flere steder i København ville indføre shariazoner, hvor islamiske straffeprincipper skulle være gældende.

Indførelsen af shariazoner i Danmark fremstår måske som et verdensfjernt ønske fra en lille gruppe ekstremister, men realiteten er, at mange mennesker i Danmark allerede i dag lever et liv, hvor de må rette sig efter muslimske privatretlige praksisser og instanser, som intet har med dansk lovgivning at gøre. F.eks. er det i visse områder med mange muslimske beboere almindeligt, at dansk lov kombineres med eller erstattes af skrevne og uskrevne religiøse love. Politiet i Vollsmosebydelen i Odense afslørede f.eks. i Information i 2008, at op imod 90 pct. af alle politianmeldelser bliver trukket tilbage i området, og i stedet bliver konflikterne løst uden om politi og domstole.

Socialdemokratisk byrådsmedlem og beboerformand for Mjølnerparken i København Muhammad Aslam bekræftede desuden over for Berlingske, at fænomenet med et retssystem uden om politiet er udbredt.

Et tredje eksempel på eksistensen af parallelle retssystemer ser vi i forhold til muslimske ægteskaber. I november 2011 udkom en rapport fra SFI, der dokumenterede, at islamisk lov og forskellige kulturelle og sociale normer i høj grad er virkelighed for masser af kvinder overalt i Danmark. De bliver muslimsk viet i såkaldte nikahforhold og indgår dermed ægteskaber, som det ikke er nemt at komme ud af, idet opløsning af et muslimsk ægteskab som udgangspunkt fordrer mandens tilsagn.

Dansk Folkeparti tager på det skarpeste afstand fra, at dansk ret og lovgivning af visse grupper i Danmark erstattes af islamiske religiøse og kulturelle regelsæt, herunder sharialov. Det er afgørende, at vi en gang for alle gør op med de parallelle retssystemer og den tan-

kegang, der ligger bag. Det er vigtigt for den sociale og kulturelle sammenhængskraft i Danmark, at vi konsekvent siger fra over for dem, der åbenlyst foragter de værdier og retsprincipper, som Danmark bygger på. Dansk kultur, herunder dansk retskultur, skal ikke tilsidesættes af religiøse mørkemænd, der ønsker at praktisere sharia i det danske samfund.

Formålet med dette beslutningsforslag er derfor at kriminalisere de handlinger, som udspringer af parallelle retssystemer. Til trods for den skepsis, der har været i dag over for forslaget, er det Dansk Folkepartis håb og forventning, at der i hvert fald på et senere tidspunkt i Folketinget kan samles et flertal for en kriminalisering af parallelle retssystemer og den negative sociale kontrol, der følger med. Vi politikere har især et ansvar for at sige fra hver gang, for det, som visse opfatter som tolerance og rummelighed, bliver af disse mennesker opfattet som naivitet, som svaghed og som en åben invitation til at fortsætte arbejdet med at gøre Danmark til et sted, hvor sharialov stille og roligt vinder frem som et parallelt ordens- og retssystem. Med en vedtagelse af dette beslutningsforslag vil Folketinget klart markere, at her går grænsen, og det er baggrunden for forslaget.

Jeg vil også knytte et par bemærkninger til nogle af de kommentarer, der har været fremme. En væsentlig del af argumentationen imod forslaget har været, at tvang allerede er forbudt, men som jeg også har fremhævet i en række korte bemærkninger, har man jo valgt fra Folketingets side – et bredt flertal, så vidt jeg husker – at forbyde tvangsægteskaber, til trods for at tvang i forvejen er forbudt, fordi man mener, at det er så alvorlig en problemstilling, at man her skal give lige præcis den problemstilling ekstra opmærksomhed i lovgivningen og sende et klart signal til myndighederne om, at vi fra Folketingets side tager hånd om problemet. Voldtægt er også forbudt, men der er jo ikke nogen, der argumenterer med, at man ikke skal have voldtægt som noget, der er kriminaliseret i lovgivningen, fordi tvang i forvejen er forbudt. Nej, der er nogle ting, som er så alvorlige, at vi giver dem særskilt opmærksomhed i straffelovgivningen og i lovgivningen generelt.

Jeg synes, det er dybt problematisk, at hver gang der er en journalist, der har været ude i et ghettoområde, talt med beboerne derude, talt med imamer og sågar talt med en socialdemokratisk beboerformand i Mjølnerparken, der bekræfter eksistensen af parallelle retssystemer, så kommer alle partierne i medierne og siger, at det er for dårligt, og at det må vi gøre noget ved. Ja, selv Radikale siger i medierne, at det må vi gøre noget ved. Men når man kommer til Folketingssalen, vil man ikke noget, og så har man alle mulige undskyldninger for lige præcis ikke at gøre noget ved problemet. Og så henviser man til, at man har en masse sociale initiativer, hvilket alt sammen kan være godt og rigtigt, men der er bare nogle mennesker, vi ikke kan nå med samtale; der er nogle mennesker, vi ikke kan nå med dialog; der skal mere til.

Afslutningsvis vil jeg gerne kvittere for Venstres og Konservativs positive bemærkninger, men samtidig også konstatere, at de ikke støtter vores beslutningsforslag, og jeg synes, at de, ligesom alle andre partier, snart må begynde at sætte lidt handling bag ordene – det ville være befriende.

Kl. 13:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren.

Da der ikke flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik, og såfremt ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 13:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 28. februar 2012, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside, og skal i øvrigt henviser til ugeplanen, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 13:53).